

เอกสารประกอบ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

**คู่มือการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระ: การเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ**

เอกสารประกอบ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

คู่มือการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร

กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2545

จำนวนพิมพ์ 115,000 เล่ม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ISBN 974-269-2017

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งฯ ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร ดังแต่ปีการศึกษา 2545 ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 ซึ่งจะใช้ครอบทุกชั้นในปีการศึกษา 2547 และจะใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2546 ในลักษณะเดียวกับโรงเรียนนำร่อง คือ ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 จนครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548

เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งนั้นทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ สำหรับให้สถานศึกษาได้จัดทำสาระของหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตร ดังนั้น เพื่อให้สถานศึกษารสามารถออกแบบการเรียนการสอนและจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องตามกรอบหลักสูตรและพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการจึงจัดทำคู่มือการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม สำหรับใช้เป็นแนวในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนให้บรรลุเจตนาตามที่ต้องการ ของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
6. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
7. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขา อาจารย์มหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครุผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนนักวิชาการของ กรมวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำคู่มือการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่ม ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หวังว่าเอกสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร

สถานศึกษา ครู ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถจัดทำหลักสูตร และจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถ มีความคิด เป็นคนดีมีคุณธรรม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

(นายประพัฒน์ พงศ์ เสนาถุทธี)

อธิบดีกรมวิชาการ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

ตอนที่ 1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	1
● บทนำ	1
● ความสำคัญ	1
● ลักษณะเฉพาะ	2
● โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	2
● วิสัยทัศน์	2
● คุณภาพของผู้เรียน	2
● สาระ	5
● มาตรฐานการเรียนรู้	5
● มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	6
ตอนที่ 2 แนวทางการจัดทำสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	16
● การกำหนดนโยบายและจุดเน้นในการจัดทำหลักสูตร	18
● การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค	18
- การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค	18
- การกำหนดสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค	31
● การกำหนดโครงสร้างรายวิชา	33
- สารการเรียนรู้พื้นฐาน	34
- สารการเรียนรู้เพิ่มเติม	37
● การจัดทำคำอธิบายรายวิชา	39
● การจัดทำหน่วยการเรียนรู้	58
● การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	71
ตอนที่ 3 แนวทางการจัดการเรียนรู้	105
● การจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	105
● การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้	146

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
● การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	149
ตอนที่ 4 ภาคผนวก	154
● บรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง	154
● Communication Functions	164
● รายละเอียดตามแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Themes)	165
● ตัวอย่างขอบข่ายแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Themes) หัวเรื่อง (Topics) และหัวเรื่องย่อย (Sub-Topics) สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6	171
● นิยามศัพท์	181
● คณะผู้จัดทำ	183

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3	19
ตารางที่ 2 ตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้รายภาคสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6	22
ตารางที่ 3 ตัวอย่างการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3	28
ตารางที่ 4 ตัวอย่างการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	29
ตารางที่ 5 ตัวอย่างการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	30
ตารางที่ 6 ตัวอย่างการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีจากสารการเรียนรู้ช่วงชั้น	32
ตารางที่ 7 ตัวอย่างการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	33
ตารางที่ 8 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษชั้น ป.4-6	36
ตารางที่ 9 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษชั้น ม.1-3	36
ตารางที่ 10 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษชั้น ม.4-6	36
ตารางที่ 11 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมช่วงชั้น ป.4-6	38
ตารางที่ 12 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมช่วงชั้น ม.1-3	38
ตารางที่ 13 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมช่วงชั้น ม.4-6	39
ตารางที่ 14 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา (สารการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)	40
ตารางที่ 15 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา (สารการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)	44
ตารางที่ 16 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา (สารการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)	49
ตารางที่ 17 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา (สารการเรียนรู้เพิ่มเติม ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว)	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 18	ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา (สารการเรียนรู้เพิ่มเติม ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร)	56
ตารางที่ 19	ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ (สารการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)	60
ตารางที่ 20	ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ (สารการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)	62
ตารางที่ 21	ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ (สารการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)	66
ตารางที่ 22	ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้ (สารการเรียนรู้เพิ่มเติม ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร)	69

ตอนที่ 1

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

บทนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น

สถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นรายวิชาใหม่ ๆ ที่มีความเข้มข้นอย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้อยู่ในดูแลพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้สถานศึกษาต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ของรายวิชานั้น ๆ เองโดยอาศัยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนี้เป็นแนวทาง

เนื่องจากในระดับช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6) จะมีการเริ่มเข้าสู่การเรียนรู้เฉพาะสาขาจัดทำสาระการเรียนรู้เป็น “รายวิชาเพิ่มเติมใหม่” หรือจัดทำเป็นวิชาเลือกเฉพาะทางในระดับสูงขึ้นไปได้ตามความต้องการ ความจำเป็น และความเหมาะสมของความเป็นศาสตร์เฉพาะทางนั้น

ความสำคัญ

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พぶປະ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษา มีความจำเป็นยิ่งขึ้น ในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก

ลักษณะเฉพาะ

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึงดูแลเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในภาคศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญของการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษา และพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

- 1) ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
- 2) ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับตน (Beginner Level)
- 3) ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
- 4) ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสดงความรู้ ประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงาน

อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมี เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้นดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พูดตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ภาย ในวงคำศัพท์ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

3. ใช้ประโยคเดี่ยว (One Word Sentence) และประโยคเดี่ยว (Simple Sentence) ในการสนทนารื้อต่อตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้

4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น

5. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเสนอข้อมูลที่เป็นความรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นตามความสนใจและวัย

6. มีความสามารถในการใช้ภาษาภาย ในห้องเรียนและในโรงเรียนในการแสดงหา ความรู้และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พูด-อ่าน ตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภาย ในวงคำศัพท์ ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

3. ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

4. เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการในบริบทที่หลากหลาย

5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบทามระดับชั้น

6. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสื่อคืนข้อมูลความรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

7. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน ในการแสดงให้ความรู้เพิ่มเติม และความเพลิดเพลิน

ช่วงชั้นที่ 3 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้น้ำเสียง ท่าทาง ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนากับผู้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)

5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและความต้องการของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสดงให้ความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด แสดงความคิดรวบยอดในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพ ชุมชนและสังคมโลก ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนากับผู้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบคันข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เรียน ตามความสนใจและระดับชั้น จากสื่อที่หลากหลาย
7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสดงออกทางความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หากความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

สาระ

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรมภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงออกทางภาษา การเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึงผลการเรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐานตามสาระทั้งสี่ดังต่อไปนี้

สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ๑.๑** : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
- มาตรฐาน ๑.๒** : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- มาตรฐาน ๑.๓** : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- มาตรฐาน ๒.๑** : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
- มาตรฐาน ๒.๒** : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สารที่ ๓ ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น

- มาตรฐาน ๓.๑** : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโอกาสศึกษาของตน

สารที่ ๔ ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก

- มาตรฐาน ๔.๑** : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- มาตรฐาน ๔.๒** : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในแต่ละช่วงชั้น นั่นคือ เมื่อจบชั้นปฐมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นปฐมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง ๘ มาตรฐาน ดังนี้

สารที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๑.๑ : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและประโยชน์ง่าย ๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว	1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และ คำแนะนำในสังคมรอบตัว	1. เข้าใจภาษาท่าทาง นำเสียง ความรู้สึกของผู้พูดรวมทั้งคำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ คำอธิบายที่พูบในสื่อจริง	1. เข้าใจนำเสียง ความรู้สึกของผู้พูดรวมทั้งคำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศและคุณมีต่าง ๆ
2. อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำ และประโยชน์ง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียง	2. อ่านออกเสียงคำประโยชน์และชื่อความง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียง	2. อ่านออกเสียงบทอ่าน ได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียง และเหมาะสม กับเนื้อหาที่อ่าน	2. อ่านออกเสียงบทอ่าน ได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียง และเหมาะสม กับเนื้อหาที่อ่าน
3. เข้าใจคำกลุ่มคำและประโยชน์โดยถ่ายโอน เป็นภาพหรือ สัญลักษณ์ง่าย ๆ	3. เข้าใจประโยชน์ ข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอน เป็นภาพหรือ สัญลักษณ์ และถ่ายโอน ข้อมูลจากภาพ หรือ สัญลักษณ์เป็นประโยชน์ หรือข้อความสั้น ๆ	3. เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอน เป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำ ของตนเอง หรือถ่ายโอน ข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง	3. เข้าใจ ตีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำ ของตนเอง
4. เข้าใจบทสนทนาระหว่างสัน หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ	4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่าและนิทาน	4. เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน	4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดีที่ซับซ้อนขึ้น จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สารที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๑.๒ : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สัน្តิ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลโดยใช้สื่อ นวัตกรรมง่าย ๆ	1. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ ในสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาตามมารยาท ทางสังคม เพื่อสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ สามารถดำเนินการสื่อสาร อย่างต่อเนื่องโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่ง การเรียนรู้ทั้งในและนอก สถานศึกษา	1. ใช้ภาษาตามมารยาท ทางสังคม เพื่อสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ สามารถดำเนินการสื่อสาร อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มี อยู่ในแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สัน្តิ เพื่อแสดงความต้องการ ของตนโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ง่าย ๆ ที่มีอยู่ใน สถานศึกษา	2. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดง ความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความ คิดเห็น แสดงความต้องการ ของตน เสนอความ ช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่น และวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มี อยู่ในแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาเพื่อแสดง ความคิดเห็น แสดงความ ต้องการของตน เสนอบริการ แก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งใน และนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ บุคคล และสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์ จากการสื่อสารทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะ ต่าง ๆ	3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย เกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อ การเรียนทางภาษาและ ผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ	3. ใช้ภาษาเพื่อขอ และ ให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเอง และสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ ความรู้โดยใช้ประโยชน์ จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะ	3. ใช้ภาษาเพื่อขอ และ ให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ แลกเปลี่ยน ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราว หรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนเหตุการณ์ ปัจจุบันในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้โดยใช้ ประโยชน์จากการเรียน

สารที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๑.๒ : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
		ต่าง ๆ รวมทั้งวางแผน ในการเรียนและอาชีพ	ทางภาษา และผลจากการ ฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้ง วางแผนในการเรียน และอาชีพ
4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อ แสดงความรู้สึกของตน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อ การเรียนทางภาษา และ ผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งรู้วิธีการเรียน ภาษาต่างประเทศที่ได้ผล	4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อ แสดงความรู้สึกของตน และบอกเหตุผลโดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียน ทางภาษา และผลจากการ ฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้ง เลือกวิธีการเรียนภาษา ต่างประเทศที่ได้ผล	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดง ความรู้สึกของตนเกี่ยวกับ เรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิต ประจำวัน และโครงการ ในอนาคตพร้อมทั้งให้ เหตุผลโดยใช้ประโยชน์ จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะ ต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธี การเรียนภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมกับตนเอง	4. ใช้ภาษาเพื่อแสดง ความรู้สึกของตนเกี่ยวกับ เหตุการณ์ ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียน ทางภาษา และผลจากการ ฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียน ภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมกับตนเอง

สารที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๑.๓ : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

ป.1-3	ป.4-6	ม.1-3	ม.4-6
1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยทางภาษา คำ และข้อความสั้น ๆ	1. ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อม และสังคมใกล้ตัว ด้วยข้อความสั้น ๆ	1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราวสั้น ๆ หรือกิจกรรมประจำวัน ประสนการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป	1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราวด้วยงานที่เกี่ยวกับ ประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ หรือเรื่องทั่วไป
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูล ต่าง ๆ ในกิจกรรม ประจำวัน	2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว	2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ ประสบการณ์ส่วนตัว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ	2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้า หรือบริการในท้องถิ่น ของตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย
3. นำเสนอความคิดเห็น ที่มีต่อข้อมูล ข้อเท็จจริง ได้อย่างถูกต้อง	3. นำเสนอความคิดเห็น ที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว ได้อย่างมีวิจารณญาณ	3. นำเสนอความคิดเห็น ที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในท้องถิ่นและสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์	3. นำเสนอความคิดเห็น ที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของตน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ
4. นำเสนอ กิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน	4. นำเสนอบทเพลง หรือบทกวีที่เป็นที่รู้จัก หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน	4. นำเสนอบทเพลง บทละครสั้น (Skit) เหตุการณ์ บทกวี หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน	4. นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น (Skit) โดยใช้คำโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษา หรือแต่งขึ้นเองอย่างอิสระ ด้วยความเพลิดเพลิน

สารที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่ายๆ ในภารติต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	1. ใช้ภาษาและทำทาง ในการสื่อสารได้เหมาะสม กับระดับบุคคล และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	1. ใช้ภาษาและทำทาง ในการสื่อสารได้เหมาะสม กับระดับบุคคล กาลเทศะ และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา
2. รู้จักชนบทรวมเนื้อหา ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	2. รู้จักชนบทรวมเนื้อหา ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	2. รู้ที่มาและเหตุผลของ งานประเพณี วันสำคัญ ของชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	2. แสดงความคิดเห็น ต่อวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และความ เป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ๓ ๒.๒ : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมายังมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่อง เสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยชน์ และข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	1. เข้าใจ ความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยชน์ และข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยชน์ และข้อความที่ซับซ้อน และนำไปใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยชน์ และข้อความที่ซับซ้อนยิ่งนั้น และนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ
2. เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา กับวัฒนธรรมไทย	2. เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา กับของไทยที่มี อิทธิพลต่อการใช้ภาษาและ นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม	2. เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา กับของไทยที่มี อิทธิพลต่อการใช้ภาษาและ นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม	2. เข้าใจความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้ อย่างมีวิจารณญาณ
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ ภาษาต่างประเทศในการ แล้วหาความรู้และ ความบันเทิง	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการ แล้วหาความรู้ ความ บันเทิง และการเข้าสู่สังคม	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการ แล้วหาความรู้ การเข้าสู่ สังคมและอาชีพ	3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการ แล้วหาความรู้ การเข้าสู่ สังคมและอาชีพ
4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรม	4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรม	4. เห็นคุณค่า และเข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	4. เห็นคุณค่า และจัด กิจกรรมทางภาษา และ วัฒนธรรมตามความสนใจ
		5. ตระหนักในคุณค่าของ ภาษาและวัฒนธรรม ที่เรียน และนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมมาประยุกต์ ใน การพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม	5. ตระหนักในคุณค่าของ ภาษาและวัฒนธรรม ที่เรียน และนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมมาประยุกต์ใน การพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม

สาระที่ 3 : ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น

มาตรฐาน ๓.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น และ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโอกาสศูนย์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป.1-3	ป.4-6	ม.1-3	ม.4-6
1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ	2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ	2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโอกาสศูนย์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ
			3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ๔.๑ : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป.1-3	ป.4-6	ม.1-3	ม.4-6
1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาด้วยวิธีการและรูปแบบง่าย ๆ	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา และชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา และชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย และซับซ้อน
	2. ใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารกับบุคคลภายนอกในสถานศึกษา	2. ใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลภายนอกในสถานศึกษาและชุมชน	2. ใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลภายนอกในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

สาระที่ 4 : ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก

มาตรฐาน ๔.๒ : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

ป.1-3	ป.4-6	ม.1-3	ม.4-6
1. ใช้ภาษาต่างประเทศ อย่างง่าย เพื่อสื่อสาร ข้อความที่เกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น ของตน	1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสารข้อความที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง	1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสารในการทำงาน และสมัครงาน ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง	1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสารในการทำงาน สมัครงาน และประกอบ อาชีพ รวมทั้งการขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพใน สถานการณ์จำลองและ/ หรือสถานการณ์จริง
	2. ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน การปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น และแสดงความ คิดเห็นของตนเองอย่าง เห็นใจ	2. ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน การปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตน อย่างเหมาะสม และเจรจา โน้มน้าว ต่อรองอย่างมี เหตุผล	2. ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน การปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตน อย่างเหมาะสม และเจรจา โน้มน้าว ต่อรองอย่างมี เหตุผล
		3. ใช้ภาษาต่างประเทศ เฉพาะด้านเพื่อการ สื่อสาร การจัดการด้าน การเรียนการศึกษาต่อ และ/หรือด้านอาชีพ	3. ใช้ภาษาต่างประเทศ เฉพาะด้านเพื่อการ สื่อสาร การจัดการด้าน การเรียน การศึกษาต่อ และ/หรือด้านอาชีพ
		4. ใช้ภาษาต่างประเทศ เมยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่น หรือประเทศชาติ ใน การส่งเสริมหรือสร้าง ความร่วมมือในสังคม	4. ใช้ภาษาต่างประเทศ เมยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ใน การสร้างความร่วมมือ เชิงสร้างสรรค์ และ การแข่งขันในสังคมโลก

ตอนที่ 2

แนวทางการจัดทำสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

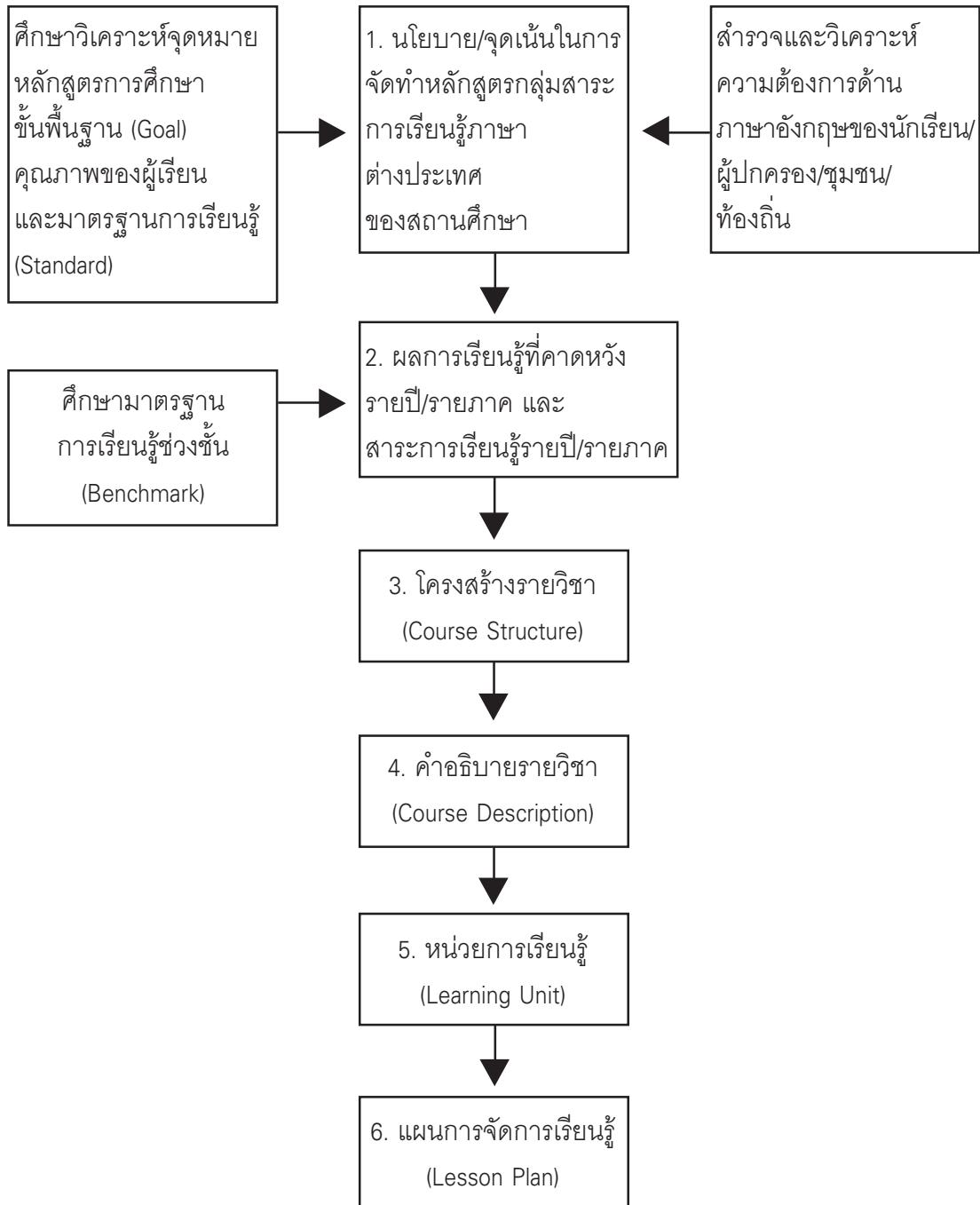
ในการจัดทำสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตร ได้ทั้งสาระการเรียนรู้พื้นฐาน และสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม เพื่อเป็นทิศทางและกรอบการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมกับท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ มีขั้นตอนสำคัญที่สถานศึกษาต้องดำเนินการคือ

1. กำหนดนโยบาย/จุดเน้นหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคและสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค
3. กำหนดโครงสร้างรายวิชา
4. จัดทำคำอธิบายรายวิชา
5. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
6. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

แผนภูมิที่ 1

แผนภูมิการจัดทำสาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา

จากแผนภูมิที่ 1 รายละเอียดในการดำเนินการมีดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและจุดเน้นในการจัดทำหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สถานศึกษาจะต้องกำหนดนโยบายและจุดเน้นในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน เป็นหลักในการพิจารณาสัดส่วนเวลา และเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยนโยบายและจุดเน้นดังกล่าวนั้น จะกำหนดจากการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการศึกษาวิเคราะห์ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐาน การเรียนรู้และคุณภาพผู้เรียนร่วมกัน

ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายและจุดเน้นของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสถานศึกษา ควรดำเนินการไปพร้อมๆ กับการกำหนดนโยบายการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวม (ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้) เพื่อให้เห็นภาพเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาผู้เรียน ที่ชัดเจน อันจะนำไปสู่การจัดสรรเวลาและหน่วยกิตในสาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติมที่เหมาะสมสมต่อไป

2. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการเรียนรู้รายปี/รายภาค

เพื่อให้การจัดทำหลักสูตรสามารถการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้ และครอบคลุมคุณภาพทุกช่วงชั้นในรายปี/รายภาค จึงมีความจำเป็นที่จะ ต้องกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการเรียนรู้รายปีสำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และรายภาคสำหรับระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการวิเคราะห์มาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้น แล้วนำมากำหนดเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการเรียนรู้รายปี/ รายภาคให้เหมาะสม ทั้งนี้โดยคำนึงถึงสัดส่วน เวลา วัย ระดับความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของท้องถิ่น ดังนี้

2.1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี (ประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3)/รายภาค (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

สถานศึกษาสามารถกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค จาก การศึกษา และวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และคุณภาพผู้เรียน เพื่อปั้นบุคลิกถึงความสำเร็จ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น ดังตัวอย่าง

ตารางที่ 1

ตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี สำหรับช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นประถมศึกษาปีที่		
	1	2	3
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร			
มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และประโยชน์ง่าย ๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว	✓	✓	✓
2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยชน์ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียง	✓	✓	✓
3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยชน์ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ง่าย ๆ	✓	✓	✓
4. เข้าใจบทสนทนาระบบทั่วไป หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ	✓	✓	✓
มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา และเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อونวัตกรรมง่าย ๆ	✓	✓	✓
2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่าย ๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา	✓	✓	✓
3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากการสื่อสารทางภาษาและผลจาก การฝึกทักษะต่าง ๆ	✓	✓	✓

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้ก្នុងสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นประถมศึกษาปีที่		
	1	2	3
4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกหัดชาติต่าง ๆ รวมทั้งรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล	✓	✓	✓
มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูลความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิงไกลัตัวทั่วไปด้วยท่าทาง ภาพคำ และข้อความสั้น ๆ	✓	✓	✓
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจกรรมประจำวัน	-	-	✓
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูล ข้อเท็จจริง ได้อย่างถูกต้อง	-	-	✓
4. นำเสนอ กิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน	✓	✓	✓
สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม			
มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	✓	✓	✓
2. รู้จักชนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	✓	✓	✓
มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความหมาย และความแตกต่าง ระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยชน์ และข้อความง่าย ๆ	✓	✓	✓

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กับลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นประถมศึกษาปีที่		
	1	2	3
2. เข้าใจความหมายของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย	✓	✓	✓
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง	-	-	✓
4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	✓	✓	✓
สาระที่ 3 : ภาษา กับความสัมพันธ์กับลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น			
มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	✓	✓	✓
2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ	✓	✓	✓
สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก			
มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา	✓	✓	✓
มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความรวมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม			
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน	✓	✓	✓

ตารางที่ 2

ตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้รายภาค สำหรับช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
	4		5		6	
	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน
	1	2	3	4	5	6
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภท ต่าง ๆ เพื่อนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ						
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น						
1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้ง คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศ และคุณมือ [*] ต่าง ๆ	✓	✓	✓	✓		
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	✓	✓	✓	✓		
3. เข้าใจ ตีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. เข้าใจ ตีความวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิง คดีที่ซับซ้อนขึ้นจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อ [*] อิเล็กทรอนิกส์	✓	✓	✓	✓	✓	✓
มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต						

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
	4		5		6	
	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน
	1	2	3	4	5	6
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น						
1. ใช้ภาษาตามมารยาதทางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตน เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ และเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนเหตุการณ์ปัจจุบัน ในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวางแผนในการเรียนและอาศัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตพร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสดงハウวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
มาตรฐาน ๓ 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอด ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ						

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
	4		5		6	
	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน
	1	2	3	4	5	6
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น						
1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับประสบการณ์รวมทั้งเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป	✓	✓	✓	✓		
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น (Skit) โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษาหรือแต่งขึ้นเองอย่างอิสระด้วยความเพลิดเพลิน			✓	✓	✓	✓
สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม						
มาตรฐาน ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ						
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น						
1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสม กับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
มาตรฐาน ๒.๒ : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษา และวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ						

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กับลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
	4		5		6	
	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน
	1	2	3	4	5	6
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น						
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่อง คำ วลี สำนวน ประโยค และข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศ ใน การแสดงความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. เห็นคุณค่า และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรม ที่เรียนและนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓
สาระที่ 3 : ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น						
มาตรฐาน ๓.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้ กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์						
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น						
1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา สาระ ภาษา ต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	✓	✓	✓	✓	✓	✓

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
	4		5		6	
	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน
	1	2	3	4	5	6
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโอกาสศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ 3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้า เนื้อหา สาระ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
สาระที่ 4 : ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก มาตรฐาน ๔.๑ : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาและชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม มาตรฐาน ๔.๒ : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓
มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในการทำงาน สมรรถนะ และประกอบอาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลองและ/หรือสถานการณ์จริง	✓	✓	✓	✓	✓	✓

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
	4		5		6	
	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน	ภาค เรียน
	1	2	3	4	5	6
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยวิจักรความคุ้มตนของ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้าน เพื่อการสื่อสาร การจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อและ/หรือด้านอาชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์และการแข่งขัน ในสังคมโลก	✓	✓	✓	✓	✓	✓

**ตารางที่ 3 ตัวอย่างการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3**

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ป.1	ป.2	ป.3
1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ใน การติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและ การใช้ถ้อยคำ ใน การติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตาม วัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและ การใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ใน การติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและ การใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ใน การติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา
2. รู้จักชนบธรรม เนี่ยมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	รู้จักชนบธรรม- เนี่ยมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	รู้จักชนบธรรม- เนี่ยมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	รู้จักชนบธรรม- เนี่ยมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม กับกาลเทศะ

หมายเหตุ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีที่นำเสนอนี้ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ครุผู้สอนสามารถ กำหนดเพิ่มเติมได้ตามความสามารถของผู้เรียนและความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น

**ตารางที่ 4 ตัวอย่างการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ป.4	ป.5	ป.6
1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและ การใช้ถ้อยคำ สำนวนในการ ติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและ การใช้ถ้อยคำ สำนวนในการ ติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและ การใช้ถ้อยคำ สำนวนในการ ติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา
2. รู้จักชนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	รู้และเข้าใจ ชนบธรรมเนียม ประเพณี ในงานเทศกาล ในวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	รู้และเข้าใจ ชนบธรรมเนียม ประเพณี ในงานเทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา	รู้และเข้าใจ ชนบธรรมเนียม ประเพณี ในงานเทศกาลด งานฉลอง งานประเพณี ในวัฒนธรรม ของเจ้าของ ภาษา

**ตารางที่ 5 ตัวอย่างการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่านสามารถดึงความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ม.1	ม.2	ม.3
1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษา ท่าทาง คำแนะนำ คำอธิบายที่พูด ในสื่อจริง	เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ภาษา ท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึก ของผู้พูด	เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง และคำอธิบาย ที่พูดในสื่อจริง ภาษา ท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึก ของผู้พูด	เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง และคำอธิบาย ที่พูดในสื่อจริง ภาษา ท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึก ของผู้พูด
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงและเหมาะสมสมกับเนื้อหา ที่อ่าน	อ่านออกเสียง บทอ่านสั้น ๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการ ออกเสียง	อ่านออกเสียง บทอ่านประเภท ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการ ออกเสียง และเหมาะสม กับเนื้อหาที่อ่าน	อ่านออกเสียง บทอ่านประเภท ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการ ออกเสียง และเหมาะสม กับเนื้อหาที่อ่าน
3. เข้าใจและดึงความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของ คนเองหรือถ่ายโอนข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง	เข้าใจสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็น ข้อความที่ใช้ ถ้อยคำของคนเอง	เข้าใจและ ดึงความสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็น ข้อความที่ใช้	เข้าใจและ ดึงความสื่อที่ ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอน เป็นข้อความ

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ม.1	ม.2	ม.3
		ถ้อยคำของ ตนเอง	ที่ใช้ถ้อยคำของ ตนเองหรือ ถ่ายโอนข้อความ เป็นสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียง
4. เข้าใจ ตีความและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อความ ข้อมูลและข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิต ประจำวัน	เข้าใจข้อความ ข้อมูลและ ข่าวสารง่าย ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์	เข้าใจข้อมูล ข่าวสาร บทความ ที่ซับซ้อนขึ้น จากสื่อ สิ่งพิมพ์ประเภท ต่าง ๆ	เข้าใจข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี จากสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์

หมายเหตุ

การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ของแต่ละชั้นปี แต่ละสถานศึกษาไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ความพร้อมของสถานศึกษา และความเหมาะสมของห้องถินแตกต่างกัน แต่เมื่อครบ 3 ปี ผู้เรียนจะได้เรียนครบทุกมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นตามที่กำหนด

2.2 การกำหนดสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค มีวิธีดำเนินการดังนี้

นำมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค ดังตัวอย่าง ตารางที่ 6 หรือนำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค ที่ได้วิเคราะห์มาแล้ว มากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค ดังตัวอย่าง ตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ตัวอย่างการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีจากสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ป. 1-3	สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น	สาระการเรียนรู้รายปี		
		ป.1	ป.2	ป.3
มาตรฐาน ต 1.1 (3) - เข้าใจคำกลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ง่าย ๆ	คำ กลุ่มคำ ประโยค	คำ	กลุ่มคำ	ประโยค
มาตรฐาน ต 1.3 (2) - นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน	ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน	ข้อมูลในกิจวัตรประจำวัน	ข้อมูลในกิจวัตรประจำวัน	ความคิดรวบยอดข้อมูลในกิจวัตรประจำวัน
มาตรฐาน ต 2.1 (2) - รู้จักขบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาลงานฉลองของเจ้าของภาษา	ขบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาลงานฉลองของเจ้าของภาษา	เทศกาล งานฉลองของเจ้าของภาษา	เทศกาล งานฉลอง ประเพณีของเจ้าของภาษา	เทศกาล งานฉลอง ขบธรรมเนียม ประเพณีของเจ้าของภาษา

**ตารางที่ 7 ตัวอย่างการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี
สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับ กาลเทศะ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี 1. เข้าใจรูปแบบพุตติกรรมและการใช้ถ้อยคำในการติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. รู้จักชนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลในวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	รูปแบบพุตติกรรมและถ้อยคำ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ชนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล ของเจ้าของภาษา
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้ มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี 4. เข้าใจความ ข้อมูล และข่าวสารง่าย ๆ จาก สื่อสิ่งพิมพ์	ข้อมูล ข้อมูล ข่าวสาร จาก สื่อสิ่งพิมพ์

3. การกำหนดโครงสร้างรายวิชา

สถานศึกษาได้กำหนดโดยบ่าย และจุดเน้นในการจัดการเรียนรู้ก็ล้วมสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน สำหรับนำไปใช้ในการ
พิจารณาสัดส่วนเวลาและเป็นแนวทางในการจัดทำสาระของหลักสูตร โดยน้อยบ่ายและจุดเน้น
ดังกล่าวได้มาจาก การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่น
รวมทั้งได้ศึกษาวิเคราะห์จุดหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คุณภาพผู้เรียน และมาตรฐาน

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นำไปสู่การจัดสรรเวลาและหน่วยกิตในสาระการเรียนรู้พื้นฐาน และสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

3.1 สาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ให้สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนทุกคนเรียนตลอดหลักสูตร สาระการเรียนรู้พื้นฐานครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี (สำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-นัยยมศึกษาปีที่ 3) และรายภาค (สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ซึ่งสถานศึกษาได้วิเคราะห์และกำหนดไว้ แล้วนำมาจัดเป็นจำนวนรายสาระการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยอาจจัดเป็น 1 รายสาระการเรียนรู้ 2 รายสาระการเรียนรู้ 3 รายสาระการเรียนรู้ฯลฯ และเมื่อได้เรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานครบในแต่ละช่วงชั้นแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งชั้นที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ประถมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	40	ชั่วโมง	} 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (โดยประมาณ)
ประถมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	40	ชั่วโมง	
ประถมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	40	ชั่วโมง	

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ประถมศึกษาปีที่ 4	จำนวน	80	ชั่วโมง	} 3 ชั่วโมง/สัปดาห์ (โดยประมาณ)
ประถมศึกษาปีที่ 5	จำนวน	80	ชั่วโมง	
ประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	80	ชั่วโมง	

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	80	ชั่วโมง	} 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (โดยประมาณ)
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	80	ชั่วโมง	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	80	ชั่วโมง	

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มัธยมศึกษาปีที่ 4	จำนวน	2	หน่วยกิต	80	ชั่วโมง
มัธยมศึกษาปีที่ 5	จำนวน	2.5	หน่วยกิต	100	ชั่วโมง
มัธยมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	2.5	หน่วยกิต	100	ชั่วโมง

ตารางที่ 8 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้น ป.4-6

ระดับชั้น	จำนวนชั่วโมง
ประถมศึกษาปีที่ 4	80
ประถมศึกษาปีที่ 5	80
ประถมศึกษาปีที่ 6	80

ตารางที่ 9 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้น ม.1-3

ระดับชั้น	จำนวนชั่วโมง
มัธยมศึกษาปีที่ 1	80
มัธยมศึกษาปีที่ 2	80
มัธยมศึกษาปีที่ 3	80

ตารางที่ 10 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้น ม.4-6

ภาคเรียนที่		รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง
ม.4	1	ภาษาอังกฤษ 1	1	40
	2	ภาษาอังกฤษ 2	1	40
ม.5	3	ภาษาอังกฤษ 3	1	40
	4	ภาษาอังกฤษ 4	1.5	60
ม.6	5	ภาษาอังกฤษ 5	1	40
	6	ภาษาอังกฤษ 6	1.5	60
				รวม 7

3.2 สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดขึ้นตามนโยบายจุดเน้นของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเลือกจากมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปี (สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3) และรายภาค (สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่พิจารณาว่าสำคัญ และต้องการส่งเสริมให้เข้มมากขึ้นแล้วนำมาจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ สถานศึกษาสามารถจัดได้ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 คือ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นต้นไป ดังตัวอย่าง

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ประถมศึกษาปีที่ 4	จำนวน	20	ชั่วโมง	1 ชั่วโมง/สัปดาห์ (โดยประมาณ)
ประถมศึกษาปีที่ 5	จำนวน	20	ชั่วโมง	
ประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	20	ชั่วโมง	

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	40	ชั่วโมง	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (โดยประมาณ)
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	40	ชั่วโมง	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	40	ชั่วโมง	

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มัธยมศึกษาปีที่ 4	จำนวน	40	ชั่วโมง
มัธยมศึกษาปีที่ 5	จำนวน	40	ชั่วโมง
มัธยมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	40	ชั่วโมง

จากสัดส่วนเวลาเรียนที่สถานศึกษาจัดให้ต้องนำมำจัดทำเป็นรายวิชาพร้อมกำหนดเวลา และ/หรือจำนวนหน่วยกิต ดังตัวอย่าง

ตารางที่ 11 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมช่วงชั้น ป.4-6

รายสาระการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
ภาษาอังกฤษพัง-พูด	20
ภาษาอังกฤษอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน	20
ภาษาอังกฤษโครงงาน	20
ภาษาอังกฤษคณิตศาสตร์	20
ภาษาอังกฤษเทคโนโลยี	20
ภาษาอังกฤษยุวมัคคุเทศก์	20
ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ	20

ตารางที่ 12 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมช่วงชั้น ม.1-3

รายสาระการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
ภาษาอังกฤษพัง-พูด	20
ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน	20
ภาษาอังกฤษโครงงาน	20
ภาษาอังกฤษรอบรู้	20
การอ่านอังกฤษเชิงวิเคราะห์	20
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว	20
ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	20

ตารางที่ 13 ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมช่วงชั้น ม. 4-6

รายสาระการเรียนรู้	จำนวนหน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง
ภาษาอังกฤษพัง-พูด	1	40
ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน	1	40
ภาษาอังกฤษเทคโนโลยี	0.5	20
ภาษาอังกฤษคอมพิวเตอร์	0.5	20
ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร	0.5	20
ภาษาอังกฤษในครองงาน	0.5	20
ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร	1	40
ภาษาอังกฤษรอบรู้	1	40
การเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	1	40
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว	2	80
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	1	40
ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน	1	40

สำหรับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ สเปน บราซิล และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ สถานศึกษาสามารถจัดทำรายสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ขึ้นใหม่ โดยใช้หลักการดังกล่าวข้างต้น

4. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา (Course Description)

เมื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี (สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3) หรือรายภาค (สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ครบถ้วนสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้แล้ว (โดยไม่จำเป็นต้องครบถ้วนมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น) ให้พิจารณาสาระการเรียนรู้จากทุก ๆ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค ที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากคำสำคัญ หรือประเด็นที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษา แล้วจึงเขียนเป้าหมายและภาพรวมรายปี/รายภาค ของความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาที่ผู้เรียนจะปฏิบัติ หลังจากเรียนจบรายสาระการเรียนรู้นั้น ๆ ดังตัวอย่าง

ตารางที่ 14 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จำนวนเวลา 40 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ <ul style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษา ท่าทาง ในสถานการณ์ใกล้ตัว 2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ 3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ โดยถ่ายโอน เป็นภาพ 4. เข้าใจบทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - คำสั่ง คำขอร้อง - ภาษา ท่าทาง - คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ - บทสนทนา นิทาน 	เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพ ประกอบ สนทนាកล่าว ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการของตน ขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว แสดงความรู้สึกของตน เข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย ในเรื่องเดียง สระ พยัญชนะ โดยออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้อง และเข้าใจภาษา ท่าทาง รูปแบบ พฤติกรรมการสื่อสารของเจ้าของภาษา
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต <ul style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน 	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล - ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ 	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว</p> <p>4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล - ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก 	<p>ขั้นบูรณาเนียม เทศกาลเห็นปะโยชน์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม แล้วห้ามรู้ความเพลิดเพลินจากภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวกับกลุ่ม</p>
<p>สารที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูลความคิดเห็นและความคิดรวบยอด ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งใกล้ตัว ด้วยท่าทาง ภาพ คำ 2. นำเสนอ กิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งใกล้ตัว - กิจกรรมทางภาษา 	<p>สาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตลอดจนสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน</p>
<p>สารที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. รู้จักขั้นบูรณาเนียม เทศกาลงานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 	<ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบพฤติกรรมถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา - ขั้นบูรณาเนียม เทศกาลงานฉลอง 	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมายใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในร่อง เสียง สระ พยัญชนะ 2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับวัฒนธรรมไทย 3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ และความบันเทิง 4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม 	<p>- เสียงสระ พยัญชนะ ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ</p> <p>- วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของไทย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>- ภาษาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง</p> <p>- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม</p>	
<p>สาระที่ 3 : ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ 2. ถ่ายทอดความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ 	<p>- คำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น</p> <p>- คำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น</p>	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษา ต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ ต่าง ๆ ในสถานศึกษา</p>	<p>- ภาษาตามสถานการณ์ ในสถานศึกษา</p>	
<p>สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษา ต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกัน ในสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพ ต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน</p>	<p>- ภาษาที่ใช้เกี่ยวกับ อาชีพในท้องถิ่น</p>	

ตารางที่ 15 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนเวลา 80 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ 1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสังคมรอบตัว 2. อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียง 3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพ หรือสัญลักษณ์ เป็นประโยค หรือข้อความสั้น ๆ 4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า และนิทาน	- คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำในสังคมรอบตัว - คำ ประโยค และ ข้อความง่าย ๆ - ประโยคและข้อความ สั้น ๆ - บทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า และนิทาน	เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า นิทาน สนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความต้องการของตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิงแวดล้อม และสังคมใกล้ตัวพร้อมทั้งให้เหตุผล นำเสนอความคิดรวบยอดจากบทเพลง บทกวี ข้อมูลจากสิ่งต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยจากข้อความที่อ่านและรู้จักขั้นบบรวมเนี้ยม
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสาร ทางภาษาและเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการ ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 1. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้นวัตกรรม	- ภาษาที่ใช้ในการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>ง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา</p>		<p>ประโยชน์ เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์ในการเรียน ภาษาต่างประเทศ โดยสนใจ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา</p>
<p>2. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา</p> <p>3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบรหัสในชีวิตประจำวัน และสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อ การเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาง่าย ๆ ที่ใช้แสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูลหรืออธิบาย เกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบรหัสในชีวิตประจำวัน 	<p>ประโยชน์ เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์ในการเรียน ภาษาต่างประเทศ โดยสนใจ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรม 新浪财经มีรู้ ความเพลิดเพลินจากการ ต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตลอดจนสื่อสารขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ใน ท้องถิ่นของตน</p>
<p>4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาง่าย ๆ ที่ใช้แสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผล 	
<p>สารที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และรีสูนทรียกภาพ</p> <p>1. ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิงแวดล้อม และสังคมใกล้ตัวด้วย ข้อความสั้น ๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิงแวดล้อมและสังคมใกล้ตัว 	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>2. นำเสนocommunication คิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว</p> <p>3. นำเสนocommunication คิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. นำเสนอบทเพลงหรือบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว - เรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว - บทเพลง บทกวี ที่รู้จัก และข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ 	
<p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ๒.๑ : เข้าใจความสมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม กับ กาลเทศะ</p> <p>1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>2. รู้จักชนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลอง ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ๒.๒ : เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษา และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษา และ วัฒนธรรมไทย และ นำมาใช้อย่าง มีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจ ความแตกต่างระหว่างภาษา ต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และ ข้อความง่าย ๆ และ นำไปใช้อย่างถูกต้อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบพฤติกรรม และ ถ้อยคำ สำนวนในการ ติดต่อสื่อสารตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา - ชนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลอง ต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - เสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และ ข้อความ ง่าย ๆ ที่พบในภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม</p> <p>3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสดงให้ความรู้ ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม</p> <p>4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม</p>	<p>- วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา</p> <p>- ภาษาที่ใช้ในการแสดงให้ความรู้ ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม</p> <p>- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม</p>	
<p>สาระที่ 3 : ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน การ เชื่อมโยง ความรู้ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น และ เป็น พื้นฐาน ในการ พัฒนา และ เปิด โลก ทัศน์ ของ ตน</p> <p>1. เข้าใจ และถ่ายทอด เนื้อหา สาระ ภาษาต่างประเทศ ฯ ที่เกี่ยวข้อง กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น ฯ</p> <p>2. เข้าใจ และถ่ายทอด เนื้อหา สาระ ที่ เกี่ยวข้อง กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น ฯ เป็น ภาษาต่างประเทศ</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถ ใช้ภาษาต่างประเทศ ตาม สถานการณ์ ต่าง ฯ ทั้ง ใน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม</p>	<p>- เนื้อหา สาระ ภาษาต่างประเทศ ฯ ที่เกี่ยวข้อง กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น ฯ</p> <p>- เนื้อหา สาระ ที่ เกี่ยวข้อง กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น ฯ</p>	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบง่าย ๆ</p> <p>2. ใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารกับบุคคลภายนอกในสถานศึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา - ภาษาที่ใช้ในสถานศึกษา 	
<p>สารที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกัน ในสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารข้อมูลส្អานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง</p> <p>2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยวิจัย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เกี่ยวกับอาชีพ - ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน 	

ตารางที่ 16 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนเวลา 80 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ๑.๑ : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>1. เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้องที่พูบในสื่อจริง</p> <p>2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอุกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน</p> <p>3. เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง หรือถ่ายโอนข้อความ เป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง</p>	<p>- ภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด - คำสั่ง คำขอร้อง</p> <p>- บทอ่านต่าง ๆ</p> <p>- สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง - ข้อความ</p>	<p>อ่านออกเสียงคำ วลี ข้อความ บทอ่านสั้น ๆ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง ใช้ภาษาและท่าทาง เพื่อสื่อความหมายถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังและอ่าน หังที่เป็นความเรียง และไม่ใช่ความเรียง เป็นถ้อยคำของตนเองหรือในรูปแบบอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง ข่าวหรือเหตุการณ์สำคัญ ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญ ประเพณี และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ สามารถ</p>

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>4. เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล และข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ๑.๒ : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาฯ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ 	<p>นำไปใช้เป็นเครื่องมือ แสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระอื่น ๆ</p>
<p>1. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ เรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และประสบการณ์ของตนเอง สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ</p> <p>2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ๑.๓ : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอด ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ - เรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประสบการณ์ของตนเอง - ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึก - เรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน 	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวด้วย กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป</p> <p>2. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในห้องถินได้อย่างสร้างสรรค์</p> <p>3. นำเสนอบทเพลง บทกวีหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูล เรื่องราวด้วย กิจกรรมประจำวัน - ประสบการณ์ - เหตุการณ์ทั่วไป - เหตุการณ์ต่าง ๆ ในห้องถิน - เพลง บทกวี ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ 	
<p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม กับ กาลเทศะ</p> <p>1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสม กับ ระดับบุคคล และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>2. รู้ที่มาและเหตุผลของงานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนา และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษา ท่าทางตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา - วันสำคัญ งานประเพณี ของเจ้าของภาษา 	
<p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือน และ ความแตกต่างระหว่างภาษา และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษา และ วัฒนธรรมไทย และ นำมาใช้อย่าง มีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษา ต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่องคำวลี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำวลี ประโยคที่พูดในภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ 	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้รายปี	คำอธิบายรายวิชา
<p>ประโยชน์ และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>2. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคม และอาชีพ</p> <p>3. เห็นคุณค่าและเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาในการแสวงหาความรู้ - กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม 	
<p>สาระที่ 3 : ภาษา กับ ความ สัม พันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น และ เป็น พื้นฐาน ในการ พัฒนา และ เปิด โอกาส ศิริ ของ ตน</p> <p>1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษา กับ ความ สัม พันธ์ กับ ชุมชน และ โลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ - ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา 	

ตารางที่ 17 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 หน่วยกิต จำนวนเวลา 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค	คำอธิบายรายวิชา
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ๑.๑ : เข้าใจกระบวนการ การฟังและการอ่าน สามารถถือความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ 1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้ง คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ 2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน 3. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดีที่ซับซ้อนขึ้นจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	- คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ - บทอ่าน - ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี	เข้าใจ ตีความนำเสียงความรู้สึกของผู้พูด คำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนภาษาท่าทางตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และชุมชนได้เหมาะสม กับระดับบุคคลและกัลเทศ เพื่อการทำงานด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ของตน รวมทั้งการแสวงหา
สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม กับกัลเทศ		

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค	คำอธิบายรายวิชา
<p>1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษา กับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน การ เชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการ พัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสดงให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ</p>	<p>- ภาษาและท่าทางในการสื่อสารตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>	<p>ความรู้ และการศึกษาต่อ</p>
<p>สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา และชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย และชัดชื่อน</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษา</p>	<p>- ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน</p>	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค	คำอธิบายรายวิชา
<p>ต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสาร ในการทำงาน สมัครงาน และประกอบอาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง</p>	<p>- ภาษาที่ใช้ในการทำงาน สมัครงานและประกอบอาชีพ รวมทั้งภาษาในการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิน</p>	

ตารางที่ 18 ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 หน่วยกิต จำนวนเวลา 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค	คำอธิบายรายวิชา
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ๑.๑ : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอด ในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และสนทนาอีกด้วย 1. สามารถนำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงาน ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ด้วยภาพ การบรรยายและเขียนความเรียง 2. สามารถนำเสนอความคิดเห็นและความคิดรวบยอดต่าง ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในท้องถิ่นของตน	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูล/เรื่องราว - รายงาน - ประสบการณ์ - เหตุการณ์ - เหตุการณ์ในท้องถิ่น 	ศึกษา ฝึกปฏิบัติ รวมรวม ข้อมูล รายงาน และนำเสนอ เกี่ยวกับประสบการณ์ ส่วนบุคคล วิถีชีวิต เหตุการณ์ และสภาพ อากาศในชุมชน การดูแล รักษาสุขภาพและลักษณะพิเศษ ในงานอาชีพเกษตรกรรม ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตาม คู่มือการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์และขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน ติดตาม ความเคลื่อนไหวของ เทคโนโลยีทางการเกษตร
สาระที่ ๓ : ภาษา กับ ความเชื่อมโยง กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ๓.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศ ใน การ เชื่อมโยง ความรู้ กับ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ อื่น เพื่อ เป็น พื้นฐาน ในการ พัฒนา และ เปิดโอกาส ให้ ศั�ย์ ของ ตน		

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค	คำอธิบายรายวิชา
<p>1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อด้วยรูปแบบต่าง ๆ</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>1. สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และชุมชน ด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่น ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 2. ชีวิตในชุมชน 3. ผลผลิตและบริการ 4. สภาพดินฟ้าอากาศ และฤดูกาล 5. ข้อมูลและเทคโนโลยีทางการเกษตร 6. คู่มือการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์และขั้นตอน การปฏิบัติงาน 7. สุขภาพและความปลอดภัย 8. พจนานุกรมศัพท์เฉพาะด้าน 	
	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียนและชุมชน 	

5. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้

เมื่อสถานศึกษาได้กำหนดรายสาระการเรียนรู้และคำอธิบายรายสาระการเรียนรู้แต่ละชั้นปี/รายภาค เรียบร้อยแล้ว ขั้นต่อไปสถานศึกษาต้องวางแผนจัดหน่วยการเรียนรู้รายสาระการเรียนรู้ (Unit Plan) ใน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จะนิยมกำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่ให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนจากสื่อต่าง ๆ ทั้งในแนวกว้างและแนวลึก โดยตั้งชื่อหน่วยการเรียนให้น่าสนใจ มีลักษณะเป็นแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Themes)

สำหรับแก่นสาระที่ควรเลือกนั้น สวยงามโลก (J.A. Van EK: 1977) ได้ศึกษาวิจัยไว้ว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับสื่อสารได้ ควรเรียนแก่นสาระ/เรื่องหลัก 14 เรื่องที่เป็นพื้นฐานดังต่อไปนี้

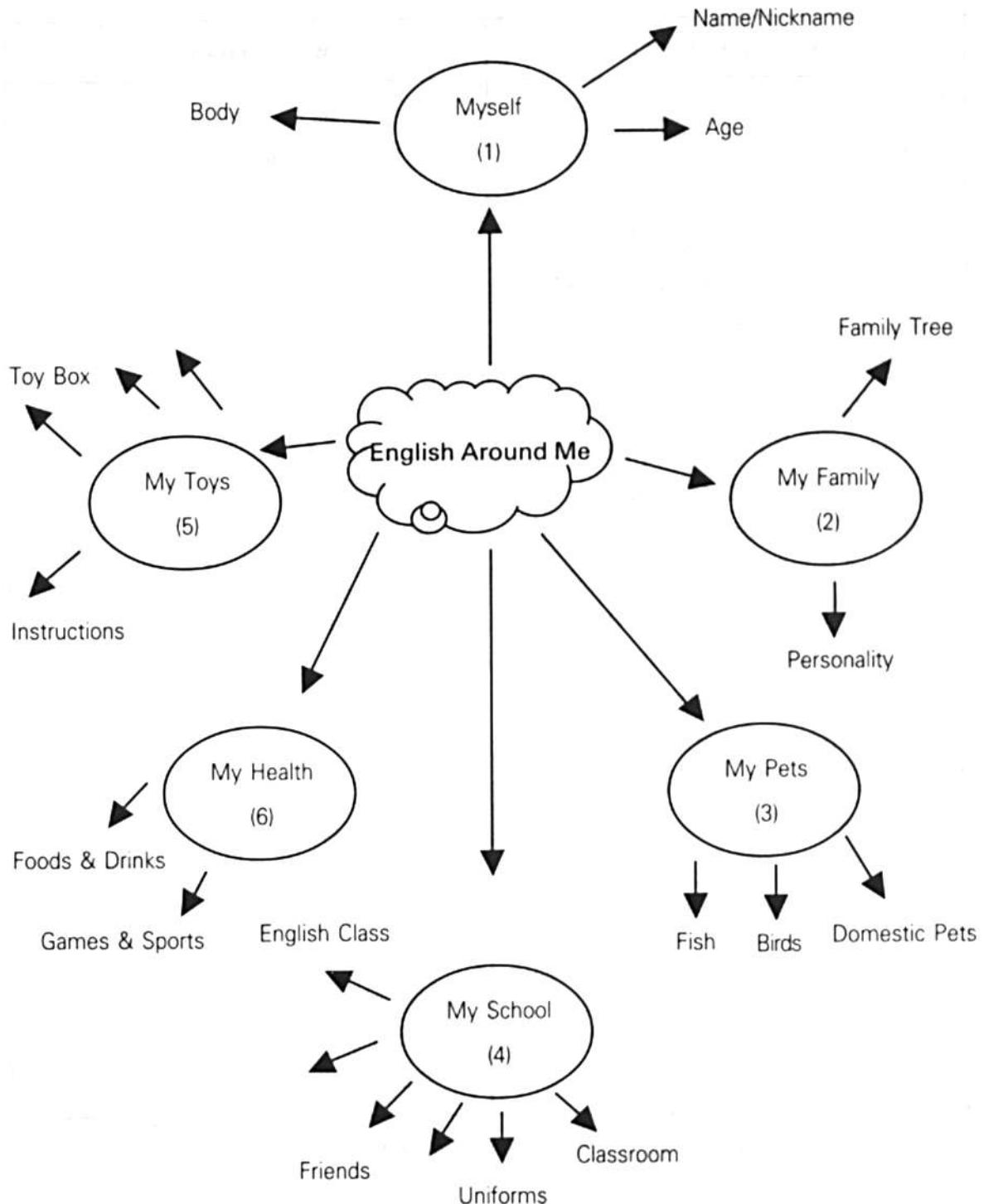
1. Personal Identification
2. House and Home
3. Life at Home
4. Education and Future Career
5. Free Time and Entertainment
6. Travel
7. Relation with Other People
8. Health and Welfare
9. Shopping
10. Food and Drink
11. Services
12. Places
13. Foreign Languages
14. Weather

(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก)

ครูผู้สอนแต่ละระดับชั้นหรือแต่ละรายสาระการเรียนรู้ อาจพัฒนาการเลือกแก่นสาระ/เรื่องหลักให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ซุ่มชนและท่องถิน โดยทุกชั้นปีในสถานศึกษาเดียวกัน อาจใช้แก่นสาระ/เรื่องหลักเดียวกันหมดแต่ตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้ (Unit) ให้แตกต่างกันไปให้เหมาะสมกับระดับชั้น ความสนใจ และวัยของผู้เรียน เช่น ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ต้องการเรียนเกี่ยวกับ Personal Identification อาจใช้ชื่อหน่วยการเรียนว่า Who am I? ซึ่งมีเนื้อหาที่ซับซ้อนกว่าในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตารางที่ 20, 21 และ 22

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

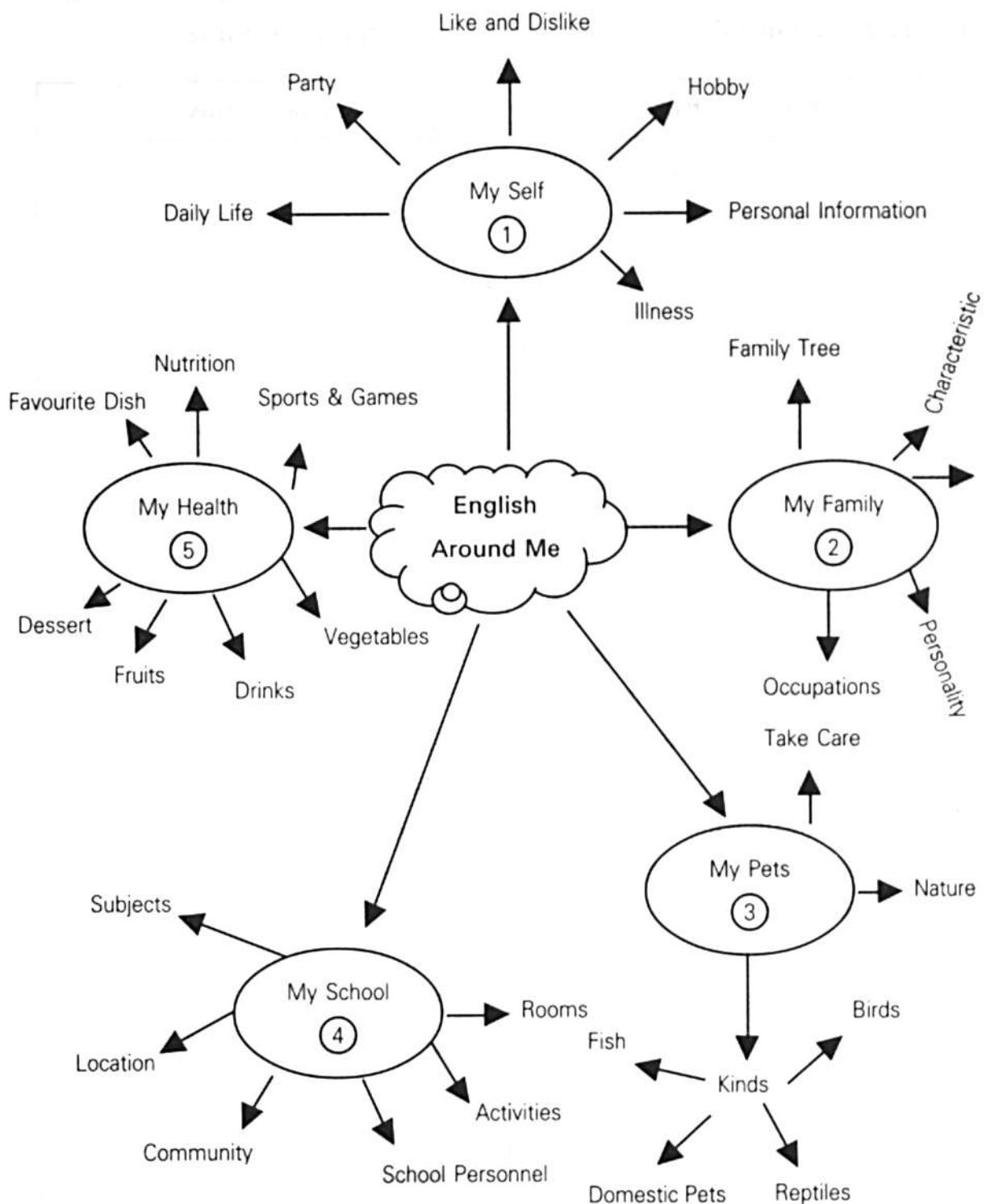
ตารางที่ 19 ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนเวลา 40 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
<p>เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ สนทนาด้วยภาษาง่าย ๆ ล้าน ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการของตน ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว แสดงความรู้สึกของตน เข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย ในเรื่องเดียวกัน พยายามนั่ง โดยออกเดียงสร้างกลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้อง และเข้าใจภาษา ท่าทาง รูปแบบพฤติกรรม การสื่อสารของเจ้าของภาษา ขับดรรชนเนียม เทศกาล เท็นปาร์ตี้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรม แสดงหัวความรู้ ความเพลิดเพลินจากการเรียนภาษาต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตลอดจน สื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Unit 1 Myself <ul style="list-style-type: none"> ⇒ Name/Nickname ⇒ Age ⇒ Body 2. Unit 2 My Family <ul style="list-style-type: none"> - Family Tree - Personality - etc. 3. Unit 3 My Pets <ul style="list-style-type: none"> - Domestic Pets - Birds - Fish 4. Unit 4 My School <ul style="list-style-type: none"> - Classroom - English Class - Uniforms - Friends 5. Unit 5 My Toys <ul style="list-style-type: none"> - Toy Box - Instructions - etc. 6. Unit 6 My Health <ul style="list-style-type: none"> - Foods & Drinks - Games & Sports

- หมายเหตุ** ● ตัวอย่างแก่นสาระ (Theme) ในการสร้างหน่วยการเรียนรู้อาจเลือกจากภาคผนวก ก หรือกำหนดเองจากสื่อต่าง ๆ
- หน่วยการเรียนรู้อาจนำเสนอด้วยรูปแบบแผนภูมิใบเมฆมุม (Web) ในหน้า (59)

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

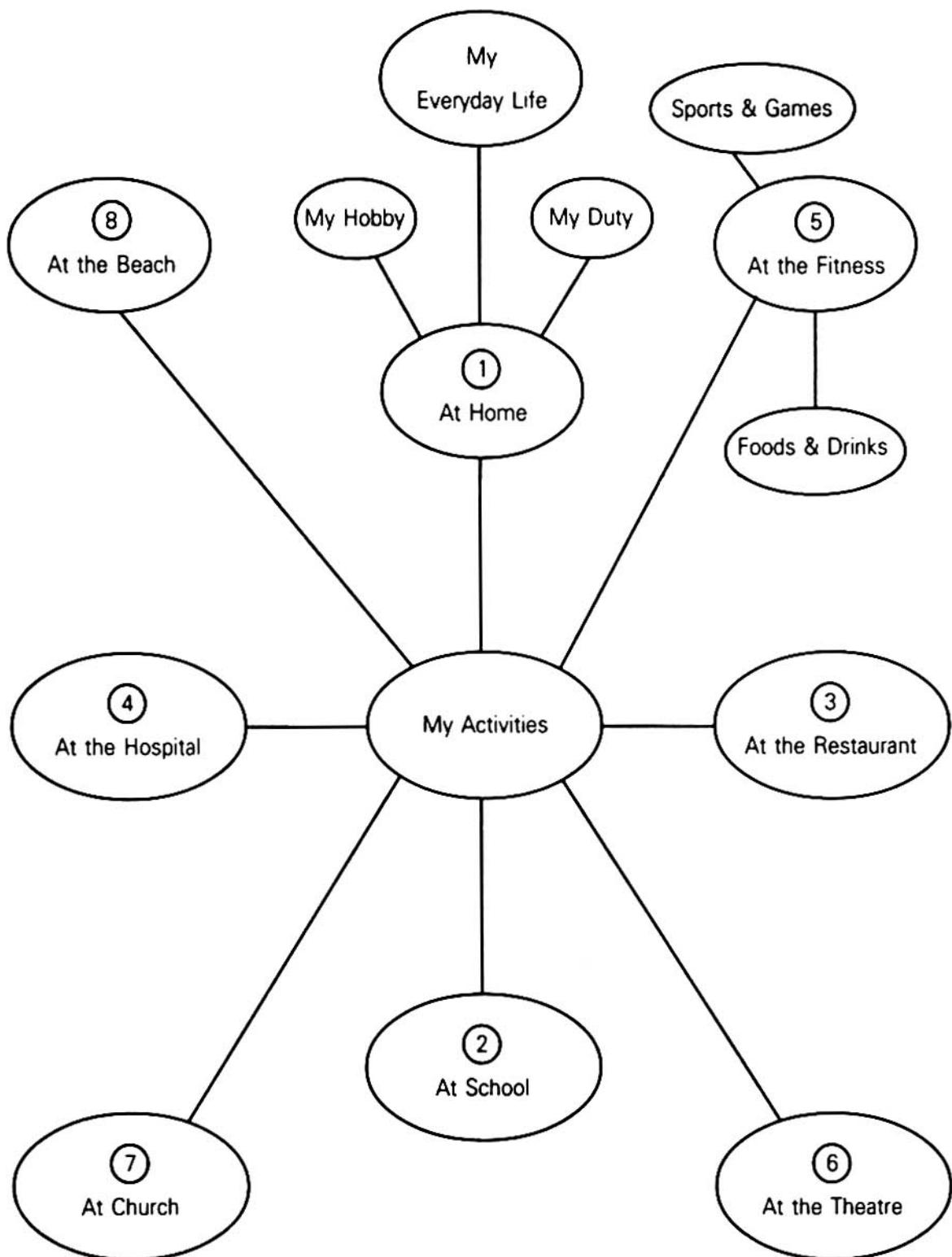

ตารางที่ 20 ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้
**กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนเวลา 80 ชั่วโมง**

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
<p>เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนาระหว่างเด็กกับเด็ก นักเรียน ใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแสดงความต้องการของตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิงแผลล้มและสังคมใกล้ตัวพร้อมทั้งให้เหตุผลนำเสนอความคิดรวบยอด บทเพลง บทกวี ข้อมูลจากสิ่งต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียนเข้าใจความหมาย ความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย จากข้อความที่อ่านและรู้จักขั้นบรรยายเนียมประเมณ์ เทศกาล งานฉลอง เท็นปะโยชน์ ในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม สำรวจหาความรู้ ความเพลิดเพลิน จากการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตลอดจนสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นของตนเอง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Unit 1 My Self <ul style="list-style-type: none"> - Party - Like and Dislike - Hobby - Daily Life - Illness - Personal Information 2. Unit 2 My Family <ul style="list-style-type: none"> - Family Tree - Occupations - Personality - Characteristic 3. Unit 3 My Pets <ul style="list-style-type: none"> - Take Care - Nature - Kinds - Domestic Pets - Birds - Fish - Reptiles 4. Unit 4 My School <ul style="list-style-type: none"> - Rooms - Subjects - Activities - Location

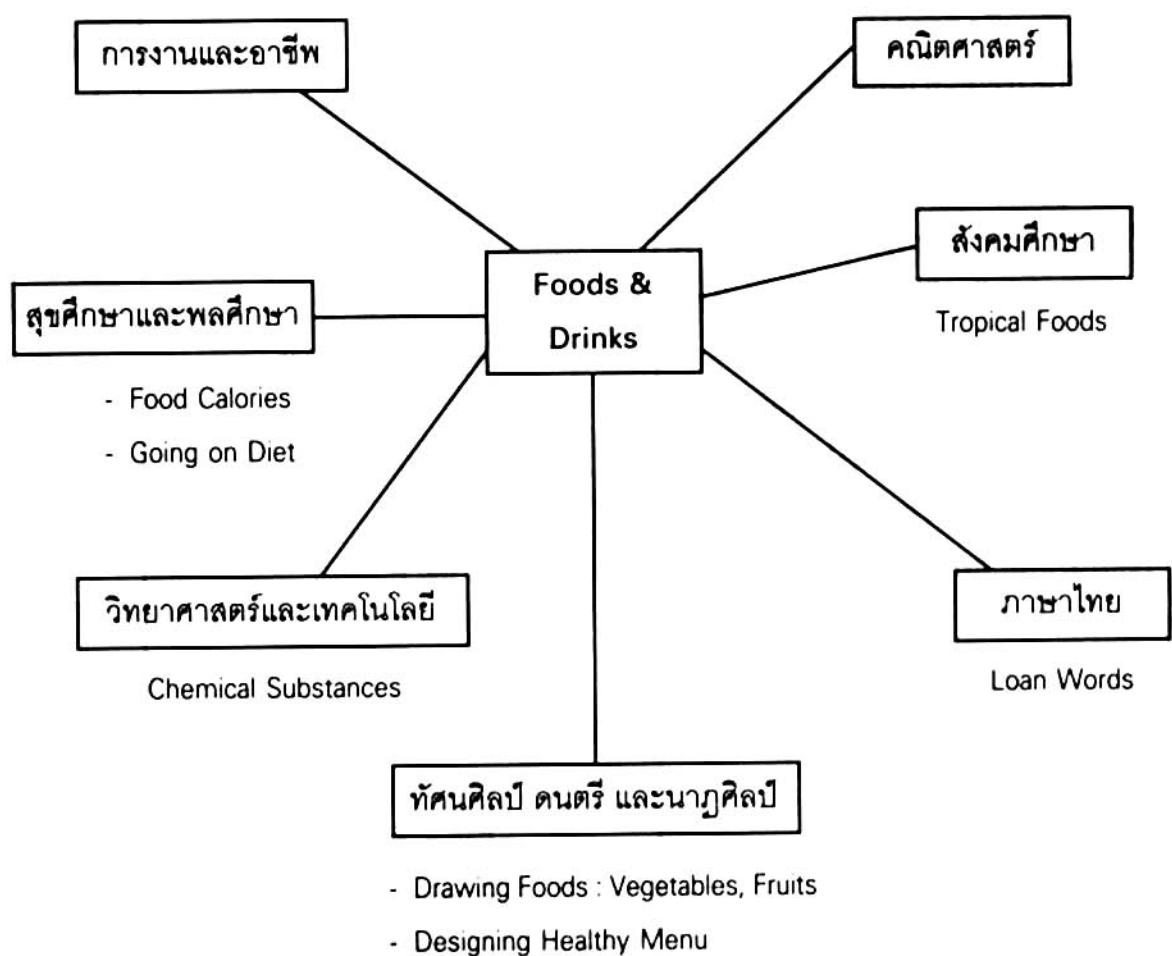
คำอธิบายรายวิชา	ผู้สอนการเรียนรู้
	<ul style="list-style-type: none"> - Community - School Personhel <p>5. Unit 5 My Health</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nutrition - Favourite Dish - Dessert - Fruits - Vegetables - Drinks - Sports & Games <p style="text-align: right;">etc.</p>

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

**ตัวอักษรการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยการเรียนรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
(ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1)**

- Food Preserving
- Healthy Recipes
- Names of Healthy Foods & Drinks
- Countable & Uncountable Nouns
- Prices of Foods & Drinks

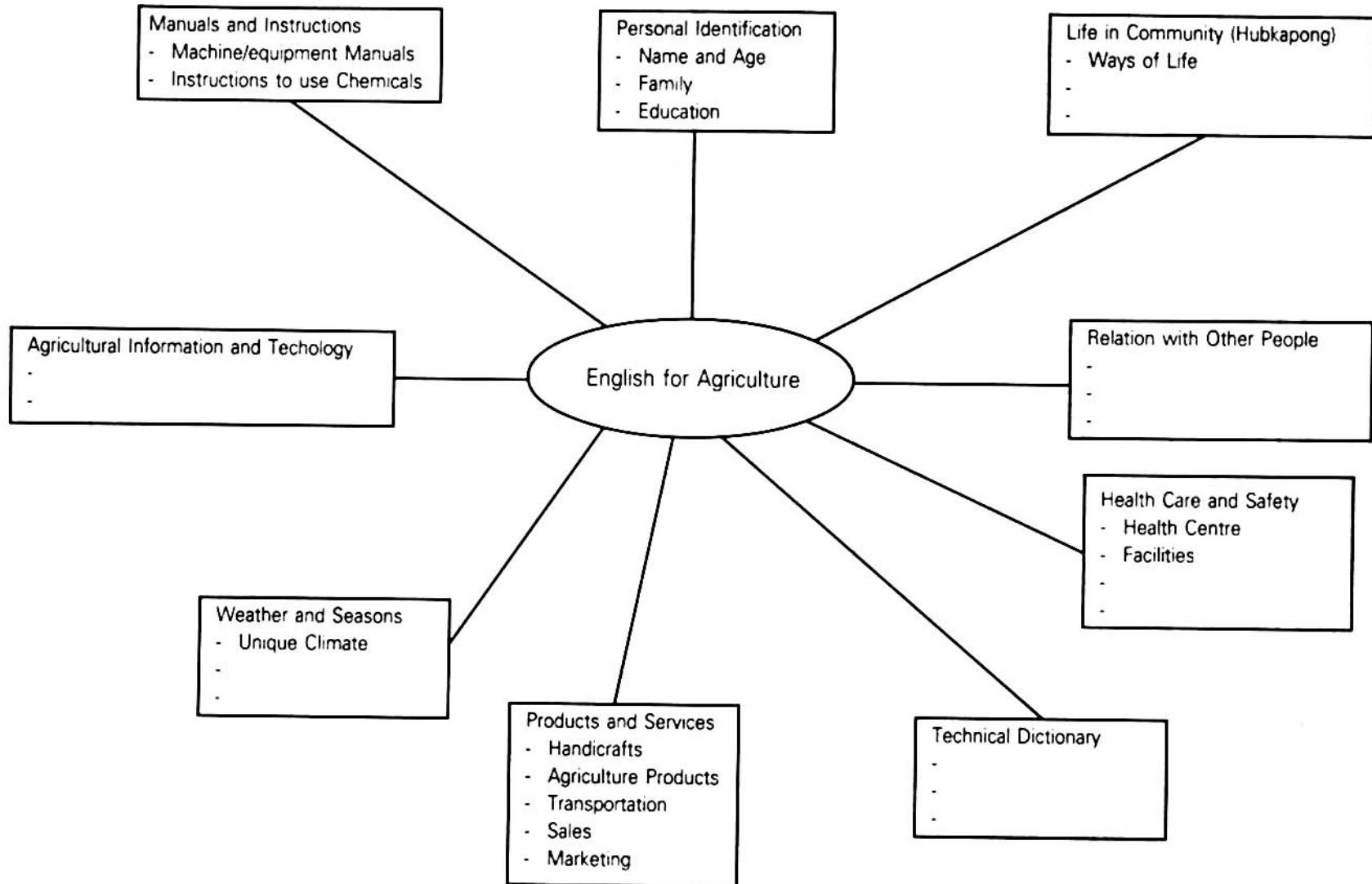
ตารางที่ 21 ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนเวลา 80 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
อ่านออกเสียง คำ วลี ข้อความ บทอ่าน สันฯ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง ใช้ภาษา และท่าทางเพื่อสื่อความหมาย ถ่ายโอน ข้อมูลที่ได้ฟังและอ่านทั้งที่เป็นความเรียง และไม่ใช่ความเรียง เป็นถ้อยคำของตนเอง หรือในรูปแบบอื่น ๆ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง ข่าวหรือ เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญ ประเพณี และวัฒนธรรม เท็นคุณค่าของ ภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้เป็น เครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและ เชื่อมโยงกับกลุ่มสาระอื่น ๆ	Unit 1 : At Home - My Everyday Life - My Duty - My Hobby Unit 2 : At School - - - Unit 3 : At the Restaurant - - - Unit 4 : At the Hospital - - - Unit 5 : At the Fitness - Sports & Games - Foods & Drinks Unit 6 : At the Theatre	3 3 3 } 9

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
	Unit 7 : At Church - - - Unit 8 : At the Beach - - -	
		รวม 80 ชั่วโมง

ตัวอย่างการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่ม : ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 22 ตัวอย่างการจัดหน่วยการเรียนรู้
**กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ชื่อรายวิชา : ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 หน่วยกิต จำนวนเวลา 40 ชั่วโมง**

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
<p>ศึกษา ฝึกปฏิบัติ รวบรวมข้อมูล รายงาน และนำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนบุคคล วิถีชีวิต เหตุการณ์และสภาพอากาศในชุมชน การดูแลรักษาสุขภาพและสวัสดิภาพในงานอาชีพเกษตรกรรมปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามคู่มือการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ และขั้นตอน การปฏิบัติงาน ติดตามความเคลื่อนไหวของเทคโนโลยีทางการเกษตร</p>	<p>1. Unit 1 Personal Identification - Name and Age - Family - Education</p> <p>2. Unit 2 Life in Community (Hubkapong) - - -</p> <p>3. Unit 3 Relation with Other People - - -</p> <p>4. Unit 4 Health Care and Safety - - -</p> <p>5. Unit 5 Products and Services - - -</p> <p>6. Unit 6 Weather and Seasons - - -</p>

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
	<p>7. Unit 7 Agricultural Information and Technology</p> <ul style="list-style-type: none"> - - - <p>8. Unit 8 Manuals and Instructions</p> <ul style="list-style-type: none"> - Machine/Equipment Manuals - Instructions to use Chemicals - <p>9. Unit 9 Technical Dictionary</p> <ul style="list-style-type: none"> - - -

6. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan)

โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา และหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำ กำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน สถานศึกษามีส่วนในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองซึ่งมีหลายรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเลือกใช้ควรเป็นรูปแบบเดียวกันตลอดแนว และสื่อความหมายชัดเจน

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เริ่มจากการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้เฉพาะหน่วยที่จะสอนให้เห็นถึงเนื้อหา กิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งกระบวนการคิด คุณธรรม จริยธรรม และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาคที่กำหนดไว้ และนำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเขียนตามลักษณะของจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เสนอไว้

การวางแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ อาจเขียนเป็นแบบรวมของทั้งหน่วยการเรียนรู้ หรือแยกหน่วยการเรียนรู้เป็นแผนย่อย ๆ เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Myself

แผนการเรียนรู้เรื่อง Myself : Name/Nickname

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ : การสนทนากลุ่ม เบื้องต้น สำหรับการนำไปใช้ในการสนทนาตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้ : สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างง่าย ๆ ได้

จุดประสงค์ปลายทาง : สนทนาแนะนำต้นเอง ทักษะและกล่าวลาได้ มาตรฐาน ต 1.2 (1)

- จุดประสงค์นำทาง :**
1. ออกเสียงคำศัพท์ได้
 2. บอกความหมายคำศัพท์ใหม่ได้
 3. พูดทักษะ แนะนำต้นเอง กล่าวลา และแสดงท่าทางประกอบได้

เนื้อหา

Skills การฟังและการพูด

Function Greeting and Leave Taking

Dialogue

John : Hello, I am John.

Suda : Hello, John. I'm Suda. How are you?

John : I'm fine, thank you.

Suda : Goodbye, John.

John : Bye-bye

Vocabulary Hello, Goodbye, Bye-bye

สื่อ-อุปกรณ์

- แบบบันทึกเสียง
- ภาพตัวละคร (John และ Suda)
- Greeting Game

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมครุ	กิจกรรมนักเรียน
Warm up ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามจังหวะ เช่น ปูรบมือ 3 ครั้ง และทำท่าสวัสดี หรือโถงทักษะยกัน	ทำกิจกรรมตามจังหวะ เช่น ปูรบมือ 3 ครั้ง และทำท่าสวัสดี หรือโถงทักษะยกัน
Presentation 1. เปิดແນບັນທຶກເສີຍ 2 ครั้ง 2. ມອບໝາຍງານ - ບອກຄຳທີ່ໄດ້ຍືນຈາກບທສນທາ - ບອກລຳດັບຂອງຄຳຕາມທີ່ໄດ້ຍືນ	1. ພັບທສນທາຈາກແນບັນທຶກເສີຍ 2 ครັ້ງ 2. ບອກຄຳທີ່ໄດ້ຍືນຈາກບທສນທາ ເຊັ່ນ Hello./Thank you./ Goodbye./ Bye-bye. (ນັກເຮືອນອາຈະບອກຄຳໄດ້ກ່ອນນີ້ໄດ້) ບອກລຳດັບຂອງຄຳຕາມທີ່ໄດ້ຍືນເຊັ່ນ Hello. Thank you. Goodbye. Bye-bye.
3. ເປີດແນບັນທຶກເສີຍບທສນທາໃຫ້ນັກເຮືອນ ພັ້ນໜັກ 2 ຄັ້ງ ເພື່ອຕຽບສອບຄວາມຖຸກຕ້ອງ ຂອງລຳດັບຄຳທີ່ໄດ້ຍືນ 4. ເປີດແນບັນທຶກເສີຍໜັກ 2 ຄັ້ງ 5. ໃຫ້ນັກເຮືອນຈັບຄູ່ເພື່ອຝຶກບທສນທາທີ່ລະ ຜູ້ປະໂຍດ ແລະສັງເກດກາງພູດ 6. ຕິດກາພ John ແລະ Suda ບນກະດານໃຫ້ ນັກເຮືອນພູດບທສນທາຂອງ John ແລະ Suda ທຳມະນີ້ເປັນຄູ່າ	3. ພັບທສນທາຈາກແນບັນທຶກເສີຍໜັກ 2 ຄັ້ງ ເພື່ອຕຽບສອບຄວາມຖຸກຕ້ອງ ຂອງລຳດັບຄຳ ທີ່ໄດ້ຍືນ 4. ພັບທສນທາທັງໝົດໜັກ 2 ຄັ້ງ 5. ຈັບຄູ່ຝຶກພູດບທສນທາທີ່ລະຄູ່ປະໂຍດ 6. ອອກມາພູດບທສນທາຂອງ John ແລະ Suda ທີ່ລະຄູ່ຕາມຄວາມສັມຄັງໃຈແລະໃຫ້ເພື່ອໃນຫ້ອັນ ພູດຕາມ
Practice 7. ແປ່ງນັກເຮືອນເປັນ 2 ກລຸ່ມເທົ່າ ຈັກ ເພື່ອ ¹ ຝຶກພູດບທສນທາໂດຍໃໝ່ກິຈกรรม Hello/Bye 8. ແປ່ງນັກເຮືອນເປັນ 4-6 ກລຸ່ມເທົ່າ ຈັກເພື່ອ ² ຝຶກພູດບທສນທາກາງການທັກທາຍແລະກ່າວລາ (ເປັນກລຸ່ມຍ່ອຍ) ໂດຍໃໝ່ກິຈกรรม Chain Drill	7. ທຳມະນີ້ກິຈกรรม Inner, Outer Circle ເພື່ອ ¹ ຝຶກພູດບທສນທາ ການທັກທາຍແລະກ່າວລາ 8. ຝຶກພູດບທສນທາກາງການທັກທາຍແລະກ່າວລາ (ເປັນກລຸ່ມຍ່ອຍ) ໂດຍໃໝ່ກິຈกรรม Chain Drill

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
9. จัดกิจกรรม นกน้อยหาเพื่อน Production	9. ฝึกพูดบทสนทนาทักษะทางภาษาอังกฤษที่ลูกค้าต้องการเพื่อนที่ลูกค้าให้ได้จำนวนคน ที่มาเป็นคู่สนทนาให้มากที่สุดตามกิจกรรมนกน้อยหาเพื่อน
10. กำหนดสถานการณ์ว่ามีผู้มาเยี่ยมชม โรงเรียน และในกรณีผู้เยี่ยมชมมีชาวต่างประเทศมาด้วยกลุ่มหนึ่ง กำหนดให้ตัว V แทน Visitor คือ ผู้มาเยี่ยม และ S แทน Student คือ นักเรียน ครูทำบัตรตัวอักษร V และ S เท่าจำนวนนักเรียน	10. จับสลากรับตัวอักษรเพื่อแบ่งกลุ่มและพูดตามสถานการณ์ที่ครูกำหนด
11. อธิบายวิธีเล่นเกม Greeting Game	11. เล่นเกม Greeting Game เพื่อแสดงการทักษะทางภาษาอังกฤษ พัฒนาทักษะการทำท่าประกอบอย่างเหมาะสม
12. สรุปเนื้อหาการสนทนาและกล่าวลาตามบทสนทนาร่วมกับนักเรียนและสอนร้องเพลง Greeting Song	12. สรุปเนื้อหาของการสนทนาและกล่าวลาร่วมกับครู และร้องเพลง Greeting Song และทำท่าประกอบ

การวัดผลและประเมินผล

ทักษะ	วิธีการ	เครื่องมือ
1. การฟัง	1. สังเกตพฤติกรรมการฟัง	1. แบบสังเกตพฤติกรรมการฟัง
2. การพูด	2. สังเกตพฤติกรรมการพูด 3. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม	2. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด 3. แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม

ผลงาน/ชิ้นงานของนักเรียน

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

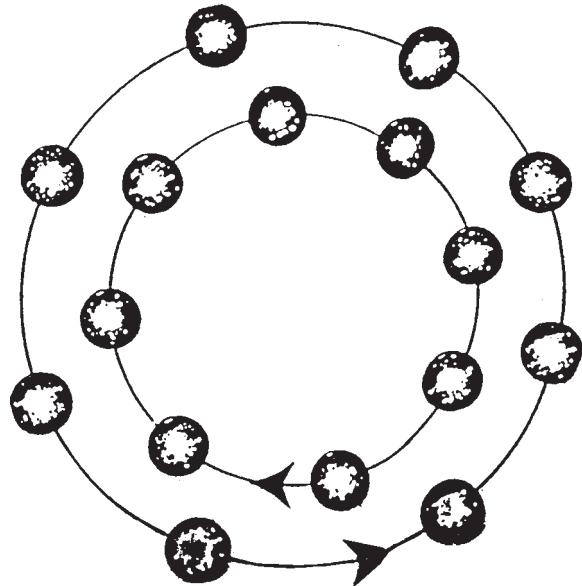
1. ผลการเรียนรู้
.....
2. ปัญหาอุปสรรค
.....
3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
.....

ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ลังคมศึกษา (วัฒนธรรม)

กิจกรรม Hello! & Bye.

**จุดประสงค์
สื่อ/อุปกรณ์
วิธีเล่น**

- เพื่อฝึกการพูดทักษะและกล่าวลาเป็นกลุ่มให้ญี่ปุ่น
แบบบันทึกเสียงเพลง เครื่องเล่นเทป
1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน
 2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนเป็นวงกลม ซ้อนกัน 2 วง แต่ละวงหันหน้าไป
คนละทาง
 3. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม การแสดงท่าทางประกอบการทักษะ¹
และกล่าวตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และสาธิตการทำกิจกรรม
ตามขั้นตอนดังนี้
- 3.1 ครูเปิดเพลง ขณะได้ยินเสียงเพลง นักเรียนแต่ละวงจะเดิน
ไปตามทิศทางของตนเองดังภาพ

- 3.2 เมื่อเพลงหยุดให้นักเรียนหยุดเดิน แล้วหันหน้ามาหาเพื่อนที่อยู่
คนละวง (วงในและวงนอก) จับมือกัน และกล่าวทักษะ
- 3.3 ครูให้สัญญาณนกหวีด เพื่อจะเริ่มเปิดเพลงรอบต่อไป เมื่อนักเรียน
ได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีดให้โบกมือลาและกล่าวคำอำลา
4. นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่ครูอธิบาย
5. ครูสังเกตพฤติกรรม ความถูกต้องของบทสนทนาและน้ำเสียง

กิจกรรม Chain Drill

**จุดประสงค์
สื่อ/อุปกรณ์
วิธีเล่น**

- เพื่อฝึกการพูดทักษะและกล่าวเป็นกลุ่มอย่าง
ลูกบอลสีต่าง ๆ จำนวนเท่ากับกลุ่มนักเรียน
1. แบ่งนักเรียนเป็น 4-6 กลุ่มเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มยืนเป็นวงกลม
 2. แจกลูกบอลให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ลูก
 3. ครูอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมและสาธิตการทำกิจกรรมประกอบ
ดังนี้
 - 1.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงกันว่านักเรียนคนใดจะเริ่มต้นกิจกรรมให้ถือ
ลูกบอลไว้
 - 1.2 ครูให้สัญญาณนักเรียนที่ถือลูกบอลแต่ละกลุ่มเริ่มกิจกรรม
โดยโยนลูกบอลให้เพื่อนคนหนึ่งคนเดียวและพูด Hello, และชื่อ^{*}
คนรับลูกบอลพูดตอบรับและสนใจจนถึงการกล่าวลา
 - 1.3 นักเรียนที่มีลูกบอลโยนลูกบอลให้เพื่อนคนต่อไปเพื่อดำเนินกิจกรรม
อย่างต่อเนื่อง กลุ่มใดพูดครบทุกคนแล้วนั่งลงทั้งกลุ่ม
 4. นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ครูอธิบาย โดยครูอยสั่งเกตความถูกต้อง
ของบทสนทนาและน้ำเสียง เพื่อแก้ไขต่อไป

กิจกรรมนักเรียนเพื่อน

**จุดประสงค์
สื่อ/อุปกรณ์
วิธีเล่น**

เพื่อฝึกการพูดทักษะและกล่าวลาเป็นคู่

-

1. ครูอธิบายวิธีทำกิจกรรมตามขั้นตอนดังนี้

1.1 สมมตินักเรียนแต่ละคนเป็นกตัวน้อย ๆ เพิงหัดบินและออก
ทางเพื่อน

1.2 เมื่อครูให้สัญญาณ นักแต่ละตัวบินออกจากจังไปหาเพื่อน เมื่อพบ
เพื่อนใหม่ให้สนใจทักษะและกล่าวตามสถานการณ์ของภาษา

1.3 เมื่อครูให้สัญญาณอีกครั้งให้นักเรียนสรุปว่าได้พูดกับเพื่อนกี่คน
นักเรียนที่หาเพื่อนสนทนาก็ได้มากที่สุด และอันดับรองของมาจับคู่
สาหร่ายให้เพื่อนดูอีกครั้ง และให้เพื่อนทำตาม

2. นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ครูแนะนำ

3. ครูสังเกตพฤติกรรม ความถูกต้องของบทสนทนา น้ำเสียง เพื่อแก้ไข
ต่อไป

Greeting Game

จุดประสงค์
สื่อ/อุปกรณ์
วิธีเล่น

เพื่อฝึกการพูดทักษะ และกล่าวลา
นกหวีด

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแบ่งเป็น 2 ฝ่าย ยืนแควตตอนเรียงหนึ่งดังภาพ

กลุ่ม 1

8

7

6

5

กลุ่ม 2

8

7

6

5

กลุ่ม 3

8

7

6

5

ครุ

1

2

3

4

1

2

3

4

1

2

3

4

3. เมื่อครูให้สัญญาณนกหวีด หมายเลข 1 และหมายเลข 5 ของแต่ละกลุ่มวิ่งมาจับมือกัน และกล่าวทักทาย
4. เมื่อทักทายแล้วให้นักเรียนกล่าวลา และรีบวิ่งกลับมาฝั่งของตัวเองหมายเลข 1 แตะ มือหมายเลข 2 หมายเลข 5 แตะมือหมายเลข 6
5. หมายเลข 2 และหมายเลข 6 วิ่งมาตั้งกล่องและทำกิจกรรมเช่นเดียวกับคู่แรก ส่วนหมายเลข 1 และหมายเลข 5 วิ่งไปต่อท้ายแล้ว (1 ต่อหลัง 4 และ 5 ต่อหลัง 8) ทำเช่นนี้จนทุกคนกลับมาอยู่ต่ำแห่งน่องเดิมจึงนั่งลง แล้วได้นั่งก่อนเป็นผู้ชนะ

หมายเหตุ

1. ขณะนักเรียนทำกิจกรรมครูค่อยสังเกตการพูดของนักเรียนเพื่อแก้ไขหลังเกมยุติ
2. ถ้านักเรียนกลุ่มใดไม่แตะมือเพื่อนเมื่อพูดจบ คนต่อไปจะไม่มีสิทธิ์ออกไปทำกิจกรรม

Greeting Song

ท่านองเพลง

Go Marching In

Hello, Suda.

Hello, John.

How are you?

I'm fine, thank you.

Good bye, John.

Bye bye, Suda.

Good bye, John.

Bye-bye, Suda.

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Party

แผนการเรียนรู้เรื่อง An Appointment on the Phone

ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารโดยทางโทรศัพท์ เป็นทักษะ การสื่อสารที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้ :

สนทนากลุ่มข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์ปลายทาง :

พูดนัดหมายทางโทรศัพท์ได้ มาตรฐาน ต 1.2 (1)

จุดประสงค์นำทาง :

1. บอกความหมายของศัพท์ใหม่ได้
2. พูดเลียนแบบบทสนทนาได้
3. ใช้ประโยชน์คำหัวสนทนาทางโทรศัพท์ได้
4. พูดนัดหมายกับเพื่อนทางโทรศัพท์ได้

เนื้อหา

Vocabulary :

Quite well, around, wait for

Function :

Making an appointment on the phone.

- May I speak to , please?

-'s speaking.

- What's up?

- บัตรตัวเลข

- แบบบันทึกเสียงบทสนทนา/การรับโทรศัพท์อัตโนมัติ

- แบบฝึก Information Gap A, B

- โทรศัพท์จำลอง

- กริ๊งจับเวลา

สื่อ-อุปกรณ์

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
<p>Warm up</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนจำนวน 0 ถึง 9 โดยให้นักเรียนบอกรสภาษาอังกฤษตามบัตรตัวเลขที่ครูให้ดู 2. เปิดแบบบันทึกเสียงการรับสายโทรศัพท์ อัตโนมัติที่เป็นภาษาอังกฤษ 2-3 ชุด ให้นักเรียนบอกรตัวเลขที่ได้ยิน เขียนบนกระดาษ เช่น 0-22799821 0-16750351 และถาม What are these numbers? 3. ให้ฟังแบบบันทึกเสียงกริ่งโทรศัพท์และชวนสนทนากับครู เช่น <ul style="list-style-type: none"> - What sound? - Who used to talk on the phone? - Who do you talk to? <p>Presentation</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. ชี้แจงว่าครูจะเปิดแบบบันทึกเสียงการสนทนากับโทรศัพท์ระหว่างเด็ก 2 คน คือ David และ Ploy ให้นักเรียนฟัง 5. นำเสนอรูป David และ Ploy แนะนำให้นักเรียนทราบว่าทั้งสองคนเป็นเพื่อนกัน 6. เปิดเทปบทสนทนา 2 ครั้ง 7. เปิดเทปบทสนทนาอีกครั้ง โดยหยุดเป็นช่วงๆ ที่ลักษณะอยู่ในระหว่างการสนทนากับครูและนักเรียน 8. ให้ฟังเทปอีกครั้งและนักเรียนฝึกพูดตามนักเรียนจะได้ความเพื่อบอกคำศัพท์ที่ได้ยิน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกจำนวน 0 ถึง 9 เป็นภาษาอังกฤษ ตามที่เห็นจากบัตรตัวเลขที่ครูชี้ให้ดู 2. ฟังแบบบันทึกเสียงการรับสายอัตโนมัติที่เป็นภาษาอังกฤษ จากแบบบันทึกเสียงที่ลงทะเบียน บอกรตัวเลขที่ได้ยิน และตอบคำถาม They are telephone numbers. (อาจตอบเป็นภาษาไทยได้) 3. ฟังเสียงกริ่งโทรศัพท์และสนทนากับครู เช่น - Telephone. - Me. (ยกมือ) - A friend./สื่อ (อาจตอบเป็นภาษาไทยได้) 4. พัฒนาชี้แจงและเตรียมตัวในการทำกิจกรรม การฟังต่อไป 5. ดูรูป David และ Ploy พัฒนาภารกิจกับ David และ Ploy ที่ครูแนะนำ 6. พัฒนาบทสนทนา 7. ฝึกพูดตามบทสนทนาที่ลงทะเบียน 8. บันทึกคำศัพท์จากบทสนทนาที่ฟังตามที่ครูมอบหมาย

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
9. ให้บอกคำศัพท์จากที่บันทึกไว้ในระหว่างการฟัง และให้นักเรียนอีกคนอ่านออกเสียงคำอุบมาเขียนที่กระดาษที่ลับค่า	9. A: บอกคำศัพท์ตามที่จับใจความได้ B: เขียนคำศัพท์บนกระดาษ
10. ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์บนกระดาษที่ลับค่า ส่วนคำที่นักเรียนไม่รู้จักให้อ่านตามครู	10. อ่านคำศัพท์บนกระดาษพร้อมกันที่ลับค่า หรืออ่านตามครู
11. ให้ความหมายของคำศัพท์ใหม่	11. ทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหม่
12. ชี้แจงว่า ให้นักเรียนเป็น David เมื่อครูเปิดแบบบันทึกเสียงบทสนทนาร่วมของการฝึกพูดตอนที่ 1 นักเรียนจะได้ยินเสียงโทรศัพท์ และ Ploy พูด หลังจาก Ploy พูดจบครั้งจะมีเสียงสัญญาณ ให้นักเรียนพูดตามบทของ David ที่ลับประโยค ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงสัญญาณจนจบบทสนทนา	12. พึงคำชี้แจงของครูและทำการฝึกชี้แจงโดยพูดตามบทของ David เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณจากแบบบันทึกเสียงทุกครั้ง ครั้งละ 1 ประโยค จนจบบทสนทนา
13. เปิดแบบบันทึกเสียงบทสนทนาที่มีเสียง David และ Ploy อีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่พูดในกิจกรรมที่ 13	13. พึงแบบบันทึกเสียงบทสนทนาที่มีเสียง David และ Ploy อีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่พูดในกิจกรรมที่ 13
14. ชี้แจงว่า ให้นักเรียนเป็น Ploy เมื่อครูเปิดแบบบันทึกเสียงบทสนทนา ร่วมของการฝึกพูดตอนที่ 2 นักเรียนจะได้ยินเสียงกริ่งโทรศัพท์ และมีเสียงสัญญาณ ให้นักเรียนพูดตามบทของ Ploy ที่ลับประโยค ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงสัญญาณจนจบบทสนทนา	14. พึงคำชี้แจงของครูและทำการฝึกชี้แจงโดยพูดตามบทของ Ploy เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณจากแบบบันทึกเสียงทุกครั้ง ครั้งละ 1 ประโยค จนจบบทสนทนา
15. ทำซ้ำเดียวกับกิจกรรมที่ 13 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของประโยคที่พูดในกิจกรรมที่ 14	15. ทำซ้ำเดียวกับกิจกรรมที่ 13
หมายเหตุ : การจัดกิจกรรมตามกิจกรรมที่ 13-15 ถ้าไม่ต้องการใช้แบบบันทึกเสียง ให้	

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
<p>นักเรียนจับคู่เป็น David และ Ploy และสนทนาตามแบบได้</p> <p>Practice</p>	
<p>16. ให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทเป็น David และ Ploy และฝึกพูดตามแบบฝึก Information Gap ที่แจกให้</p> <p>17. ให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อความของครูสัมภาษณ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>18. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม และอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม Phone Corners และให้นักเรียนทำกิจกรรม 2 ครั้ง เพื่อให้มีโอกาสฝึกพูดทั้งในบทบาทของ David และ Ploy</p> <p>19. ให้นักเรียนจับคู่เขียนบทสนทนาทางโทรศัพท์เลียนแบบ David และ Ploy โดยใช้ข้อมูลของตนเอง</p> <p>20. ให้นักเรียนพูดตามบทสนทนาที่เตรียมไว้ ที่ 19 กับคู่ของนักเรียน ครุเดินสังเกตพฤติกรรม</p>	<p>16. จับคู่แสดงบทบาทเป็น David และ Ploy และฝึกพูดตามบทบาทของตนตามแบบฝึก Information Gap ที่ครูแจกให้</p> <p>17. เปรียบเทียบข้อความกับครูสัมภาษณ์</p> <p>18. ทำกิจกรรม Phone Corners ตามขั้นตอนที่ครูอธิบายให้ฟัง 2 ครั้ง เพื่อฝึกพูดทั้งในบทบาทของ David และ Ploy</p> <p>19. จับคู่เขียนบทสนทนาทางโทรศัพท์เลียนแบบ David และ Ploy โดยใช้ข้อมูลของตนเอง</p> <p>20. พูดตามบทสนทนาที่เตรียมไว้</p>
<p>Production</p> <p>21. กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนโทรศัพท์หาเพื่อน โดยใช้ Function และคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว</p> <p>22. สมมติให้ 2-3 คู่ ออกรมาแสดงบทบาท สมมุติ โดยใช้โทรศัพท์จำลอง</p>	<p>21. เตรียมบทสนทนาเพื่อโทรศัพท์หาเพื่อน ตามสถานการณ์ที่ครูกำหนด โดยใช้ Function และคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว</p> <p>22. แสดงบทบาทสมมติ โดยใช้โทรศัพท์จำลอง ตามที่ครูสมมุติ</p>

การวัดผลและประเมินผล

ทักษะ	วิธีการ	เครื่องมือ
1. การฟัง	1. สังเกตพฤติกรรมการฟัง	1. แบบสังเกตพฤติกรรมการฟัง
2. การพูด	2. สังเกตพฤติกรรมการพูด	2. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด
3. การเขียน	3. ตรวจผลงาน - แบบฝึก - Portfolio	3. แบบบันทึกความก้าวหน้า ทางการเรียน

ผลงาน/ชิ้นงานของนักเรียน

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้
-
2. ปัญหาอุปสรรค
-
3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
-

ความสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา (วัฒนธรรม)

Dialogue : An Appointment on the phone.

Ploy : 0-38282-554

David : Hello. May I speak to Ploy, please?

Ploy : Ploy's speaking.

David : Hi, Ploy. This is David. How are you?

Ploy : Hi, David. I'm quite well. What's up?

David : Are you going to Mary's birthday party this evening?

Ploy : Yes. How about you?

David : I'm going there by bus. Would you like to go with me?

Ploy : O.K. I'm waiting for you at the bus-stop in front of Seven-Eleven.

David : What time?

Ploy : Around 5 p.m.

David : Well. See you.

Ploy : Bye.

Talking on the phone

(Ploy)

Ploy : 0-38282-554

David : ?

Ploy : Ploy's speaking

David :

Ploy : Hi, David. I'm quite well. What's up?

David :

Ploy : Yes. How about you?

David :

.....

Ploy : O.K. I'm waiting for you at the bus-stop in front of Seven-Eleven

David :

Ploy : Around 5 : 00 p.m.

David :

Ploy : Bye.

Talking on the phone (David)

Ploy :

David : Hello. May I speak to Ploy, please?

Ploy :

David : Hi, Ploy. This is David. How are you?

Ploy :

David : Are you going to Mary's birthday party this evening?

Ploy :

David : I'm going there by bus. Would you like to go with me?

Ploy :

David : What time?

Ploy :

David : Well. See you.

Ploy :

กิจกรรม Phone Corners

จุดประสงค์
สื่อ/อุปกรณ์	เพื่อฝึกพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลทางโทรศัพท์ 1. แบบฝึก Information Gap 2. ป้าย Phone Corner I-IV
วิธีเล่น	1. ครุติดป้าย Phone Corners สีมุ่ง 2. ให้นักเรียนแต่ละคู่ที่ได้รับแบบฝึก Information Gap ของ Ploy และ David เลือกไปยืนที่ Phone Corner โดยแต่ละมุมมีจำนวนคนเท่ากัน (ถ้ามีคนเหลือให้เป็นกรรมการกลาง) 3. เมื่อครุหรือกรรมการกลางให้สัญญาณ นักเรียนที่รับบทบาทเป็น David ของแต่ละกลุ่มแยกไปจับคู่กับ นักเรียนที่รับบทบาทเป็น Ploy ในกลุ่มอื่น เพื่อฝึกสนทนากโดย Ploy อยู่ที่มุ่งของตนเอง เช่น Corner I and III คือ David ของกลุ่มที่ 1 เดินไปจับคู่กับ Ploy
ของกลุ่มที่ 3	Corner II and IV คือ David ของกลุ่มที่ 4 เดินไปจับคู่กับ Ploy
ของกลุ่มที่ 2	4. ให้แต่ละคู่สนทนาตามแบบฝึกใน Information Gap 5. ครุหรือกรรมการกลางให้สัญญาณอีกครั้งเพื่อให้ David ของแต่ละกลุ่มแยกไปจับคู่กับ Ploy ในกลุ่มอื่น เช่น Corner I and II Corner III and IV 6. สามารถใช้กิจกรรมนี้ ฝึกซ้ำอีกในช่วง Warm up ของชั่วโมงต่อ ๆ ไป

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการเรียนรู้เรื่อง Healthy Food

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 : Foods & Drinks

ระยะเวลา (Estimated time) 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

: การฟังและอ่าน เป็นทักษะสำคัญที่เป็นพื้นฐานสำหรับการนำไปสู่การสรุปความและการเรียนรู้ต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) : สรุปข้อมูลจากข้อความที่ฟังหรืออ่านได้

จุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) : พูดสรุปเกี่ยวกับเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพจากเรื่องที่ฟังได้

มาตรฐาน ต. 1.1 (4), 1.2 (3), 1.3 (1, 2),
3.1 (1, 2)

จุดประสงค์นำทาง (Enroute Objectives) : 1. ทำแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการกินอาหารของตนเองได้

2. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้

3. อภิปรายผลตามคะแนนที่ปรากฏได้

4. บอกความหมายของหมวดหมู่อาหารได้

5. จับใจความจากบทความที่ฟังโดยบันทึกย่อ ๆ ได้

6. พูดสรุปเกี่ยวกับหมวดหมู่อาหาร และประโยชน์ได้

เนื้อหา

Vocabulary : Categories of Foods.

Structure : How often.....?

กิจกรรมการเรียนการสอน (Learning and Teaching Activities)

ขั้นที่ 1 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับอาหารการกิน

ครู : “What do you like to eat?”

นักเรียน :

ครู : Do you eat vegetables and fruits?

นักเรียน : Yes, I do./No, I don't.

ขั้นที่ 2 ครูแจกใบงานที่ 1 ให้นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนทำ Questionnaire ตามลำพัง โดยที่ครูเดินดูและค่อยให้ความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 3 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ โดยใช้รูปภาพและรูปประโยคที่นักเรียนควรรู้ ตาม Questionnaire ในใบงานที่ 1 เช่น breakfast, lunch, dinner, meal, time, fried foods, sweets, once, twice

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนใช้คำตามตาม Questionnaire ที่แต่ละคนทำไว้แล้วผลักกันตามตอบ ทั้ง 6 ข้อ

1. How many meals do you eat every day?
2. How often do you eat fruits?
3. How often do you eat vegetables or salad?
4. How often do you eat fried foods?
5. How often do you drink Coke or Pepsi?
6. How often do you eat sweets?

ขั้นที่ 5 ครูสุมเรียนนักเรียนตอบคำตามทั้ง 6 ข้อ

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนจับกลุ่มย่อย 4-5 คน อภิปรายเกี่ยวกับคะแนนที่แต่ละคนได้ พร้อมผล หรือความหมายของคะแนนนั้น ๆ ตัวอย่างที่น่าจะเป็นไปได้

A : Somporn, what was your score?

สมพร : 17 (High score)

A : Good. This means you have good eating habits. You eat well so you'll stay healthy. Today we're going to listen to a radio program, “Eat Well and Stay Healthy”.

ขั้นที่ 7 ครูติดตามแผนภูมิหมู่อาหารบนกระดาน อธิบายความหมายหรือให้นักเรียนเดาคำ โดยใช้บริบทหรืออีบัตรคำ

- ขั้นที่ 8** ครูแจกใบงานที่ 2 ให้นักเรียนทุกคน และก่อนเปิดเทป ครูให้นักเรียนศึกษาใบงาน อธิบายคำศัพท์บางตัวที่อาจเป็นปัญหาต่อการฟัง
- ขั้นที่ 9** เปิดແນບເສີ່ງໃຫ້ນักเรียนฟัง 2 เที่ยว พร้อมທັງໃຫ້ນักเรียนຕືມຂໍ້ອຄວາມໃນใบงาน ໄให້ສົມບູຽນ (ນักเรียนທຳໃບງານທີ່ 2 ໃນຂະໜາດທີ່ນักเรียนທຳການ ດັບຕຸລື ແລະຄອຍ ໄໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ)
- ขั้นที่ 10** ໄให້ນักเรียนຟັງເປົ້າຄົງເພື່ອທັບທວນ
- ขั้นที่ 11** ເປົ້າທີ່ໄຟຟ້າທີ່ລະດອນ ເພື່ອໃຫ້ນักเรียนຕຽບຈັດຕອບດ້ວຍຕົນເອງ
- ขั้นที่ 12** ໄให້ນักเรียนພູດສຽບເກີຍກັບອາຫານ 7 ພູ້ ແລະປະໂຍ້ນ ໂດຍອາຫັດໃບງານທີ່ທຳມາ (ສຸມປະມານ 4-5 ດວຍ)

ກາຮວັດແລະປະເມີນຜົດ

1. ສັງເກດກາຮປົບຕິດານໃບງານ
2. ປະເມີນຕົນເອງ
3. ປະເມີນກາຮພູດສຽບ

ຜລງນານ/ຂຶ້ນງານຂອງນັກເຮືອນ

ຜັງສຽບອາຫານ 7 ພູ້ ແລະປະໂຍ້ນ

ບັນທຶກຜລ່າງການສອນ

1. ຜລກາຮເຣີຍຝູ້ :
 2. ປັບປຸງສຽບ.....
 3. ຂໍ້ອເສັນອແນະ/ແນວທາງແກ້ໄຂ.....
-

ຄວາມສັນພັນຮັກກຸລຸ່ມສາຮະກາຮເຮືອນຮ້ອື່ນ ສູຂະກົດ

ใบงานที่ 2

Activity I : Questionnaire : How Well Do You Eat?

The food you eat : Write down your answers to the questionnaire and add up your scores.

WHAT DO YOU EAT?

1. How many meals do you eat everyday?	3. How often do you eat vegetables or salad?	5. How often do you drink Coke or Pepsi?
a. ☐ more than three	a. ☐ three times a day	a. ☐ almost everyday
b. ☐ three	b. ☐ once or twice a day	b. ☐ three or four times a week
c. ☐ one or two	c. ☐ three or four times a week (or less)	c. ☐ once or twice a week (or less)
2. How often do you eat fruits?	4. How often do you eat fried foods?	6. How often do you eat sweets?
a. ☐ three times a day	a. ☐ almost everyday	a. ☐ almost everyday
b. ☐ once or twice a day	b. ☐ three or four times a week	b. ☐ three or four times
c. ☐ three or four times a week (or less)	c. ☐ once or twice a week (or less)	c. ☐ once or twice a week (or less)

Add your scores

1. a. = 2 2. a. = 3 3. a. = 3	b. = 3 b. = 2 b. = 2	c. = 1 c. = 1 c. = 1	4. a. = 1 5. a. = 1 6. a. = 1	b. = 2 b. = 2 b. = 2	c. = 3 c. = 3 c. = 3
-------------------------------------	----------------------------	----------------------------	-------------------------------------	----------------------------	----------------------------

If your score is between 16-18,

you are eating very well and should be in good health.

If your score is between 11-15,

you should eat and try to eat less fat and carbohydrates.

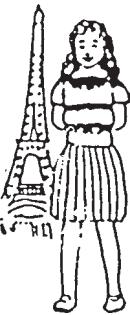
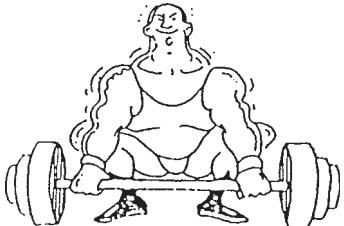
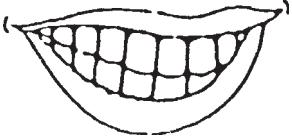
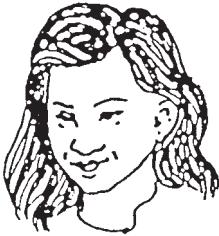
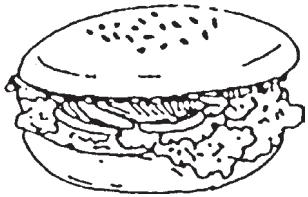
If your score is between 8-10,

you are not eating right. You need to change your eating habits and eat more fruits and vegetables.

แผนภูมิหมุนอาหาร

Flow-Chart

Eat Well and Stay Healthy. Good food has seven important things.

CARBOHYDRATES 	PROTEIN 	WATER
FATS 	MINERALS 	VITAMINS
FIBRE 	DANGER! 	

หมายเหตุ Flow-Chart นี้ ควรนำไปขยายให้ใหญ่ เพื่อใช้ติดบนกระดานสำหรับสอน Pre-listening

Tape script

Listen to the tape.

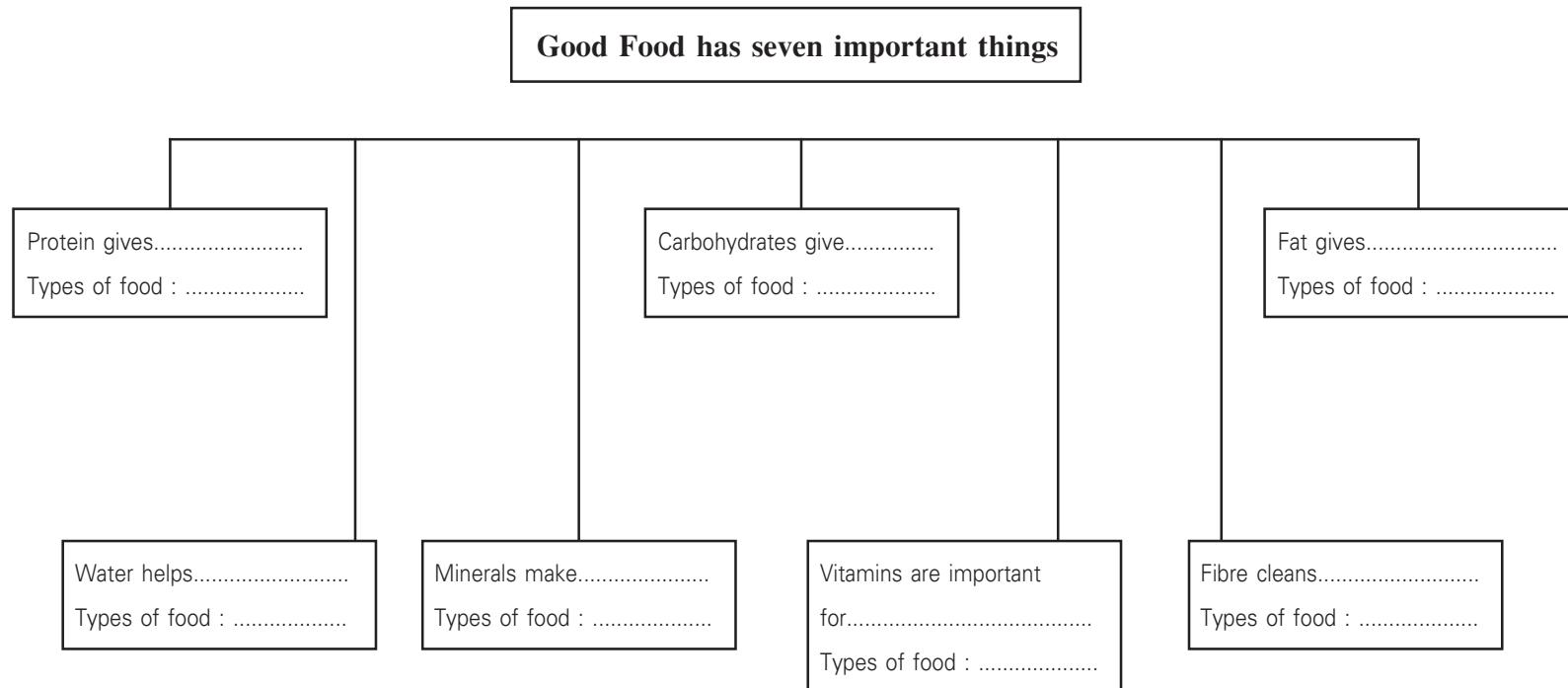
Announcer : Hello everybody. Our program today is Eat Well and Stay Healthy. Today our guest, Cristina Chen, the Manager of the Keep Fit Health Club is going to talk about it. Good morning Cristina, is it important for us to eat well?

Cristina : Yes, it is very important to eat well. It is very important to eat good food, food that has seven important things. First, our food must have a lot of protein. Protein helps our body work and gives us energy. We can get protein from meat, fish and milk. Secondly, food must have carbohydrates. Carbohydrates give us energy. There are carbohydrates in bread, sugar, potatoes, pasta, and rice. Thirdly, we need food which has some fat. Fat gives you energy and makes you strong. There are fats in meat, butter and cheese and oil. Fourthly, we all need water. Water is important for your blood. It also cleans your body from the inside. Everybody should drink lots of water everyday. Next, our food must have minerals. Minerals make your bones and teeth strong. We can find different types of minerals in milk, vegetables, eggs, meat, cereals and many other foods. We also need a lot of vitamins. Vitamins are important for our eyes, our skin, our hair and our bones and for other parts of our body. For example, Vitamin C can help prevent colds and cancer. We can get vitamins from fruits like oranges. The last type is fibre. We must eat food which contains fibre. Fibre cleans the inside of your body. Vegetables and fruits have a lot of fibre. We can also get fibre from nuts, beans and cereals. I would say that good foods are the ones which have the right amount from each of these groups. Good food has protein. Good food is high in vitamins and minerals. Good food is high in fibre and low in fat and carbohydrates.

Activity II : Listening

ใบงานที่ 2

Look at the following chart. Listen to the radio program on “Eat Well and Stay Healthy” and complete the following flow chart giving details about the seven important things in good food.

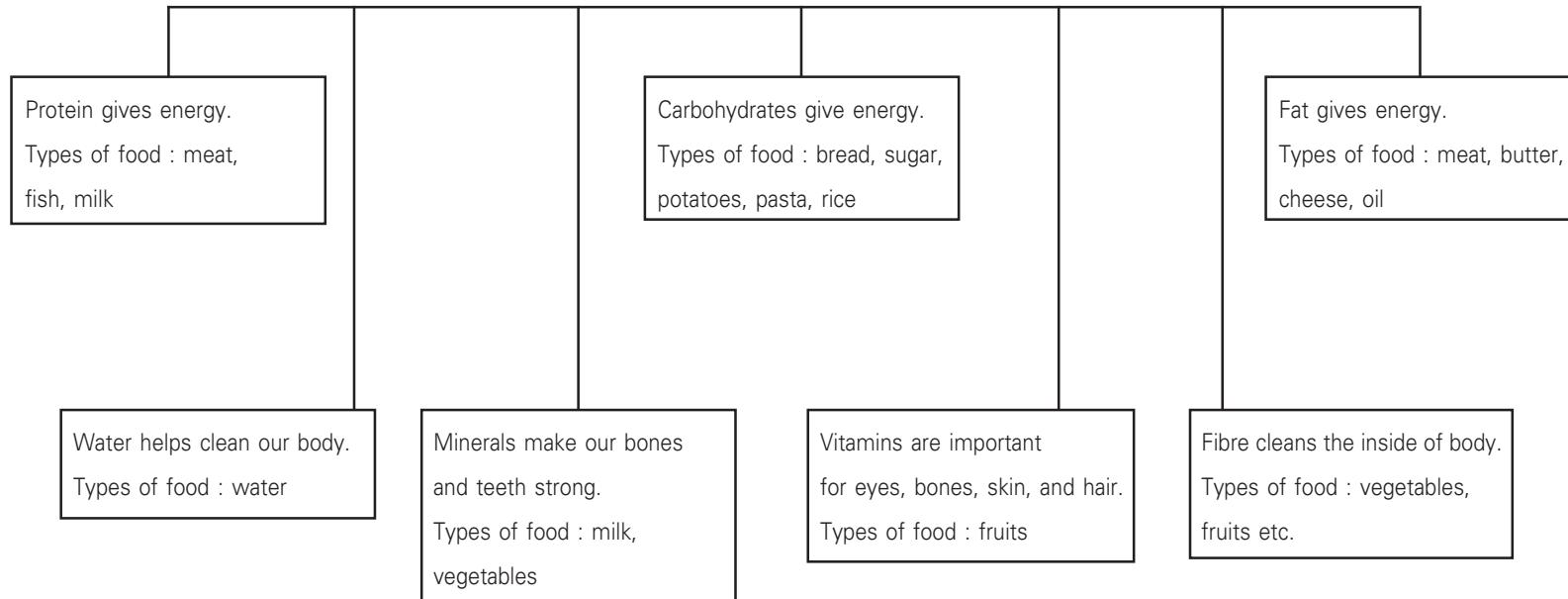

Activity II : Listening

ใบงานที่ 2

Look at the following chart. Listen to the radio program on “Eat Well and Stay Healthy” and complete the following flow chart giving details about the seven important things in good food.

Good Food has seven important things

ตัวอย่างที่ 1 (Unit ที่ 4 Health Care and Safety)
แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Instructions to use Chemicals

ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ	: การบอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน คือ การบอกกระบวนการ (Process) ในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่มุ่งให้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย
จุดประสงค์การเรียนรู้	: นำเสนอข้อมูล เรื่องราว และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้
จุดประสงค์ปลายทาง	: เรียนบอกรวิธีการปฏิบัติในการใช้สารเคมีได้มาตรฐาน ต 4.2 (4)
จุดประสงค์นำทาง	: 1. บอกความหมายของคำศัพท์ที่เป็นชื่อสารเคมีได้ 2. บอกลักษณะประโยชน์ที่ใช้ในการเขียนขั้นตอนการปฏิบัติได้ 3. เรียนบอกขั้นตอนการปฏิบัติในการใช้สารเคมีได้
เนื้อหา	: บทอ่าน บทความ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้สารเคมี How to use Chemicals
สื่ออุปกรณ์	: Leaflet, Brochures, Labels, Posters ที่เกี่ยวกับวิธีการใช้สารเคมีทั้งที่ เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย

กิจกรรมการเรียนการสอน

Presentation

Pre-Reading

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน
2. แจกภาพและคำอธิบายได้ภาพที่ตัดแยกส่วนไว้ ให้นักเรียนช่วยกันจับคู่ภาพ และคำอธิบาย
3. เรียกด้วยแทนนักเรียนแต่ละกลุ่ม อ่านคำอธิบายที่กู้มเลือกไว้แต่ละภาพ พร้อมกับถามความเห็นของกลุ่มอื่น ๆ จนครบทุกภาพ
4. แจกแผ่นพับหรือแผ่นปลิวที่เตรียมไว้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

While-Reading

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความในเอกสารที่แจกและปฏิบัติต่อไปนี้
 - 5.1 ขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่เป็นชื่อสารเคมีทุกคำ
 - 5.2 ขีดเส้นใต้คำกริยาทุกคำที่พูดในข้อความที่อ่าน

Post-Reading

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกคำที่เป็นชื่อสารเคมีที่ขีดเส้นใต้ ฝึกออกเสียงคำเหล่านี้ให้ถูกต้อง และบอกความหมายของแต่ละคำ
7. ให้นักเรียนบอกคำกริยา ที่แต่ละกลุ่มเลือกขีดเส้นใต้ไว้ และบอกลักษณะประโยชน์ที่พูดคำกริยานั้น ๆ พร้อมกับให้แต่ละกลุ่มจัดกลุ่มประโยคคำสั่งและประโยชน์บอกเล่า
8. เก็บแผ่นพับหรือแผ่นปลิวที่แจกไว้ดิน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนบอกขั้นตอนการปฏิบัติในการใช้สารเคมีนั้น ๆ

Practice

9. ให้จัดกลุ่มใหม่เป็น 4 กลุ่ม โดยอาจจะแยกอย่างภายนอกกลุ่มเป็นกลุ่มละ 2-3 คน
10. ให้แต่ละกลุ่มเลือกสืบที่แตกต่างกัน จากแผ่นปลิว แผ่นพับ ฉลากยา และใบสั่งแพทย์ แนะนำวิธีใช้สารเคมีที่ควรดูดหมายให้หรือที่นักเรียนจดหมายเอง
11. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาข้อความจากสืบที่เลือกเอง โดยอาศัยขั้นตอนกระบวนการที่ทำมาแล้ว และจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติในการใช้สารเคมีแต่ละชนิด เป็นผลงานของกลุ่ม

12. ให้แต่ละกลุ่มน้ำเสนอผลงาน โดยติดตามผนังหรือป้ายนิทรรศการในห้อง

Production

13. ให้กลุ่มต่าง ๆ ที่ศึกษาสืบเนื่องกัน รวมกลุ่ม ออกแบบและจัดทำโปสเตอร์ หรือแผนผังเสนอขั้นตอนการใช้สารเคมีในชีวิตประจำวัน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. งานเขียนบอกขั้นตอนการปฏิบัติในการใช้สารเคมี
3. ประเมินผลงานการจัดทำแผ่นพับหรือโปสเตอร์ เสนอขั้นตอนในการใช้สารเคมี ในชีวิตประจำวัน

ผลงาน/ชิ้นงานของนักเรียน

แผ่นพับหรือโปสเตอร์เสนอขั้นตอนการใช้สารเคมี

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้
2. ปัญหาอุปสรรค
3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ความสัมพันธ์กับกลุ่มสารการเรียนรู้อื่น การงานอาชีพและเทคโนโลยี (เกษตรกรรม)

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Following the Instruction ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ	: การอ่านคำชี้แจง คำอธิบายขั้นตอนการใช้บันสลากระสินค้าประเภทเครื่องมือ เครื่องใช้ไฟฟ้า อาหารกระป่อง ยา และเคมีภัณฑ์ เป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ
จุดประสงค์การเรียนรู้	: เข้าใจคำสั่ง คำชี้แจง คำแนะนำบนสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
จุดประสงค์ปลายทาง	: อ่านคำชี้แจง การใช้ปุ๋ยเคมีแล้วปฏิบัติได้ถูกต้องตามขั้นตอนในคำชี้แจงนั้น มาตรฐาน ด 3.1 (1)
จุดประสงค์นำทาง	: 1. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมีได้
2. เข้าใจความหมายของคำที่บอกลำดับขั้นตอน
3. บอกลำดับขั้นตอนการใช้ปุ๋ยเคมีได้ถูกต้อง
เนื้อหา	: คำชี้แจงหรือคำแนะนำในการใช้ปุ๋ยเคมี
สื่อ/อุปกรณ์	: - พจนานุกรม อังกฤษ-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-ไทย
- ฉลากปุ๋ยเคมี ตัวอย่างปุ๋ยเคมี พร้อมอุปกรณ์การใช้ เช่น ถังน้ำเจดีย์ ฯลฯ (ครูอาจสั่งให้นักเรียนเตรียมมาล่วงหน้าเพื่อใช้ในขั้นตอน กิจกรรมการเรียนการสอน)

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. Pre-Reading activity

Group Discussion (Awareness Raising)

- ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-6 คน ร่วมกันอภิปรายเป็นภาษาไทยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของตนเรื่อง “คนไทยกับการอ่านฉลากสินค้า” ในประเด็นดังนี้
 - คนไทยส่วนมากสนใจอ่านหรือไม่สนใจอ่านฉลากสินค้า
 - ประโยชน์และโทษของการไม่อ่านฉลากสินค้า
 - ท่านเป็นคนไทยประเภทใด ชอบอ่านหรือไม่ชอบอ่านฉลากสินค้า
 - การอ่านฉลากสินค้าเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่เพียงใด
- ให้ตัวแทนกลุ่มน้ำเสนอ�述การอภิปรายของกลุ่มอย่างสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ

2. While-Reading Activity

- ให้นักเรียนอ่านคำศัพด์ทางการใช้ปัจจุบัน บนฉลากที่คูณให้ (หรือนักเรียนหามาตามที่คุณขอบหมาย)
 - ให้นักเรียนอ่านฉลากครั้งที่ 1 แล้วจัดเส้นใต้คำศัพท์ที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มไม่ทราบความหมาย และจัดเส้นใต้คำที่แสดงลำดับขั้นตอน เช่น first, then, after, before ฯลฯ
 - ให้นักเรียนอ่านฉลากครั้งที่ 2 ช่วยกันเดาคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย
 - ให้นักเรียนตรวจสอบความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์จากพจนานุกรม เพื่อดูว่าความหมายได้ถูกต้องกี่คำและความหมายที่แท้จริงคืออะไร
 - ให้นักเรียนอ่านฉลากครั้งที่ 3 แล้วทำ Worksheet เพื่อแสดงว่า เข้าใจสิ่งที่อ่านแบบฝึกหัดใน Worksheet อาจจะใช้รูปแบบ เช่น
 - Matching Words and Definition
 - Re-Ordering (ลำดับขั้นตอนการใช้ปัจจุบัน)
 - True or False
 - Fill in the Gap
 - ให้นักเรียนเบริ่งเทียบคำตอบในแบบฝึกหัดกับเพื่อนในกลุ่ม
 - ให้นักเรียนบอกคำตอบและให้เหตุผล

3. Post-Reading Activity (Simulation)

- นักเรียนออกมาเรียนนอกชั้นเรียน อาจจะเป็นที่แปลงเกษตร หรือสนามหญ้าแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน

- นักเรียนที่เป็นหัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่ง ขั้นตอนวิธีการผสานปุ่ย และการใช้ปุ่ย นักเรียนในกลุ่มปฏิบัติตามคำสั่งแต่ละขั้นตอน
- เพื่อนในกลุ่มช่วยกันดูว่าทำถูกต้องตามขั้นตอนในคำสั่งหรือไม่
- ครูช่วยแนะนำอธิบายเพิ่มเติม

การวัดและประเมินผล

- ตรวจคำตอบใน Worksheet
- สังเกตความร่วมมือในการปฏิบัติงาน
- สังเกตดูความถูกต้องในการปฏิบัติตามคำสั่ง

หมายเหตุ ครูผู้สอนอาจปรับใช้สื่อ (Text) จากเอกสารที่ใช้จริง (Authentic Materials) เกี่ยวกับ รูปแบบคำชี้แจงการใช้สินค้าอื่น ๆ เช่น การใช้ยาฆ่าแมลง อาหารกระป่อง การใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ไฟฟ้า การดูแลรักษาเครื่องมือ ฯลฯ ได้ตามความเหมาะสม

ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สุขศึกษา

ตอนที่ 3

แนวทางการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดกระบวนการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเต็มตามศักยภาพ โดยจัดให้มีการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนตามสภาพจริง ใช้วิธีพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการร่วมกิจกรรม

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centred) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

ในบทนี้จะกล่าวถึงแนวทางต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหาหน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรม และการวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดสรุปความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

ในปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิดด้วยกัน แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอน ช่วยให้ทราบถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ต่อจากนี้จะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับแนวการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แนวคิดทั้งสามนี้ จะช่วยครูผู้สอน

ในการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน การคัดเลือกกิจกรรมประกอบการเรียน การสอน ตลอดจนการเลือกสื่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรจะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าวเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในคู่มือเล่มนี้เป็นแนวทางที่เสนอไว้อย่างย่อ ๆ ครูผู้สอนได้ศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหา ความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองต่อไป แนวคิดดังกล่าวจะนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

- หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- การสอนภาษาเพื่อวัฒนธรรมสังคมฯ
- การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา
- การสอนภาษาแบบองค์รวม
- การเรียนรู้จากการทำโครงการ
- การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน
- การสร้างองค์ความรู้
- วิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)
- การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบฟอร์แม็ทซิสเต็ม (4 MAT'S Learning System)
- สรุปภาพรวมของหลักสูตร แนวการสอน และการเรียนรู้แบบต่าง ๆ

หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centred Language Curriculum)

หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (Language Use) และรู้จักระบวนการเรียนรู้ (Language Learning) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในรูปแบบการเรียนรู้ในห้องเรียน (Informed Instruction Manner) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Manner)

การพัฒนาหลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning) ประกอบด้วย

- 1.1 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (ภูมิหลังการศึกษา ระดับ อายุ พื้นฐาน ความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ฯลฯ)
- 1.2 การตั้งเป้าหมายและจุดประสงค์ของรายวิชา
- 1.3 การเลือกเนื้อหา ต้องเลือกเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งส่วนที่เป็นทักษะทางภาษา (Language Skills) และทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

(1) ด้านทักษะทางภาษา

- ให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นประโยชน์ของสิ่งที่จะเรียน และมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา
- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและฝึกใช้ทักษะความรู้ที่จะนำไปสู่ผลที่วางไว้
- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองในฐานะผู้เรียนภาษา
- กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน
- เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและกระบวนการทางภาษาที่ลະนอย ในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป

(2) ด้านทักษะการเรียนรู้

- เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ
 - ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีเรียนที่ตนเองพอใจ
 - ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ช่วยให้เรียนตามหลักสูตรได้อย่างราบรื่น
 - ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักการวางแผนจุดมุ่งหมายในการเรียนของตน
 - ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักกำหนดเป้าหมายที่ต้องการและช่วงเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย
 - ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการประเมินตนเอง
- ทั้งนี้โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และกรอบสาระการเรียนรู้เป็นหลัก และเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องตามหลักการและแนวทางทั้งด้าน

1.4 การสร้างกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอน กิจกรรมควรจะเป็นทั้งกิจกรรมเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษา (Linguistic Exercises) และกิจกรรมทางการสื่อสาร (Communicative Tasks) ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น

- (1) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play)
- (2) การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)
- (3) การเรียนรู้จากโครงงาน (Project-Based Learning)
- (4) การเรียนแบบสืบสวนสอบสวน (Inquiry Method)
- (5) การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
- (6) การเรียนแบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

(7) การเรียนแบบสร้างความรู้ (Constructivist Learning)

(8) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-Solving Activities)

๔๖

1.5 การสร้างแบบทดสอบ

2. ขั้นดำเนินการ (Implementation) ประดิษฐ์ที่ควรพิจารณาในขั้นตอนนี้ ได้แก่

2.1 วิธีการสอน การจัดการเรียนการสอนภาษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นไปในลักษณะเดียวกับการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร (Communicative Approach)

2.2 แหล่งความรู้ ควรเป็นการตอกย้ำร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และเป็นไปเพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้เรียนในลักษณะที่เป็นสื่อผสมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

3. ขั้นการวัดและประเมินผล (Evaluation) ควรมีการประเมินทั้งรายวิชา และการจัดการเรียนการสอน คือ

3.1 การประเมินผลรายวิชา (Course Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อศึกษาประสิทธิผลของแต่ละวิชาว่า บรรลุตามจุดหมายของรายวิชานั้นหรือไม่ ซึ่งการประเมินอาจประเมินโดยวิธีการต่อไปนี้

(1) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

(2) เปรียบเทียบผลการประเมินก่อนและหลังเรียนของวิชานั้น ๆ ในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

(3) ประเมินโดยใช้แบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็น ความพึงพอใจจากผู้เรียน

3.2 การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน มีประดิษฐ์ที่ควรพิจารณาดังนี้

(1) จุดประสงค์ของการประเมินผล ควรเป็นไปเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชานั้น ๆ และผลการสอนของครู

(2) ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การประเมินตนเอง การบันทึกการเรียนรู้ แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ

(3) ควรมีการประเมินพฤติกรรมการเรียน การมีส่วนร่วม และความประพฤติของผู้เรียน

(4) การวัดและประเมินผล ควรดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เป็นระยะ ๆ และต่อเนื่อง

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

1. ความหมาย

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอน ตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความ สำคัญ ทำความเข้าใจ จนจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

2. ความสำคัญ

กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียน จะสามารถเรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจ จุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียน ไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี นอกจากเหนือจาก สองเรื่องที่กล่าวมาแล้วก็คือ ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางแผนปูประโยคด้วย

การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ได้หันมา*yield แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษา ในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้าง ไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย ดังที่ ลิตเตลวูด (Littlewood, 1983) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของ ผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับบุคลิกภาพ ภารกิจ หรือ ลักษณะ ที่ต้องการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ คำกล่าวนี้ สอดคล้องกับความเห็นของวิดดิสัน (Widdowson, 1979) ที่ว่า ความสามารถในการเรียนรู้ภาษา ไม่ใช่ความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความสามารถใช้ประโยชน์ได้ หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออก คำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประ邈เป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุดก็ต้องสามารถนำความรู้ในการ ใช้ประโยชน์ไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่ ดักกลาส บราวน์ (H.Douglas Brown, 1993) เสนอไว้ มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้

3.1 เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภาษาในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์

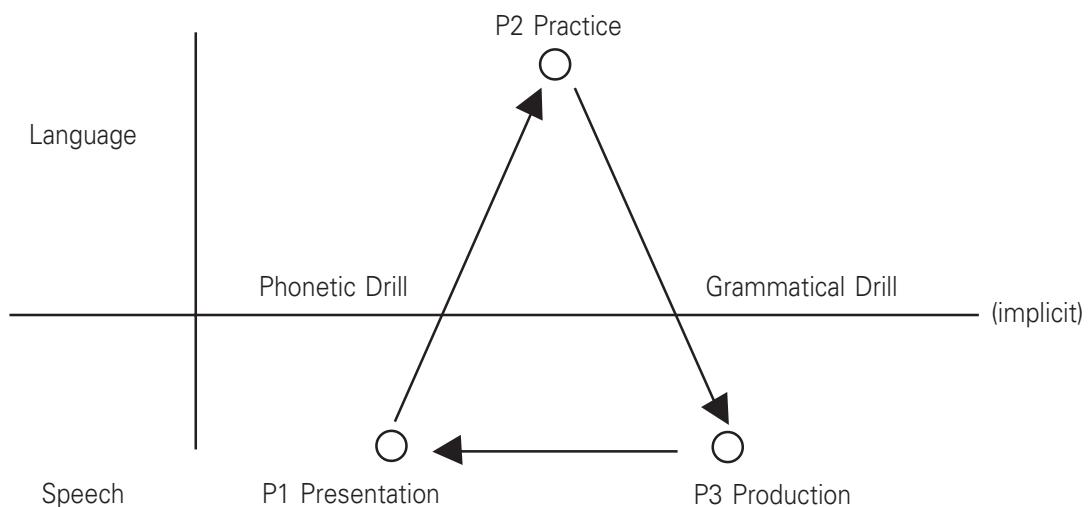
3.2 เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษา มิใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

3.3 ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

3.4 ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

จากแนวการสอนต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่า ควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องแล้วจึงนำมารู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามผังดังนี้

ผังขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Teaching Stages)

(ปรับจากผังที่ Marie-Louise Parizet ผู้เชี่ยวชาญจาก CAVILAM เสนอไว้ในการอบรมครุภัณฑ์สอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว ณ สาขาวิชาลัยล้านนา เชียงใหม่ ปี 2534)

4. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบนี้เอง จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน ที่ใช้จัดการสอนกันทั่วไปในขณะนี้ขึ้น และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอน จึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการสอนทั้ง 3 ขั้นนี้ จะพบว่า มีปรากฏอยู่ในวิธีการนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียน ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแบบเรียนมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์และแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นอย่างดีและปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

4.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษาอีกด้วย ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้น ครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายใต้ห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ว่าใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการผนึกความแม่นยำในการใช้

4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่

การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้ มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้หังครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองได้ เช่น การที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสทำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้ จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purposes)

การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีการพัฒนาเป็นลำดับนับตั้งแต่ปี 1967 เป็นต้นมา ในด้านภาษาอังกฤษเรียกวิธีการสอนชนิดนี้เป็นภาษาอังกฤษว่า English for Specific Purposes เป็นการสอนโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ เพื่อรับความรู้ศาสตร์某 ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ อาทิ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ภาษาอังกฤษการโรงแรม ในการเรียนภาษาไม่ใช่เป็นเพียงการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษา แต่ใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือเชื่อมโยง และบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ ผู้เรียนมีแรงจูงใจ มีปัจจัยภายนอกที่บังคับให้เรียน เช่น เรียนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเรียนเพื่อประกอบอาชีพ ผู้กำหนดโปรแกรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องศึกษาความต้องการซึ่งมีอยู่หลายระดับ หลายขั้นตอน การจัดสร้างหลักสูตรการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาต้นเหตุความจำเป็น ความเหมาะสม และความต้องการของสังคมว่า มีความต้องการภาษาเฉพาะในด้านใดบ้าง ศึกษานโยบายการศึกษาของชาติ เพื่อจะได้จัดการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2. วิเคราะห์ลักษณะงานการใช้ภาษาในแต่ละอาชีพ อาทิ เช่น ด้านเลขานุการ มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาในขอบข่ายงานใดบ้าง และใช้ภาษาที่งานใด ในลักษณะใด

3. กำหนดระดับความสามารถของภาษา ในทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น ภาษาที่ใช้ด้านการท่องเที่ยว ย่อ信息发布 พูด มากกว่า อ่าน เขียน

4. วิเคราะห์คำ และกลุ่มคำ ให้บ้างที่ต้องใช้ในแต่ละประเภทของภาษาเฉพาะด้าน

ปัจจุบันการสอนภาษาเฉพาะด้านในประเทศไทยกำลังพัฒนาและมีความต้องการเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในด้านการท่องเที่ยว งานเลขานุการ ธุรกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning)

1. ความหมาย

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ซึ่งเปิดโอกาสให้ใช้วิธีการตั้งคำถาม (Questioning) และกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) มาเป็นตัวนำกระบวนการเรียนรู้และทักษะ โดยไม่ยึดติดในโครงสร้างของสาขาวิชาต่าง ๆ ทางด้านวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน

2. หลักการ

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนที่แยกเป็นวิชา ๆ ไม่สามารถทำให้ผู้เรียน นำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนวิชาต่าง ๆ มาสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากวิชาและประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ช่วยให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้จากวิชาหนึ่งไปยังวิชาที่น่า�ำสมพسان เป็นการส่งเสริม ให้มีการขยายโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ ให้กว้างขึ้น ตอบสนองความสามารถทางพหุปัญญาของผู้เรียน (Multiple Intelligence) และตอบสนองต่อความสามารถที่จะแสดงออกทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงและสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ จนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้น สอดคล้องกับข้อความในมาตรา 24 ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

3. ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบบูรณาการ

- 3.1 เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนทุกวิชา ได้ทำงานร่วมกันหรือร่วมมือกันบูรณาการความรู้
- 3.2 ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักรถึงคุณค่าในการนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- 3.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม/ภาพรวม มองเห็นความเชื่อมโยงของมวลความรู้และประสบการณ์
- 3.4 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว
- 3.5 ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีจุดหมายและมีความหมาย
- 3.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
- 3.7 พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างไม่จำกัด
- 3.8 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ชุมชนเป็นแหล่งวิทยาการและร่วมพัฒนาชุมชนได้อย่างเหมาะสม
- 3.9 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนในลักษณะบูรณาการหลายรูปแบบดังนี้ คือ

- 4.1 บูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้
- 4.2 บูรณาการระหว่างพัฒนาการทางความรู้และพัฒนาการทางจิตใจ
- 4.3 บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำ
- 4.4 บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน
- 4.5 บูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ

5. การวางแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ สามารถทำได้โดยการกำหนดแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Theme) ให้สอดคล้องกัน ทำได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การเลือกแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Theme) จากประเดิมของแนวคิดหรือปัญหาแล้วนำหัวข้อเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มาสัมพันธ์กันและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

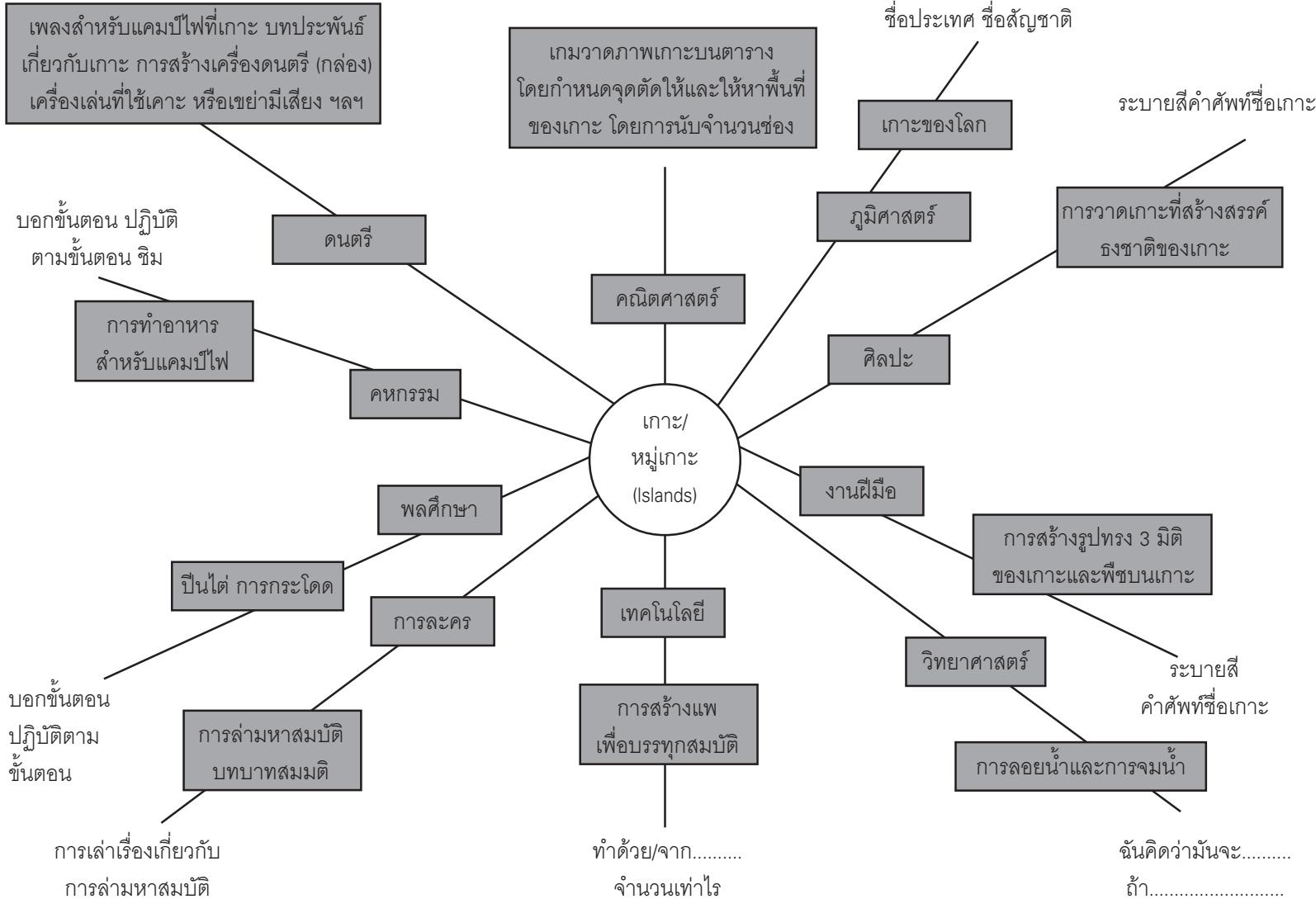
วิธีที่ 2 การนำมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันมาสร้างเป็นแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Theme) และสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการซึ่งตามวิธีนี้จะมีขั้นตอนการวางแผน 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เลือกมาตรวัดฐานการเรียนรู้ซึ่งชั้น (Benchmark) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะนำมาบูรณาการ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กีริยาของกันระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 2 จากจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เลือกมา ให้ตั้งคำถามต่าง ๆ ที่เป็นคำถามให้คิดวิเคราะห์ และสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น ๆ

ขั้นที่ 3 กำหนดผลงานของผู้เรียนให้ชัดเจน

ในที่นี้จะขอยกวิธีการบูรณาการ โดยการเลือกแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Theme) มาเป็นตัวอย่าง

6. ชนิดของการจัดการเรียนรู้แบบการบูรณาการ

จากลักษณะการบูรณาการดังกล่าวมาข้างต้นสามารถนำมาจัดรูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ดังนี้

1. บูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion)
2. บูรณาการแบบขนาน (Parallel)
3. บูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary)
4. บูรณาการแบบข้ามวิชาหรือเป็น跨域 (Transdisciplinary)

ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนรู้ การบูรณาการแบบใดก็ตาม ในการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการ ควรจะต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

- ❖ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกว้าง泛围 ต่อรับรู้
- ❖ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมทำงานกลุ่มด้วยตนเอง โดยการส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่มลักษณะต่าง ๆ ที่หลากหลายในการเรียนการสอน และให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมอย่างแท้จริง
- ❖ จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติจริง สอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- ❖ จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกล้าคิดกล้าทำ
- ❖ ปลูกฝังจิตสำนึกรักนิยม และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

1. ความหมาย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเอง และสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรม นั่นคือ ให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ในลักษณะเป็นประชาธิปไตย และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. แนวทาง

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะมีประสิทธิภาพ ถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีแนวทางสำคัญ 5 ประการ คือ

- 2.1 การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependence) สมาชิกทุกคน มีหน้าที่และความสำคัญเท่ากัน รู้หน้าที่ของตนและรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ เสมอกัน ทุกคนตระหนักดีว่า ความสำเร็จของกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละคน

2.2 การสร้างทีมงาน (Team Formation) การพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันชี้ให้เห็นชัดว่า ต้องมีการจัดกลุ่มขึ้นเพื่อทำกิจกรรม ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มกันเองได้ หรือครูผู้สอนเป็นผู้จัดกลุ่มให้ผู้เรียนได้

2.3 ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบเป็นเรื่องสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะได้รับการมอบหมาย ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ให้คัดแน่นหรือจัดลำดับงานส่วนที่รับผิดชอบในโครงการกลุ่มหรือตามกฎที่ว่าจะยังทำกิจกรรมในกลุ่มทุกคน

2.4 ทักษะทางสังคม (Social Skill) ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งการสื่อความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ช่วยให้รู้จักการจัดการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นหนูได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้เรียนได้มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมาก่อน ครูผู้สอนควรปฏิปันธุ์ฐานทักษะทางสังคมให้ผู้เรียนด้วย

2.5 โครงสร้างการเรียนรู้ และวิธีจัดโครงสร้าง (Structures and Structuring) โครงสร้างการเรียนรู้เป็นกรอบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่อิสระจากเนื้อหา (Content-Free) สำหรับใช้ในการจัดลำดับพฤติกรรมในห้องเรียน ในการจัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โครงสร้างการเรียนรู้จะบรรยายลำดับวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน ดังตัวอย่างโครงสร้างการเรียนรู้แบบ Numbered Heads Together ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนจัดเลขลำดับภายในกลุ่ม (ถ้าเป็นกลุ่ม 4 คน แต่ละคนก็จะมีหมายเลข 1-4 เลขใดเลขหนึ่ง)

ขั้นที่ 2 ครูผู้สอนถามคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นเอกฉันท์ (เช่น เมื่องหลวงของสหัสเซนต์ปอลิสชื่ออะไร)

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนจะช่วยกันหาคำตอบสำหรับคำถาม เพื่อให้รับรู้คำตอบร่วมกัน (ทุกคนรู้คำตอบเท่า ๆ กัน)

ขั้นที่ 4 ครูผู้สอนนานหมายเลขใดหมายเลขหนึ่งจาก 1-4 เนื่องจากผู้เรียนที่มีหมายเลขตรงกับที่ครูผู้สอนนานเท่านั้น ที่จะสามารถยกมือเพื่อตอบ (เช่น นานหมายเลข 2 ผู้ที่เป็นหมายเลข 2 ของแต่ละกลุ่มจะยกมือ ครูผู้สอนจะเลือกอีกครั้งว่า กลุ่มใดจะเป็นผู้ตอบ โดยระบุชื่อกลุ่มหรือหมายเลขประจำกลุ่ม)

3. ตัวอย่างโครงสร้างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาได้พัฒนาฐานรูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือไว้หลากหลาย ในที่นี้จะขอเสนอฐานรูปแบบการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวดังนี้

3.1 คิดและคุยกัน (Think-Pairs-Share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลักกัน พูด (Say and Switch) ทั้ง 3 รูปแบบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน คือ

ให้ผู้เรียนจับคู่กันในการตอบคำถาม อภิปราย และเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหรือสถานการณ์ หรือทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่กำหนดให้

3.2 กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Roundrobin) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนที่มีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไป และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มเล่าหรือเขียนความคิดเห็นของตน เล่าประสบการณ์ ความรู้ ลิงที่ตนกำลังศึกษาหรือสิ่งที่กำหนดให้ โดยเรียนไปทางด้านใดด้านหนึ่งจนครบทุกคน

3.3 คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนใจ (Corners) ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เป็นรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 4-6 คน โดยผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต้องคละเพศ และความสามารถให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้โจทย์ปัญหา หรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสามารถทุกคนในกลุ่มย่อys สามารถตอบปัญหาหรือแก้โจทย์ปัญหาได้แล้ว ก็เปิดโอกาสให้แยกเปลี่ยนหรือตรวจสอบคำตอบกับผู้เรียนในกลุ่มอื่น หรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกผู้เรียนให้ตอบ

3.4 การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three-Step Interview) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มย่อยที่มีสมาชิก จำนวน 3-4 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- นักเรียนจับกลุ่มกัน ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 3 คน ให้ผู้เรียนคนที่ 1 เป็นผู้สัมภาษณ์โดยถามคำถามที่ครูผู้สอนตั้งหรือผู้เรียนเป็นผู้ตั้งเอง ผู้เรียนคนที่ 2 เป็นผู้ตอบ และผู้เรียนคนที่ 3 เป็นผู้จัดประเด็นอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 4 คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 คู่ โดยมีการสัมภาษณ์และตอบคำถามไปพร้อม ๆ กัน ทั้ง 2 คู่ ผู้เรียนคนที่เป็นผู้ตั้งคำถาม จะเป็นผู้จัดประเด็นอภิปรายหรือความคิดเห็นในขณะที่ผู้เรียนอีกคนหนึ่งตอบ

- หลังจากการสัมภาษณ์หรืออภิปรายตามหัวข้อฉบับลงเรื่องหนึ่ง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยจะสลับบทบาทกันในการสัมภาษณ์หรือสนทนากันหัวข้ออื่น ๆ

- เมื่อการสัมภาษณ์หรืออภิปรายครบถ้วนหัวข้อแล้ว ผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนได้รู้ให้กลุ่มทราบ

3.5 เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานกลุ่ม แล้วจึงสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้น จากนั้นให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยการตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำส่งครูผู้สอน การสอบต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอกสารแนบของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูผู้สอนจัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่มแล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

3.6 เทคนิค TGT (Team-Games Tournament) จัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD แต่ไม่มีการสอบทุกสัปดาห์ แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่าเทียมกันจะแข่งขันกันตอบปัญหา มีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล

3.7 เทคนิค TAI (Team-Assisted Individualization) เป็นการจัดการเรียน การสอนที่สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้ดีเยี่ยวกัน ของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาที่สอนแตกต่างกัน ทุกคนสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

3.8 เทคนิค CIRC (Cooperative-Integrated Reading and Composition)

ใช้สำหรับการอ่าน เขียน และทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คนก็เท่ากัน แต่ระดับความรู้ต่างจาก 2 คนแรก ครูผู้สอนเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจาก ทุกกลุ่มมาสอน ให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ตัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณา จากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

3.9 เทคนิค Jigsaw เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาที่กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มให้ศึกษาเนื้อหาคนละ ตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหา ที่เหมือนกัน หลังจากที่ทุกคนศึกษาเนื้อหานั้นจนเข้าใจแล้ว จึงกลับเข้ากลุ่มเดิม แล้วเล่าเรื่องที่ตน ศึกษาให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มฟัง โดยเรียงตามลำดับเรื่องราว เสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มคนใด คนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนอาจเตรียมข้อสอบเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ไว้ทดสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียน

4. ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Advantages of Cooperative Learning)

4.1 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คน มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

4.2 สร้างเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสศึกษา พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือ กระทำอย่างเท่าเทียมกัน

4.3 สร้างเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในใจของเพื่อนสมาชิก ด้วยกัน

4.4 ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันคิด การระดมความคิด นำข้อมูล ที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการสร้างเสริมให้ช่วยกันคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ

4.5 ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

4.6 ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่กล่าวข้างต้น สามารถจัดได้หลากหลาย แต่ทุกรูปแบบมีลักษณะที่สำคัญร่วมกัน คือ การจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยสมาชิกทุกคนช่วยเหลือกัน มีการฝึกฝนการทำงานกลุ่ม กระบวนการรักลุ่ม และการประเมินผล เป็นรายบุคคล ซึ่งแต่ละรูปแบบครุผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนเนื้อหาอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ จากการวิจัยยังพบว่า ไม่มีรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจะสามารถใช้กับบทเรียนได้ทุกลักษณะ ใน การเรียนการสอน เนื้อหาบทหนึ่ง ๆ ครุผู้สอนต้องใช้รูปแบบมากกว่าหนึ่งรูปแบบ เช่น บางบทเรียนอาจจะเริ่มต้นด้วยการใช้กิจกรรมโต๊ะกลม Round Table หรือ Roundrobin) แล้วตามด้วย Jigsaw หรือเทคนิค TGT เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction Curriculum)

1. ความหมาย

การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา หมายถึง การสอนภาษาที่นำเนื้อหาสาระ การเรียนรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือ ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจะเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมา จะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ พัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ สามารถตีความ ประเมินข้อมูลของเรื่อง และพัฒนาการเรียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา ในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

2. ความสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนวิธีหนึ่ง คือ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เนื้อหา ทักษะทางภาษา กระบวนการคิด เจตคติและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเป็นการจัดการเรียนการสอนที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- เรียนรู้ภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันอย่างหลากหลาย โดยใช้เนื้อหาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทักษะทางภาษา กระบวนการคิด และแสดงให้ความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง
- ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสสัมพันธ์ความรู้ที่เรียนในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยภาษาไทยกับเนื้อหาที่เรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และก่อให้เกิดความเชื่อมโยงเป็นลักษณะต่าง ๆ เช่น การเชื่อมโยงความคิดในเนื้อหาวิชาการที่หลากหลาย จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของประสบการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำความคิดไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
- ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาและภาษาไปพร้อม ๆ กัน
- เตรียมตัวผู้เรียนสำหรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
- สนับสนุนการจัดกิจกรรมในลักษณะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้จาก การทำกิจกรรม การเรียนรู้จากการฝึกงาน การเรียนรู้จากประสบการณ์และการเรียนรู้จากโครงการ

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งให้เห็นว่า การเรียนภาษาต่างประเทศจะได้ผลมากที่สุด ถ้าครุผู้สอนโดยให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง (Brinton, Snow และ Wesche, 1989) แต่จากการพิจารณาหลักสูตร เอกสารหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังเน้นการสอนที่มุ่งทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ในระดับพื้นฐาน (Basic Interpersonal Communication Skills) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตามหน้าที่ (Functions) ในสถานการณ์ที่ครุผู้สอนจำลองให้เหมือนชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เช่น การซื้อของ การถามหรือการตอบกิจทิศทาง การแนะนำตนเอง เป็นต้น ซึ่งการสอนลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น แต่สำหรับผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวนมากจะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ไม่ว่าจะศึกษาต่อในสาขาวิชาการเรียนรู้ใดก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Academic English) เพื่อศึกษาหาความรู้และติดตามความก้าวหน้าทางวิทยาการได้มากยิ่งขึ้น

3. การนำการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาไปใช้

การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาหรือ Content-Based Instruction (CBI) นั้น ครุผู้สอนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกแก่นสาระ (Selecting the Theme)

ในการเลือกเนื้อหาที่จะสอนนั้น ครุผู้สอนจะต้องเลือกหัวเรื่อง (Topic) ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและเลือกหัวเรื่องย่อย (Sub-Topic) ที่สมพันธ์กัน นอกจากนี้ครุผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ครุสามารถเลือกเรื่องที่จะสอนจากสาขาวิชาการเรียนรู้ต่างๆ ในหลักสูตร เช่น สารการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากครุผู้สอนจะใช้เนื้อหาจากสาขาวิชาการเรียนรู้ต่างๆ มาสอนทักษะทางภาษาแล้ว ยังจะฝึกให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยแหล่งเนื้อหาอีกแหล่งหนึ่ง คือ สื่อ (Media) เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเสนอข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน นั่นเอง ครุผู้สอนสามารถเลือกใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียนของสำนักพิมพ์ได้ตามความเหมาะสม (Stoller และ Grabe, 1997 : 91)

ขั้นที่ 2 การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน (Selecting the Material or the Text)

การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียนนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะครุผู้สอนจะต้องหาบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่คาดว่าผู้เรียนสนใจ ทั้งจะต้องฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง เช่น สามารถตีความ หรือสังเคราะห์ข้อมูลหรือแยกประเด็นที่เป็นความเห็นจากข้อเท็จจริง สามารถเห็นภาพตามคำบรรยาย สามารถระบุความเป็นเหตุเป็นผล โดยใช้โครงสร้างของภาษาในการเลือกบทเรียนที่จะใช้สอนอาจใช้แนวทางดังต่อไปนี้ (Brinton, Snow and Wesche, 1997)

- เนื้อหาของบทเรียนเป็นเรื่องจริง (Content Authenticity) ทันสมัย มีข้อมูลมากพอที่จะให้ผู้เรียนฝึกหัดภาษาอ่าน เขียน และฟังได้

- ภาระงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง (Task Authenticity) เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์

- ระดับความสนใจ (Interest Level) เนื้อหาในการเรียนสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน
- ระดับความยากง่าย (Difficulty Level) บทเรียนยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

บทเรียนให้ข้อมูลเพียงพอเพียงและมีความยาวพอเหมาะสม

- เนื้อหาเข้าใจได้ง่าย (Accessibility) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน บทเรียนนี้และสามารถเข้าใจประเด็นทางวัฒนธรรม การเรียบเรียงเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษา เช่นเดียวกัน

- บทเรียนหาได้ง่าย (Availability) ครุผู้สอนสามารถหาบทเรียนได้ในห้องถินของตน

- รูปแบบของบทเรียน (Packaging) นำเสนอ การจัดหน้า ตัวพิมพ์ ภาพ สีสัน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความได้ง่ายขึ้น

- บทเรียนยืดหยุ่นได้ (Flexibility) บทเรียนเหมาะสมที่จะใช้สอนแบบทักษะสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายและอือต่อผู้เรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ต่างกัน

- แหล่งเนื้อหา (Source) บทเรียนมาจากแหล่งเนื้อหาที่มีรูปแบบที่หลากหลาย

- ส่วนเสริมบทเรียน (Textual Aids) เช่น คำอธิบายคำพท คำตามให้ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือ ดัชนีคำ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจำเนื้อหาที่เรียนได้

- สื่อการสอนเสริม (Supporting Materials) อาจมีคู่มือครุเจลย์คำตอบหรือแบบฝึกหัดเสริม การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา ครุผู้สอนสามารถเตรียมบทเรียนจาก สื่อจริงที่หลากหลาย เพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ เสริมบทเรียนจากตำราเรียนเพื่อให้การสอนน่าสนใจขึ้น โดยครุผู้สอนในแต่ละโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนสามารถช่วยกันรวบรวมบทเรียน สร้างเป็นศูนย์ บทเรียนหรือศูนย์สื่อการเรียนการสอน (English Instructional Resource Centre)

นอกจากนี้ครุผู้สอนยังสามารถขอคำแนะนำเกี่ยวกับบทเรียนจากครุผู้สอนที่สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ ในกรณีหากมีข้อมูลเกี่ยวกับ เนื้อหา ตลอดจนคำอธิบายคำพท เป็นการเชื่อมโยงการเรียนทักษะทางภาษาเข้ากับความรู้ ในสาขาวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่เรียน เพื่อพัฒนาการเรียนและทักษะการใช้ความคิด เชิงวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งมีความสำคัญต่อผู้เรียน

ขั้นที่ 3 การสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย (Web)

หลังจากเลือกเนื้อหาแล้วจึงกำหนดหัวเรื่อง (Topic) และหัวเรื่องย่อย (Sub-Topic) เพื่อเจาะลึกเนื้อหา โดยให้มีความต่อเนื่องและสมพันธ์กัน ตลอดจนสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้

อื่นในหลักสูตร เช่น เนื้อหาเรื่องมลภาวะสอดคล้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ อาจแตกเป็นหัวเรื่อง เช่น มลภาวะทางอากาศ ทางน้ำ ทางบก และหัวเรื่องมลภาวะทางอากาศ อาจแตกเป็นหัวเรื่องอยู่ เช่น การทำลายขั้นโอลิโน่ ผลเสียของควันพิษ เป็นต้น จากเนื้อหาในแต่ละหัวเรื่อง ผู้เรียนจะได้รู้ ข้อมูลใหม่พร้อมกับพัฒนาทักษะทางภาษา รวมทั้งฝึกกลวิธีการเรียนและพัฒนาทักษะการคิด เชิงวิพากช์วิจารณ์ไปพร้อมกัน ฉะนั้นครูผู้สอนควรเลือกหัวเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวข้องกับ ประสบการณ์ของผู้เรียนและมีรูปแบบภาษาหลากหลาย

ขั้นที่ 4 การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน (Developing the Instructional Tasks and Activities)

การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหา กล่าวคือ ครูผู้สอน จะวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อที่จะประเมินว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เบื้องต้นอะไรบ้างก่อนที่จะอ่าน บทเรียนหรือทำกิจกรรม หลังจากนั้นจึงเตรียมกิจกรรมจากเนื้อหาเพื่อสอนศัพท์และโครงสร้าง ของภาษา วิธีเรียบเรียงเนื้อความ กลวิธีการเรียน ทักษะการเรียน และฝึกการสื่อความหมาย ในรูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กิจกรรมที่ผู้เรียนทำเป็นการฝึกให้สามารถสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิพากช์วิจารณ์ การพูดและการเขียนเรื่องเกี่ยวกับบทเรียน กิจกรรม แต่ละขั้นตอนต้องสัมพันธ์และเสริมซึ่งกันและกัน

การอ่านเป็นทักษะสำคัญ ที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับสูง ดังนั้นครูจึงต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะและกลวิธีที่จะอ่านบทความที่มีความหลากหลายทั้งด้านเนื้อหา โครงสร้าง และการเรียบเรียงเนื้อความ เช่น การอ่านบทความทางวิทยาศาสตร์ บทความจาก หนังสือพิมพ์ ครูผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและสังเคราะห์ข้อมูล โดย irony ความคิด รวบยอดจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากวิชาที่เรียนในภาษาไทยไปยังเรื่องที่กำลังอ่าน เพื่อที่จะ สามารถอภิปรายหรือเขียนข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ครูผู้สอนมักสอนทักษะการอ่านโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิม เริ่มจากการสอนคำศัพท์ ในบริบทตามด้วยกิจกรรมฝึกการอ่านจับใจความ (Skimming) และการอ่านกวาดสายตาเพื่อหาข้อมูล เอกสาร (Scanning) หลังจากนั้นจะมาคำนวณเพื่อทดสอบความเข้าใจและให้ผู้เรียนระบุใจความ สำคัญโดยไม่สอนโครงสร้างและการเรียงลำดับเนื้อความ วัดถูกประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนกลวิธี การอ่าน ผู้เรียนจึงมักมีปัญหาในการอ่านโดยเฉพาะการอ่านเรื่องที่ยาวและยาก ดังนั้นครูผู้สอน จึงควรฝึกให้ผู้เรียนได้อ่านบทความที่หลากหลายและฝึกกลวิธีในการอ่าน (Reading Strategies) ไปพร้อมกันด้วย

ในการสอนการเขียน ครูผู้สอนควรเน้นการเขียนเชิงวิชาการ เช่น การเขียนสรุป และเขียนเชิงวิเคราะห์ โดยฝึกให้ผู้เรียนเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบและเขียนข้อความในระดับ ย่อหน้า (Paragraph) ได้ การฝึกทักษะการเขียนนั้นครูจะต้องประสานข้อมูลที่ได้จากการ

การพูด อ่าน และฟัง ก่อนที่ผู้เรียนจะเริ่มต้นเขียนเพื่อฝึกทักษะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินเนื้อหา ก่อนที่จะเขียน ทั้งนี้ครุผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนร่วง ตรวจ ตลอดจนแก้ไขงานเขียนของตนและเพื่อนร่วมชั้นด้วย

ในการสอนไวยากรณ์ ครุผู้สอนควรสอนไปพร้อมกับเนื้อเรื่องมากกว่าสอนแยกทักษะ ทั้งนี้ครุผู้สอนจะต้องพิจารณาสาระของเนื้อหา ก่อนที่จะสร้างกิจกรรมเพื่อฝึกไวยากรณ์และคำศัพท์โดยใช้ตัวอย่างจากบทเรียนเป็นการสร้างบริบทที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในการสอนทักษะการฟัง ผู้เรียนควรเข้าใจและมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ เช่นเดียวกับการอ่าน ลักษณะของบทเรียนควรจัดให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น และมีความหลากหลาย เพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกกลวิธีการฟังหลายแบบ เช่น ฟังเพื่อจับใจความสำคัญและข้อความสนับสนุน ฟังเพื่อตีความและคาดการณ์ ฉะนั้นครุผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนรู้คำที่ใช้เรียงลำดับเนื้อความ (Organizational Cues) และคำที่เป็นเครื่องหมายปั่งชี้ (Markers) ผู้เรียนต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ เนื้อหาพอที่จะเข้าใจข้อมูลส่วนที่ฟังไม่ทันได้

ในการพัฒนาทักษะการฟังนั้น ครุผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนได้ฟังภาษาพูดที่ใช้จริง กิจกรรมเน้นฝึกฟังเสียงที่เป็นลักษณะสำคัญของภาษาพูด เช่น การใช้พยัญชนะผสม (Clustering) การใช้คำเสริมเกินจำเป็น (Redundancy) การงดออกเสียงบางพยางค์หรือรูปคำ (Reduced Forms) ตลอดจนผู้เรียนต้องทำความคุ้นเคยกับระดับภาษาที่หลากหลาย (Variety of Registers) ซึ่งผู้พูดอาจพูดในอัตราความเร็วที่ต่างกัน (Rates of Delivery) การออกเสียงหนัก-เบา (Stress) หรือใช้ระดับเสียงสูงต่ำ (Intonation)

ครุผู้สอนควรสร้างบทเรียน โดยบูรณาการทักษะทั้งสี่เข้าด้วยกันเหมือนการใช้ภาษา ในสถานการณ์จริง การใช้เนื้อหาสร้างกิจกรรมการสอนภาษาจึงเป็นการเน้นว่า ภาษาไม่ใช่ศาสตร์ ที่ผู้เรียนเรียนเพื่อศึกษาตัวภาษา แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ

การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา หรือ Content-Based Instruction (CBI) เป็น แนวการสอนที่ต่อเนื่องจากการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหรือ Communicative Language Teaching (CLT) โดยมีหลักสำคัญว่า การเรียนภาษาจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์การเรียน การสอนที่เหมือนจริง (Eskey, 1997) การเรียนการสอนแบบ CBI เป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้เนื้อหา เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมเดี่ยว หรือคู่ หรือกลุ่ม เช่น ยกปรายประเด็นสำคัญ หาแนวทางแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ ประเมินหรือศึกษาแนวความคิด สรุป ตีความข้อมูล เสนอรายงานหรือตัววิที ผู้เรียนมีโอกาสได้ศึกษาข้อมูลใหม่ ๆ ไปพร้อมกับฝึก การใช้ภาษาให้ถูกต้องในสถานการณ์ที่สมจริงมากที่สุด

การสอนแบบ CBI มีกิจกรรมเหมือนกับการสอน CLT เพราะใช้กิจกรรมที่ฝึกทักษะการสื่อสารเหมือนกัน เช่น กิจกรรมแก้ปัญหา (Problem Solving) กิจกรรมเติมข้อมูลส่วนที่หายไป (Information Gap) การเรียงลำดับความสำคัญ (Ranking) การจำแนกประเภท (Classification) กิจกรรมต่อชิ้นมูล (Jigsaw) ตลอดจนการสัมภาษณ์ (Interview) ลักษณะที่ต่างกัน คือ ผู้เรียนแบบ CBI จะได้เรียนเนื้อหาไปพร้อม ๆ กับภาษาและทักษะการเรียนเชิงวิชาการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหานั้น ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์ที่สำคัญที่สุด คือ ได้เรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปพร้อม ๆ กับทักษะการเรียนที่จะสามารถนำไปใช้ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และมีความพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับสูง นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่สุด คือ การสอนแนวนี้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้คิดเป็น วิพากษ์วิจารณ์เป็นและพร้อมที่จะใช้ภาษาเป็นเครื่องมือศึกษาด้วยตัวเองในการสำรวจหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นบันไดสู่ความสำเร็จในอนาคต

การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach)

1. ความหมาย

แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม โดยไม่แยกภาษาเป็นส่วน ๆ และไม่เน้นเฉพาะทักษะเดียวที่หนึ่ง

2. หลักการ

ผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่และรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ โดยผ่านทางการใช้ภาษาจริงที่มีจุดมุ่งหมายจริง และผ่านการสำรวจหาความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์อย่างกระตือรือร้น ความสำเร็จของผู้เรียนในฐานะผู้ใช้ภาษาพูดได้พัฒนามาจากผลของการที่เข้าใจจับตடุ และค่อยพังคนอื่น ๆ ใช้ภาษาพูด เพื่อให้มีการกระทำสิ่งต่าง ๆ

ครูผู้สอนภาษาแบบองค์รวม จะจัดหาประสบการณ์ที่หลากหลายในสภาพแวดล้อมที่ขยายกว้างออกไป พร้อมกับการเจริญเติบโตตามธรรมชาติ และพัฒนาการทางภาษา ซึ่งจะเป็นสภาพแวดล้อมที่เชื่อมโยงให้ผู้เรียนใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เพื่อการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่สำคัญต่อพวกรเขา

3. เงื่อนไข

ในการพัฒนาภาษาพูดและการอ่านออกเขียนได้ มีเงื่อนไขสำคัญในการเรียนรู้ ตามที่ ไบรอัน แคมเบอร์วน กล่าวไว้ดังนี้

3.1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Immersion) ควรจัดสภาพแวดล้อมทางภาษาที่แตกต่าง และหลากหลายให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่มีความหมาย มีจุดมุ่งหมายและเป็นองค์รวม (จัดสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นองค์รวมที่มีความหมายครบสมบูรณ์ในสาระของมัน ไม่แยกเป็นคำและประโยค เป็นสื่อที่ใช้โดยมีจุดมุ่งหมายที่แท้จริง หรือเป็นหนังสือที่เขียนโดยใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ)

3.2 การสาธิตหรือการทำแบบจำลอง (Demonstration or Modelling)

ควรปล่อยให้ผู้เรียนได้อ่ายกับคนอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาในวิธีการต่าง ๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน (ครูผู้สอนและคนอื่น ๆ ต้องอ่านสิ่งพิมพ์ต่อหน้าผู้เรียน เพื่อหารือวิธีการ หรือค้นหาแนวคิดใหม่ ๆ ครูผู้สอนและคนอื่น ๆ ต้องเขียนต่อหน้าผู้เรียน เพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อการแลกเปลี่ยน)

3.3 ความคาดหวัง (Expectation) คาดหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้วิธารพูดและการตอบโต้ที่สอดคล้องกัน (ผู้สอนและผู้ปกครอง ควรคาดหวังว่า ผู้เรียนจะสามารถอ่านได้ในท้ายที่สุด และจะเขียนได้ตามหลักการ)

3.4 การประมาณการ (Approximation) ควรปล่อยให้ผู้เรียนทดลองกับภาษา และคาดคะเนเหตุการณ์ด้วยตนเอง (ไม่ควรคาดหวังว่า ผู้เรียนจะอ่านและเขียนได้เมื่อตนอยู่ตั้งแต่แรกเริ่ม ควรยินยอมให้ผู้เรียนทดลองการอ่านและการเขียน ให้ลองทายว่า คำใดที่จะปรากฏต่อไปในเวลาอ่าน และให้ประดิษฐ์สัญลักษณ์ และสะกดเองในเวลาเขียน)

3.5 การป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ควรให้ข้อมูลย้อนกลับในทางบวก เกี่ยวกับความพยายามในการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยใช้วิธีที่อ่อนโยน (ผู้สอนและฟ่อแม่ควรยอมรับภาษาที่เข้าใจว่ามีความหมาย และหากต้องปรับตัวตามความหมายนั้น ๆ)

3.6 ความรับผิดชอบ (Responsibility) ควรปล่อยให้ผู้เรียนตัดสินใจด้วยตนเองว่า พวกร่างกายจะเรียนอะไรเกี่ยวกับภาษา ใช้ความเร็วและระยะเวลาในการเรียนอย่างไร (เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกสิ่งที่จะอ่านและเขียนด้วยตนเอง ให้อิสระในการทดลองกับการอ่านและการเขียนตามความแตกต่าง ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับทักษะในการปฏิบัติงาน)

3.7 ข้อผูกพัน (Engagement) ควรทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยในการทำอะไร เมื่อคนอื่น และมีสิทธิเป็น “เจ้าของ” สิ่งที่เข้าทำ รวมทั้งพาให้เข้าเชื่อว่า การพยายามทำให้ดีเท่าเทียมหรือดีกว่าคนอื่น เป็นสิ่งที่มีค่าการทำ (ซึ่งให้เห็นว่า หนังสือเป็นสิ่งที่มีค่าของคนอ่าน ควรมีเหตุผลที่แท้จริง และรู้สึกว่าคุ้มค่าในการอ่านและการเขียน)

3.8 การฝึกปฏิบัติ (Practice) ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทดลองด้วยตนเองวันในการฝึกอ่านและเขียน (ที่เป็นการทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่แท้จริง ไม่ใช่เพียงแต่ทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กัน)

3.9 สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) ควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น ไม่มีการรบกวนในการทำงาน การเรียนรู้ (ทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยในการแสดงความช่วยเหลือในการอ่านและการเขียนตามความจำเป็น ให้เขากล้าเสี่ยงที่จะเดาความหมายในการอ่าน หรือการเขียนคำที่ไม่รู้จัก)

เงื่อนไขหรือสภาพการณ์เหล่านี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งยอดสำหรับการเรียนภาษาเป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้แบบ “องค์รวม” ซึ่งมีความหมายและจุดมุ่งหมายอยู่ที่หัวใจของ การอ่านและการเขียน

การที่จะสร้างการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ ควรจัดทำวัสดุประกอบการอ่านที่มีลักษณะของภาษาที่แท้จริง เป็นบทอ่านหรือตัวร่างที่เป็นเรื่องแตกต่างกัน สำหรับนำมาใช้โดยมีจุดมุ่งหมายที่แท้จริงในชีวิต

การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning)

1. ความหมาย

โครงการ คือ งานศึกษาค้นคว้าที่ผู้เรียนทำร่วมกัน เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้เรียนต้องการศึกษา แล้วดำเนินการศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่ตกลงกันไว้ จนได้ผลลัพธ์ตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

2. หลักการ

โครงการเป็นวิธีการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจัดอยู่ในแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำโครงการต้องเริ่มจากผู้เรียนเป็นผู้คิด ลงมือปฏิบัติ หาทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีครุผู้สอนคอยช่วยเหลือ กระตุ้น แนะนำ ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดจนได้ผลงานออกมายัง แล้วจัดทำรายงาน วิธีการดำเนินงานและเสนอผลงาน

3. จุดมุ่งหมาย

การทำโครงการมุ่งให้ผู้เรียนได้

3.1 พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเลือกหัวข้อและวิธีการดำเนินการด้วยตนเอง

3.2 เชื่อมโยงองค์ความรู้กับชีวิตจริง โดยนำความรู้ที่ได้จากห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ หรือปฏิบัติจริง

3.3 พัฒนาความรับผิดชอบ โดยให้เสรีภาพในการคิดและการทำ กำหนดภาระงาน และการดำเนินงานเอง

4. ลักษณะสำคัญ

ลักษณะเด่นของโครงการตามทัศนะของนักการศึกษาหลายคนที่เห็นตรงกันมีดังนี้

4.1 มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้เนื้อหามากกว่าเป้าหมายด้านภาษา เฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่ง

4.2 มีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แม้ครุผู้สอนจะมีบทบาทในการสนับสนุน และเสนอแนะตลอดกระบวนการ

4.3 มีลักษณะเป็นการร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์จากกันและกัน

4.4 นำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริง ทั้งด้านทักษะและกระบวนการแสวงหาข้อมูล จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงภาระงานในชีวิตจริง

4.5 จะสินสุดหรือจบลงด้วยผลงานในตอนท้าย ซึ่งสามารถให้คนอื่นรับรู้มีส่วนร่วมได้ทำให้โครงงานเป็นสิ่งที่มีจุดหมายที่แท้จริง ทั้งยังมีการปรับกระบวนการในระหว่างดำเนินการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง ขัดเจน ในแต่ละช่วงของการทำงาน

4.6 เป็นลิ่งที่จูงใจ กระตุ้น และท้าทาย มีผลดีต่อการสร้างความเชื่อมั่น การรู้คุณค่าของตนเอง และความเป็นอิสระในการคุ้ยและแทนของควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางภาษา การเรียนรู้เนื้อหาและความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน

5. ที่มาของหัวข้อโครงงาน

หัวข้อโครงงาน (Topic) มีที่มาจากการหลายด้าน เช่น

5.1 จากความสนใจของผู้เรียน

5.2 จากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น

5.3 จากการสังเกตสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

5.4 จากเนื้อหา (Content) ที่เรียนหรือจากหัวข้อนี้ (Notion) ในบทเรียน

5.5 จากปัญหาการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ การตั้งชื่อหัวข้อโครงงาน จะตั้งก่อน หรือหลังจากการทำโครงงานก็ได้

6. ขั้นตอนในการทำโครงงาน

มีขั้นตอนใหญ่ ๆ 3 ขั้นตอน ทั้งโครงงานแบบเต็มรูปและแบบกิจกรรมเสริม

6.1 โครงงานแบบเต็มรูป (Full-Scale Project) มีขั้นตอนดังนี้

6.1.1 การวางแผนในห้องเรียน (Classroom Planning) ครูผู้สอนและผู้เรียน อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหาและขอบข่ายของโครงงานที่จะทำ คาดคะเนเกี่ยวกับภาษาที่จำเป็น ต้องใช้ แนวคิดในการดำเนินการ วิธีการรับรวมข้อมูล ฯลฯ

6.1.2 การดำเนินการทำโครงงาน (Carrying Out the Project) ผู้เรียนดำเนินการ ตามขั้นตอนในแผนที่วางไว้

6.1.3 การบทวนและติดตามงาน (Reviewing and Monitoring the Work) อภิปรายและประเมินผลย้อนกลับ ทั้งระหว่างและหลังการทำโครงงาน ผู้สอนคอยให้คำวิพากษ์ วิจารณ์ และเสนอแนะ กลุ่มช่วยกันวิเคราะห์งาน และร่วมกันติดตามผลการทำงาน

6.2 โครงงานแบบกิจกรรมเสริม (Bridging Activities) มีขั้นตอนดังนี้

6.2.1 วางแผน (Plan) อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและขอบข่ายโครงงาน ผู้เรียน ตัดสินใจว่า จะทำงานเดี่ยว คู่ หรือกลุ่มย่อย ใช้ความรู้และความต้องการเฉพาะ ช่วยในการตัดสินใจ ผู้สอนช่วยเหลือในด้านภาษาที่จำเป็นต้องใช้ หรือให้ตัวอย่างโครงสร้าง

6.2.2 ปฏิบัติการ (Do) ลงมือปฏิบัติในห้องหรือนอกห้องเรียน ผู้เรียนใช้ทักษะของตนในการดำเนินการ

6.2.3 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Share) ทำในห้องเรียน ผู้เรียนนำเสนอบริโภคภานเพื่อน ๆ ตามคำถ้า และอภิปราย

7. ทักษะที่จำเป็นสำหรับโครงงานในขั้นเริ่มต้น

ทักษะทางภาษาที่ใช้ในแต่ละขั้นตอน สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของแต่ละโครงงาน ทักษะที่นำเสนอดังไปนี้ เป็นเพียงตัวอย่างการเลือกทักษะทางภาษาเท่านั้น

7.1 ขั้นวางแผน : ทักษะการเขียน (Writing) ทักษะการพูด (Speaking)

7.2 ขั้นปฏิบัติการ : ทักษะฟัง-พูด (Listening/Speaking) ทักษะการเขียน (Writing)

7.3 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ : ทักษะฟัง-พูด (Listening and Speaking)

8. ตัวอย่างโครงงานสำหรับระดับประถมศึกษามีดังนี้

8.1 Use Construction paper, crayons, and paste to design a three-dimensional holiday decoration.

8.2 Create a birthday card for a favorite fairy tale character.

8.3 Make a list of spelling words that every student in the grade should be able to spell. Just for fun, collect and compile all the lists and use them for an all-class spelling bee.

8.4 Create a wordfind puzzle based on plants or animals. Collect and distribute puzzles so that each team has puzzle other than its own to solve.

การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

1. ความหมาย

การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลัก มีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบวิเคราะห์ (Analytic Syllabus) โดยยึดเคาระแบบภาษาทั้งหมด

นวิเคราะห์ แล้วจัดเป็นหน่วยใหญ่ ๆ ให้ตามความสามารถของผู้เรียน และเน้นว่าจะเรียนภาษาอย่างไร โดยยึดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรด้วย

2. หลักการ

ใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงาน

3. จุดมุ่งหมาย

มี 2 ระดับ คือ

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อความที่กล่าวถึงปรัชญา อุดมการณ์ โดยบอกแนวทาง ทิศทางอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำหนดสิ่งที่มุ่งหวังให้ในอนาคต

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะหลักสูตร มีลักษณะเป็นข้อความที่ขัดเจนขึ้น โดยระบุถึงเนื้อหาและพฤติกรรมหรือกระบวนการ การการปฏิบัติงานที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ

4. ลักษณะสำคัญ

4.1 เป็นหลักสูตรที่ใช้ภาระงาน (Task) เป็นหลักในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำหลักสูตร

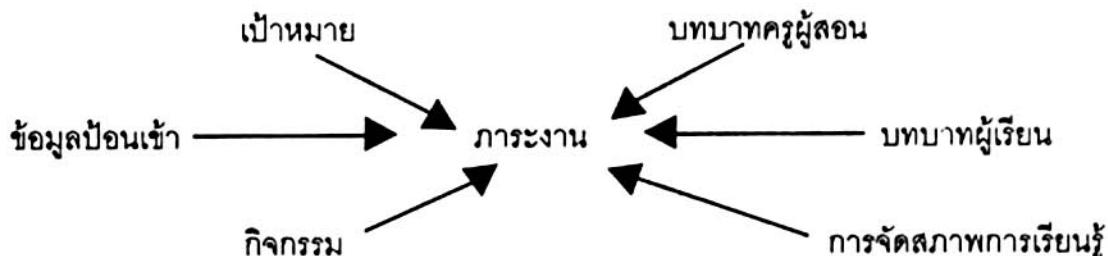
4.2 ภาระงานที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานนั้นให้สำเร็จ

4.3 ภาระงานที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ต้องวิเคราะห์ จัดประเภท จัดลำดับ และพิจารณาความยากง่ายเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร คัดเลือกเนื้อหา และวิธีสอน

4.5 การประเมินผลให้พิจารณาที่ความสำเร็จของภาระงาน และการบรรลุจุดมุ่งหมาย เป็นสำคัญ

5. องค์ประกอบของภาระงาน

(Nunan, 1989)

5.1 เป้าหมาย หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการปฏิบัติภาระงาน

5.2 เนื้อหา หมายถึง ส่วนที่เป็นเนื้อหาทางภาษา “ได้แก่ หน้าที่ของภาษา เพื่อการสื่อสารในเรื่องต่าง ๆ คำศัพท์ โครงสร้าง เป็นรายละเอียดที่นำมาใช้ในการปฏิบัติภาระงาน

5.3 กิจกรรม หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติเพื่อให้ภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จด้วยดี กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีลักษณะหลากหลาย ใกล้เคียงกับสถานการณ์การใช้ภาษา ในชีวิตจริง สงเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน และดำเนินถึงความต้องการของผู้เรียน

5.4 บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการปฏิบัติงาน เรียนรู้การใช้ภาษาจาก การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

5.5 บทบาทครูผู้สอน ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้จัดเตรียมภาระงาน เป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ المناسبที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน สร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน

5.6 การจัดสภาพและบรรยากาศในการเรียน หมายถึง การจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติภาระงาน สงเสริมให้มีการปฏิบัติงานร่วมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันดำเนินไปอย่างเป็นมิตร

6. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

6.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

6.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร

6.1.2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

6.1.3 วิเคราะห์แบบเรียน

6.1.4 วิเคราะห์ภาระงาน

6.2 การพัฒนาฐานแบบภาระงาน

6.2.1 สรุปข้อมูลพื้นฐานและกำหนดรายละเอียดของภาระงาน

6.2.2 ร่างรายละเอียดของภาระงาน

6.2.3 ปรับปรุงแก้ไข

6.3 การทดลองใช้ภาระงาน

6.3.1 การเตรียมการ

6.3.2 การสอน

6.4 การประเมินหลักสูตร

6.4.1 กำหนดเกณฑ์การประเมินหลักสูตร

6.4.2 วิเคราะห์ผลการประเมิน

6.4.3 ปรับปรุงแก้ไข

7. หักษะที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ตัวอย่าง

ขั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ภาระงาน : อารชีพ

จุดประสงค์ : บรรยายเกี่ยวกับอาชีพได้

เนื้อหา :

คำศัพท์ : เกี่ยวกับอาชีพ

โครงสร้างไวยากรณ์ :

What does?

Where does?

ภาระปฏิบัติ :

1. นักเรียนจับคู่สันทนาโดยใช้คำถาม

- What does your mother/father work?

- Where does she/he work?

- Do you want to be a.....like your mother/father?

2. แสดงภาพเกี่ยวกับอาชีพ และให้นักเรียนเขียนบรรยาย

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ เท่า ๆ กัน และให้นักเรียนทุกคนเลือกอาชีพคนละ 1 อาชีพ
ให้เพื่อนแต่ละกลุ่มทายว่า เป็นอาชีพใด จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนบรรยายอาชีพที่ตนเองชอบ
คนละ 5 ประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำเกี่ยวกับอาชีพ
2. บัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพ
3. แบบประเมิน
4. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

- ตรวจสอบความถูกต้องในการพูดบทสันทนา
- ตรวจความถูกต้องในการเขียนบรรยาย

สรุปสาระสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงาน

หลักการ	จุดมุ่งหมาย	กรอบแนวคิด	เนื้อหา	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาระงานในการติดต่อในภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาภาระงานที่ได้รับมอบหมายในการพัฒนาภาระงานที่นำ-pr มาใช้ตั้งกับความต้องการของผู้เรียน ในชีวิตจริงได้ 3. เพื่อให้สามารถใช้ตั้งกับภาษาคิด ได้ยั่งไปใช้ในชีวิตจริงได้ 3. เพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยผ่านกระบวนการ ความเหมาะสม ปฏิบัติภาระงาน 4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ในภาระงาน ร่วมกับผู้อื่น	1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ที่เน้น ภาระงาน ที่น่าสนใจ การจัดหลักสูตร และเรื่องราวที่สอน ได้เป็นผลสำเร็จ 2. เพื่อให้สามารถนำความรู้และภาษาที่ได้รับไปใช้ ให้เป็นผลสำเร็จ ในการพัฒนาทักษะการคิด ให้สามารถใช้ตั้งกับภาษาคิด ได้แก่ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สถานที่ สังคม วัน เวลา เป็นต้น 3. โครงการที่ต้องผ่านกระบวนการ ความเหมาะสม ปฏิบัติภาระงาน 4. โครงการที่ต้องร่วมกับผู้อื่น	การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เป็นการสอนที่น่าสนใจ การจัดหลักสูตร และเรื่องราวที่สอน การแสดงออก การแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูล เป็นต้น 2. คำศัพท์ ได้แก่ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สถานที่ สังคม วัน เวลา เป็นต้น 3. โครงสร้าง "ไวยากรณ์ ได้แก่ ประโยคคลอเล่า ประโยคปฏิเสธ คำถ้าม การใช้คำกริยาในกาล ต่าง ๆ การเปรียบเทียบ การใช้ภาษาพบท	ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1. การใช้ภาษา ในบริบทของ การแนะนำตัว 2. การขออนุญาต การขอห้อง ตามประเพณี 3. การแสดงตัวเอง 3 ประการ คือ เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรม บทบาทผู้เรียน บทบาท เป็นต้น 4. การจัดลำดับให้เหมาะสมกับผู้เรียน ให้เหมาะสมกับความยากง่าย ให้เหมาะสมกับความหลากหลาย ทักษะการคิด 6 ประการ คือ เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรม บทบาทผู้เรียน บทบาท เป็นต้น 5. ใช้ภาษาที่มีความหลากหลาย ในการพัฒนา ให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ทำให้เกิดความสนุกสนานและพัฒนา ทักษะการคิด 6. ใช้ภาษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์ โดยใช้ภาษาสื่อสารกัน ได้ร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จและ มีประสิทธิภาพ	1. ใช้งานทำให้ผู้เรียนบรรลุ ตามจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนปฏิบัติงาน ให้ความช่วยเหลือเฉพาะสิ่งที่จำเป็น 2. ใช้ภาระงานที่ต้องกับความต้องการของผู้เรียนซึ่งมี 4 แบบ คือ ภาระงาน ตามประเพณี ภาระงานแบบชี้แจง แบบร่วมกัน ภาระงานแบบชี้แจง ตามภาษา และภาระงานแบบชี้แจง 3. ภาระงานแต่ละงานต้องมีรายละเอียดขององค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ คือ เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรม บทบาทผู้เรียน บทบาท เป็นต้น 4. ภาระงานที่นำมาใช้ต้องพิจารณา ให้เหมาะสมกับความยากง่าย ให้เหมาะสมกับความหลากหลาย ทักษะการคิด 5. ใช้ภาระงานที่มีความหลากหลาย ในการพัฒนา ให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ทำให้เกิดความสนุกสนานและพัฒนา ทักษะการคิด 6. ใช้ภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์ โดยใช้ภาษาสื่อสารกัน ได้ร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จและ มีประสิทธิภาพ	พิจารณา 3 ด้าน คือ 1. ด้านการปฏิบัติ ผลสำเร็จ ของงาน 2. ด้านความรู้ ทางภาษา ประเมินผล จากการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ 3. ด้านเจตคติ ประเมินจาก พฤติกรรม การเรียน และการมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติ

การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)

1. ความหมาย

การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ ที่มีพื้นฐานมาจากจิตวิทยา ปรัชญา และมนุษยวิทยา โดยมีความเชื่อว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โง่ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งครูผู้สอนต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม (Perkins, 1991)

2. หลักการ

- 2.1 ครูผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน ท้าทายความคิดของผู้เรียน
- 2.2 ครูผู้สอนใช้กลยุทธ์หรือวิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และชั้นของผู้เรียน
- 2.3 ผู้เรียนต้องมีความอยากรู้ที่จะเรียนรู้และสังเกตถึงความแตกต่างของสิ่งที่เรียน โง่ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน เพื่อค้นหาคำตอบ

3. จุดมุ่งหมาย

ผู้เรียนแสดงความรู้ด้วยตนเองและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน

4. ลักษณะสำคัญ

- 4.1 เห็นความสำคัญของความแตกต่างของผู้เรียน
- 4.2 งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำต้องชัดเจนและมีความหมาย
- 4.3 ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถ ความสามารถ ความคิดเห็น
- 4.4 ครูผู้สอนใช้กลยุทธ์ กลวิธีหลากหลาย

5. ทักษะที่จำเป็น

ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน

6. ขั้นตอนการสร้างองค์ความรู้

ขั้นตอน	รายละเอียด
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน : (Orientation)	ใช้สิ่งเร้า เช่น วีดิทัศน์ รูปถ่าย คลอง สุนทรพจน์ แนวคิด ภาพวาด เป็นต้น เพื่อซักนำผู้เรียนเข้าสู่เรื่องราวเกี่ยวกับ สิงแวดล้อม ให้นักเรียนบอกถึงความคิดของพากษา และเขียนลงกระดาษ
2. ขั้นการแลกเปลี่ยนและทำให้กระจ่าง : (Exchange and Clarification)	กระตุนให้ผู้เรียนฟัง/อ่านความคิดเห็นของกันและกัน แล้วช่วยกันทำแนวคิดนั้นให้ชัดเจนขึ้น (ครูผู้สอนเป็นผู้กระตุนมิใช่ชี้นำ)
3. ขั้นท้าทาย : (Challenge)	ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ท้าทายแนวคิดของพากษาที่มีอยู่ ข้อมูลซึ่งอาจเป็นตัวเลข รายงานจากหนังสือพิมพ์ รูปถ่าย ข้อความที่ตัดตอนมา เป็นต้น ครูผู้สอนให้ผู้เรียนแสดง ปฏิกริยาโดยตอบข้อมูลนั้นและตั้งคำถามใหม่กับคิด ข้อมูลใหม่ที่ต้องการเพิ่มขึ้น
4. ขั้นเปรียบเทียบแนวคิดใหม่และเก่า : (Comparing New and Old Ideas)	ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ท้าทายแนวคิดของพากษาที่มีอยู่ ข้อมูลซึ่งอาจเป็นตัวเลข รายงานจากหนังสือพิมพ์ รูปถ่าย ข้อความที่ตัดตอนมา เป็นต้น ครูผู้สอนให้ผู้เรียน แสดงปฏิกริยาโดยตอบข้อมูลนั้นและตั้งคำถามใหม่ กับคิดข้อมูลใหม่ที่ต้องการเพิ่มขึ้น
5. ขั้นทดสอบความคิดใหม่ : (Testing New Thinking)	เลือกบริบทใหม่ให้ผู้เรียน (ปกติแล้วความมีความ เกี่ยวข้องกัน) และให้ผู้เรียนคิดว่าจะประยุกต์ใช้ความคิด ของตนในบริบทนี้อย่างไร ครูผู้สอนตรวจสอบหา ร่องรอยที่แสดงถึงการประยุกต์ใช้ความเข้าใจที่พัฒนา มาจากขั้นที่ 1-4

สรุปภาพรวมของหลักสูตร แนวการสอน และการเรียนรู้แบบต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านแนวคิดและกระบวนการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะให้การทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้เร็วขึ้น สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ดีขึ้น ตลอดจนการพัฒนาตนเอง รู้จักระบวนการเรียนรู้ และมีทักษะการเรียน แนวคิดและวิธีสอนแต่ละวิชีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ดังนั้นผู้สอนควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีหรือแนวคิดต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปใช้ และมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการปฏิบัติในชั้นเรียน ก่อนพิจารณาเลือกแนววิธีสอนใดมาใช้

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการจัดหลักสูตร แนวการสอน และการเรียนรู้ ที่ได้นำเสนอในบทนี้ สามารถสรุปสรัสวดีสำคัญได้ดังนี้

วิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

การสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า TPR เป็นการสอนที่พัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ เจมส์ แอชเชอร์ วิธีสอนนี้ได้มาจากงานวิจัยด้านจิตวิทยาพัฒนาการและทฤษฎีการเรียนรู้ ได้ irony ใจทฤษฎีของการจำในเชิงจิตวิทยา มีความเชื่อว่าถ้าบุคคลได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ หรือเข้มข้นอย่างต่อเนื่อง ก็จะเกิดการเก็บสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ และสามารถลึกและถ่ายทอดออกมากได้

การจำเกิดจากการฝึกห่องจำหรือแสดงท่าทาง แอชเชอร์กล่าวว่าการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทางมีปัจจัยที่จะใช้สมองซึ่งขาดในการควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย มุ่งการพัฒนาการแสดงออกของสมองซึ่งขาดในช่วงแรกของการเรียนภาษา ทำให้สมองซึ่งขาดที่ควบคุมทางภาษาเกิดปฏิกิริยาสนองตอบจนเกิดการเรียนรู้

วิธีสอนแบบนี้มุ่งพัฒนาความเข้าใจในการฟัง ในช่วงต้นของการเรียนรู้โดยการแสดงท่าทาง ใช้คำสั่งเป็นหลักในการสอน โดยผู้สอนเป็นผู้ออกคำสั่ง แล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ผู้เรียนคนใดมีความพร้อมก็สามารถเป็นผู้ออกคำสั่งแล้วให้นักเรียนคนอื่นปฏิบัติตาม

การสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดความกังวลของผู้เรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน คำสั่งที่ใช้ควรมีการสับเปลี่ยนบ่อย ๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนจำได้ในลักษณะของการท่องจำ ครูผู้สอนควรเลี่ยงการแก้ข้อผิดพลาดของผู้เรียนขณะทำกิจกรรมนี้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกอีกต่อไป ครูผู้สอนควรอดทนต่อข้อผิดพลาดของผู้เรียน เพราะเป็นเรื่องธรรมชาติของการเรียนภาษา

ครูผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางในการสอนแบบ TPR เพราะครูผู้สอนเป็นผู้เลือกสื่อที่จะสอน ออกคำสั่งพร้อมทั้งทำหน้าที่แม่แบบ เขียนแผนการสอนอย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่า ประโยชน์คำสั่งและขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ได้บรรจุไว้ในแผนการสอนแล้ว ประเมินการเรียนโดยการสังเกต การปฏิบัติตามคำสั่ง

การสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา จุดเด่นของ TPR คือ การใช้ประโยชน์ของคำสั่งเรียนรู้ ไวยากรณ์และคำศัพท์ ทำให้ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนอยู่ในวงจำกัด การสอนแบบนี้ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ และแตกเปลี่ยนข้อมูลในสังคมได้อย่างฉับพลัน แอชเชอร์ยอมรับว่าการสอนแบบ TPR ควรใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ TPR มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ เพิ่มพูนแรงใจ ช่วยให้ความจำคงทน

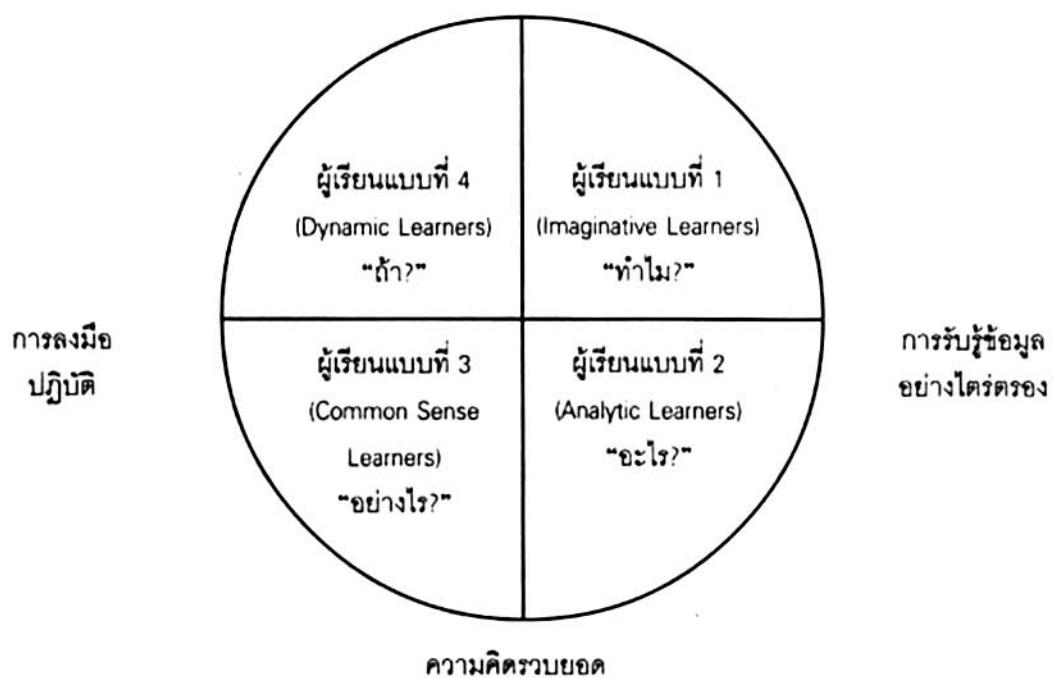
หลักการสอนแบบ TPR มีหลักการเบื้องต้นของวิธีสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

1. TPR กระตุ้นให้สมองซีกขวาซึ่งควบคุมการเคลื่อนไหวทางร่างกายขณะที่สมองซีกซ้ายจะมีหน้าที่ในการผลิตภาษา (Richards และ Rodgers, 1986 : 90)
2. การฟังเพื่อความเข้าใจความมาก่อนการพูด
3. ผู้เรียนจะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่ปราศจากความกังวลหรือความเครียด
4. ผู้เรียนไม่ควรถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะพร้อมที่จะพูด
5. ผู้เรียนควรเริ่มพูดโดยการเป็นผู้ออกคำสั่งแทนครูผู้สอนและให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม
6. คำสั่งเป็นหลักการสำคัญของวิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
7. คำสั่งที่ขับขันทำให้การเรียนสนุกและทำให้ผู้เรียนสนใจฟัง
8. คำสั่งควรสับเปลี่ยนและหลากหลาย
9. ผู้เรียนเริ่มเรียนภาษาโดยการแสดงท่าทาง
10. ครูผู้สอนไม่ควรวิตกกังวลกับข้อผิดพลาดของผู้เรียนมากจนเกินไป เพราะเป็นธรรมชาติของการเริ่มเรียนภาษา
11. ไวยากรณ์และรูปประโยค คำสั่ง ควรสอนโดยทางอ้อม
12. ครูผู้สอนประเมินความเข้าใจของผู้เรียนโดยการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้เรียน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟร์แมทชิสเต็ม (4 MAT'S Learning System)

การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟร์แมทชิสเต็ม เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากการรับรู้ประสบการณ์ที่เป็นชุมชน มีการจัดข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตรตรอง เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเอง ผู้เรียนจะบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาเป็นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม แล้วนำมาร่วมมือปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้า และการทดลองปฏิบัติ กิจกรรมเน้นการเรียนแบบร่วมมือ การอภิปนัย การทำงานกลุ่ม และกิจกรรมการแก้ปัญหา

ลักษณะของผู้เรียน 4 แบบตามแนวคิดของโฟร์แมทชิสเต็ม ประสบการณ์ชุมชน

(Morris and McCarthy, 1990)

ผู้เรียนแบบที่ 1 (Imaginative Learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสนใจในการรับรู้จากประสบการณ์ รูปธรรมผ่านกระบวนการจัดข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง เขาจะเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเองได้เป็นอย่างดี การเรียนแบบร่วมมือ การอภิปราย และการทำงานกลุ่ม จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คำาณนำทางสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ คือ “ทำไม” (Why?)

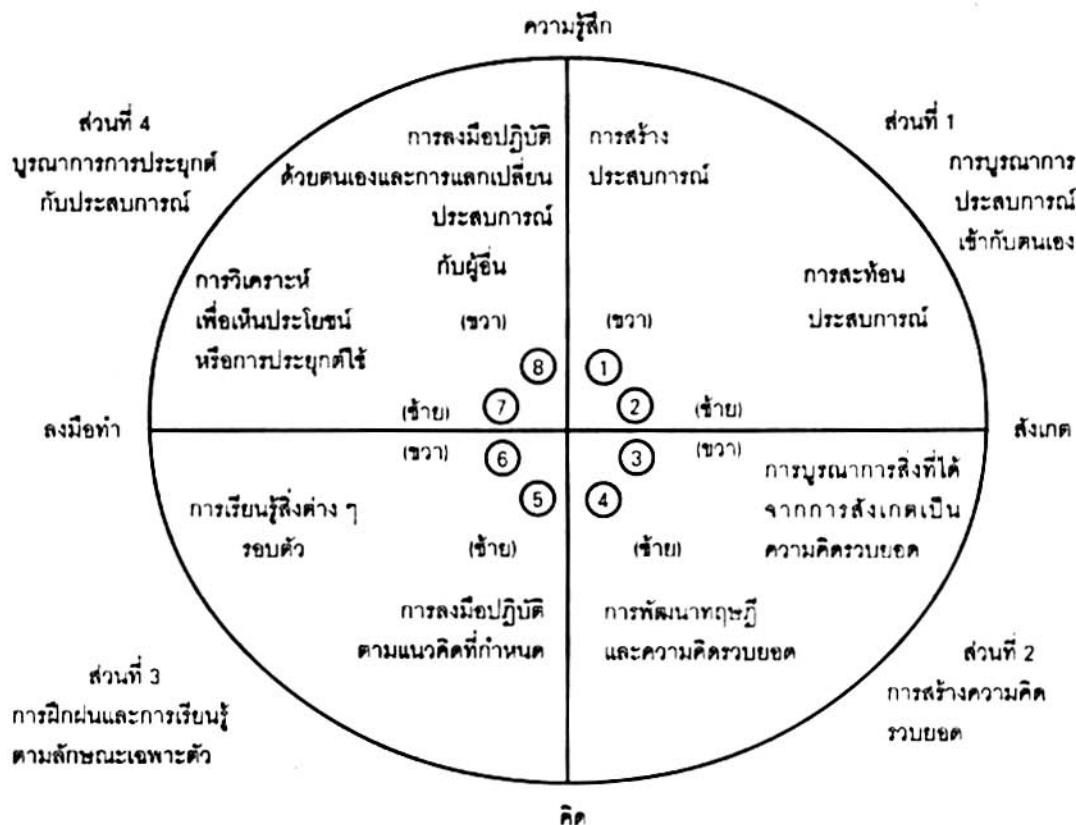
ผู้เรียนแบบที่ 2 (Analytic Learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เขาจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับความรู้ที่เป็นทฤษฎี รูปแบบ และความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ การอ่าน การค้นคว้าข้อมูลจากตำรา หรือเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนการสอนแบบบรรยาย จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเหล่านี้ คำาณนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ “อะไร” (What?)

ผู้เรียนแบบที่ 3 (Common Sense Learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถ/มีความสนใจในการรับรู้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมแล้วนำสู่การลงมือปฏิบัติ เขาให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้า และการทดลองปฏิบัติ กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติและกิจกรรมการแก้ปัญหาจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คำาณนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ “อย่างไร” (How?)

ผู้เรียนแบบที่ 4 (Dynamic Learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสนใจในการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมแล้วนำสู่การลงมือปฏิบัติ เขาให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่เป็นการสำรวจ ค้นคว้า การค้นพบด้วยตนเอง แล้วเชื่อมโยงความรู้เหล่านั้นไปสู่การทดลองปฏิบัติตัวอย่างเอง คำาณนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ “ถ้า” (If?)

หากลักษณะของผู้เรียนทั้ง 4 แบบดังกล่าวข้างต้น Morris และ McCarthy ได้นำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบโพร์แม็ทธิสเติม โดยจัดขึ้นตอนการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างเต็มที่ เป็นการพัฒนาพุ่มพันธุ์ ทั้ง 8 ด้าน ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบฟอร์แม็ทชีสเต็ม

เมื่อนำการเรียนการสอนแบบฟอร์แม็ทชีสเต็มขึ้นด้านมาบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงได้เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบฟอร์แม็ทชีสเต็ม ซึ่งประกอบด้วยขั้นการเรียนการสอน 8 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ (Create an Experience) เป็นขั้นที่จะจูงให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียน โดยผู้เรียนจะได้สร้างประสบการณ์พื้นฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เกม เพลง บทกลอน สถานการณ์ ปัญหาที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในเนื้อหาของกิจกรรมจะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างจินตนาการ ฝึกการสังเกต การอภิป天天 และการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น โดยในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครุและเพื่อน ๆ อุปสรรคเวลา

ขั้นที่ 2 การสะท้อนประสบการณ์ (Reflecting on Experience) ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิป天天 อธิบาย ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 1 เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถฝึกการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปความรู้ ความคิดของตนเองหรือของกลุ่มได้อีกด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่กำลังเรียนอยู่

ขั้นที่ 3 การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด (Integrating Observations into Concepts) ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนเนื้อหาในบทเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การทดลอง การทำงานตามใบงาน การระดมสมอง โดยผู้เรียน จะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อน ๆ แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นที่ได้จากการระดมสมอง หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า ทดลอง และการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด ของตนเอง

ขั้นที่ 4 การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด (Developing Theories and Concepts) ในขั้นนี้เป็นการเรียนรู้เนื้อหาและความคิดรวบยอดเพิ่มเติมจากขั้นที่ 3 เพื่อนำผู้เรียน ไปสู่ความคิดรวบยอดที่เป็นแก่นของเนื้อหาที่เรียน โดยผู้เรียนจะได้บูรณาการความรู้จากสาระ การเรียนรู้อื่นมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย อีกทั้งในขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ บทสนทนา ตลอดจนความรู้ด้านอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง

ขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด (Working on Defined Concepts) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ทำงานตามใบงาน คู่มือ ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษหรือทำผลงานที่จะช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะและความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว โดยเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อ ให้เกิดความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 6 การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว (Messing Around) ในขั้นนี้เน้นให้ผู้เรียน บูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่อย่างสร้างสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนผลงานที่ตนหรือกลุ่มจัดทำ ขึ้นกับผู้อื่น เพื่อขยายวงความรู้ให้กว้างขวางออกไปโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างกัน

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์เพื่อเห็นประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ (Analyzing for Usefulness of Application) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้วิเคราะห์เพื่อสรุปประโยชน์ของสิ่งที่ได้เรียนรู้ อีกทั้งชื่นชมผลงานของตนเอง มีการประเมินตนเองโดยมีครุและเพื่อน ๆ ให้คำแนะนำหรือ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาความรู้ และทักษะภาษา อังกฤษที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 8 การลงมือปฏิบัติตัวโดยตนเองและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น (Doing it Themselves and Sharing What They Do with Others) หลังจากที่นักเรียนนำข้อเสนอแนะ ต่าง ๆ ที่ได้รับในขั้นที่ 7 มาปรับปรุงผลงานและความรู้แล้ว ผู้เรียนก็จะได้นำประสบการณ์หรือ ผลงานเหล่านั้นมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นเพื่อเป็นการสรุปบทหวานและซ้อมโดยความรู้ที่ได้เรียนมา ทั้งหมดไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์อื่น ๆ กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้ได้แก่ การจัดแสดงผลงาน การจัดป้ายนิเทศ การรวมผลงานของผู้เรียนทุกคนไว้เป็นผลงานของห้อง หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เป็นต้น

สรุปสาระสำคัญของแนวทางต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวทางการจัดการเรียนรู้	เป้าหมาย	เนื้อหา	วิธีสอน	การวัดและประเมินผล
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษา และกระบวนการเรียนรู้	ทักษะทางภาษาและทักษะการเรียนรู้ ด้วยตัวเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับการฝึกฝน	การเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับการฝึกฝน	ประเมินตนเอง
เพื่อการสื่อสาร	ทักษะการสื่อสาร ทั้ง 4 ด้าน	ภาษาในชีวิตประจำวัน การเรียนที่มีความหมาย ทักษะสัมพันธ์	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ทักษะสื่อสาร ที่เน้นทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้อง
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน	ทักษะและเนื้อหา วิชาชีพเฉพาะด้าน	วิชาการ วิชาชีพ เอกพาด้าน	ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ที่มีภาระงานเป็นหลัก	เนื้อหาและทักษะเฉพาะด้าน
แบบบูรณาการ	การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	ความรู้และทักษะ วิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ความสัมพันธ์ เชื่อมโยงความรู้ และทักษะจากวิชาต่าง ๆ มาใช้ใน การแก้ปัญหา	การมีส่วนร่วมของผู้เรียน การปฏิบัติงานกลุ่ม ผลการเรียนรู้
แบบร่วมมือ	ส่งเสริมทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคม	สามารถเลือกใช้ เนื้อหาใด ๆ ก็ได้	เน้นกระบวนการกลุ่มและโครงสร้าง ลำดับ วิธีการ ในรูปแบบต่าง ๆ	ประเมินตนเอง ประเมินเพื่อนร่วมงาน
ที่เน้นเนื้อหาวิชา ความรู้ต่าง ๆ (CBI)	ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้	การเชื่อมโยงกับ วิชาอื่น ๆ	บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน	ทักษะทางภาษาและเนื้อหาวิชา
แบบองค์รวม	การบูรณาการ ทักษะทางภาษา กับบริบทสาระการเรียนรู้อื่นและการพัฒนาองค์รวม	เนื้อหาสาระที่มีความหมายกับผู้เรียน	ผู้เรียนมีส่วนร่วม วางแผนและการมีปฏิสัมพันธ์	องค์รวม การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และผลการเรียนรู้

แนวทางการจัดการเรียนรู้	เป้าหมาย	เนื้อหา	วิธีสอน	การวัดและประเมินผล
จากการทำโครงการ	การเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเชื่อมโยงองค์ความรู้กับชีวิตจริง	กิจกรรมต่าง ๆ ในสถานการณ์จริง วิธีสำรวจหาความรู้และการรวมรวมอย่างเป็นระบบ	การลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ และงานศึกษาค้นคว้าที่ทำร่วมกัน	การวางแผนการทำงาน ความรับผิดชอบ ผลงานสำเร็จของงาน
ที่เน้นภาระงาน	การลงมือปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้ที่คาดหวัง	ให้ภาระงานเป็นหลัก โดยมุ่งฝึกเนื้อหาหรือทักษะทางภาษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ความสามารถทางภาษา ความสำเร็จของภาระงานที่ปฏิบัติ และการบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
การสร้างองค์ความรู้	การสำรวจหาความรู้ด้วยตนเอง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน	ใช้กลยุทธ์และกลวิธีหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถความคิดเห็น	งานที่มอบหมายให้ทำงานความแตกต่างของผู้เรียน
แบบ 4 MAT	พัฒนาการใช้สมองทั้งซี่หัวใจซี่ขาว และการบูรณาการประสบการณ์	เนื้อหาความรู้จากวิชาต่าง ๆ	เน้นการบูรณาการความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมโดยเน้นประสบการณ์ตรง	ประเมินตนเองประเมินเพื่อน
การตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	การฝึกการจำและปฏิบัติ	ประโยชน์คำสั่งคำสัพท์ และไวยากรณ์	ครูเป็นต้นแบบในการออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม	การสังเกต การปฏิบัติตามคำสั่ง

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

1. การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ การจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้เรียนสามารถค้นพบตนเอง สามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ตามความต้องการ และความสนใจ ผู้เรียนสามารถเลือกที่จะใช้สื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองได้

2. สื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เน้นสื่อที่ใช้สำหรับการค้นคว้าด้วยตนเองทั้งผู้เรียน และครูผู้สอน ผู้เรียนและครูผู้สอนสามารถจัดทำ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ สื่อที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ มีอยู่หลายประเภท ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ (Published) สื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง (Realia) และสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Material)

3. ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรมีคุณภาพและหลากหลาย ทั้งสื่อของจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนเต็ตตาม เข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทางการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การผลิตและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะแยกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับชาติ (Published Materials) เป็นการผลิตสื่อการเรียนการสอนในส่วนกลาง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งหน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชน (ในนามบริษัทหรือบุคคลก็ได้)

2. ระดับท้องถิ่น (In-House Materials) เป็นการผลิตสื่อการเรียนในระดับท้องถิ่น ซึ่งส่งเสริมให้หน่วยงานของภาครัฐและเอกชนในระดับเขตพื้นที่/เขตการศึกษา และสถานศึกษา เป็นผู้ผลิต

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถดำเนินการได้ทุกระดับชั้นใน 2 ลักษณะ คือ การพัฒนาจากสื่อที่มีอยู่เดิม และการจัดทำสื่อการเรียนรู้ใหม่ดังนี้

1) การพัฒนาจากสื่อที่มีอยู่เดิม เป็นการพัฒนาสื่อการเรียนรู้จากสื่อที่ผู้สอนจัดทำไว้เดิม หรือสื่อการเรียนรู้ที่บุคคลหรือหน่วยงานอื่นผลิตขึ้น และครูผู้สอนเห็นว่ามีคุณภาพสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาที่จัดทำไว้ ดังตัวอย่างในบทที่ 5 ครูผู้สอนต้องศึกษาวิเคราะห์สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้วนำมารีจารณาดูความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งขั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนอาจปรับให้น่าสนใจเพิ่มขึ้น ท้ายๆผู้เรียนให้คิดวิเคราะห์ วิจารณ์มากขึ้น (เช่น ทำเป็น One-Sided Dialogue, Fill in the Blank.)

2) การจัดทำสื่อการเรียนรู้ใหม่ เป็นการจัดทำสื่อการเรียนขึ้นมาใหม่ โดยพิจารณาจากความจำเป็น ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนหรือห้องถิน สำหรับขั้นตอนการดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนรู้มีดังนี้

(1) กำหนดจุดประสงค์ของสื่อการเรียนรู้ เพื่อถูกความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งขั้น และคำอธิบายรายวิชา

(2) กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของสื่อ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเนื้อหาของสื่อควรทันสมัย สอดคล้องกับความจำเป็น ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งเวลาเรียนที่กำหนดไว้

(3) จัดทำลำดับเนื้อหา เป็นการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากหรือซับซ้อนขึ้น หรือใกล้ตัวไปไกลตัว เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นในระยะยาว

(4) กำหนดภาระงานด้านการสื่อสารและทักษะที่จำเป็น เพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาให้เกิดความคล่องแคล่ว และเกิดทักษะตรงตามที่คาดหวัง

(5) ออกแบบและกำหนดวิธีนำเสนอ เป็นขั้นการกำหนดรูปแบบของสื่อในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งการนำเสนอเนื้อหาของสื่อในภาพรวม

(6) จัดเตรียมข้อมูลและวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความพร้อมในการจัดทำสื่อ

(7) จัดทำสื่อ เป็นขั้นดำเนินการจัดทำสื่อตามรูปแบบที่กำหนดไว้

(8) ตรวจสอบ แก้ไข และทดลองใช้

(9) ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ให้สมบูรณ์

2. แหล่งการเรียนรู้

บทบาทหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของครูผู้สอน คือ การรู้จักแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อสามารถแนะนำผู้เรียนให้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้า ฝึกฝนทักษะทางภาษาเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนได้นั้น มีอยู่ในที่ต่าง ๆ รอบตัวผู้เรียน นับตั้งแต่ผู้คน สถานที่ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนและไกลออกไป ซึ่งอาจจำแนกได้ดังนี้

1. ครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง
2. ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดมหาวิชา
3. ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Centre) ซึ่งเป็นที่ฝึกภาษา เอกนงประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และสนอง ความต้องการของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่าง โดยเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้ ตามความสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร CD-ROM Internet เป็นต้น
4. รายการวิทยุ โทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษหรือรายการจากต่างประเทศ เช่น BBC, VOA หรือรายการจากเคเบิลทีวี หรือดาวเทียม เช่น CNN, Discovery, National Geography ฯลฯ
5. สถานที่ทำการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจ เช่น การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย ท่าอากาศยาน โรงแรมต่าง ๆ กรมประชาสัมพันธ์ ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ฯลฯ
6. สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ชาวต่างประเทศสนใจเข้าไปเยี่ยมชมเป็นประจำ เช่น วัด พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน วนอุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษาฯ
7. สถานทูตประเทศไทยต่าง ๆ ประจำประเทศไทย องค์กรระหว่างประเทศ เช่น UNESCO, UNICEF ฯลฯ และสถาบันสอนภาษา เช่น British Council, A.U.A., ELCA ฯลฯ
8. การเดินทางไปศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้น ๆ ในช่วงปิดภาคฤดูร้อน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดประเมินผลมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กันมาตั้งแต่ต้นจนออกจากล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนต้องมีการประเมินผลควบคู่ไปด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัย การประเมินเป็นส่วนที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความหมายมากกว่าการให้เป็นเกรดหรือคะแนนรวม แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ในทางบวก และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบว่า การสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลจากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจ ที่มีผลต่อโรงเรียนในเชิงบริหารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคม การประเมินที่ดีส่วนหนึ่งต้องเป็นเสมือนเครื่องช่วยในการเรียน และอีกส่วนหนึ่ง เป็นเสมือนเครื่องมือในการวัด และบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้

หลักการสำคัญในการประเมินผลที่พึงพิจารณา คือ การประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนและความสำเร็จของผู้เรียน ตามเป้าหมายหลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ไม่แยกขาดจากการเรียนการสอน เป็นการให้ข้อมูลที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้จักตนเองและมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเอง ให้ดีขึ้น โดยเน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ตรวจสอบและบททวนซึ่งกันและกัน เน้นที่การวัดกระบวนการ (Process) เท่า ๆ กับการวัดผลผลิต (Product) ของการสอน การเน้นการวัดที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความสามารถคิดพิจารณาได้ร่วมกัน รวมทั้งการใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ประเมินจะต้องได้มาโดยกระบวนการเก็บรวบรวม จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับรูปแบบการประเมินผลตามหลักสูตร โดยใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่มีหลากหลายรูปแบบ เลือกนำมาใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการสอนของครูผู้สอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บางครั้งอาจต้องปรับวิธีการหรือดัดแปลงเครื่องมือวัด เพื่อใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ บางกรณีจำเป็นต้องใช้เทคนิคการประเมินที่ผสมผสานหรือหลากหลาย เพื่อให้ได้ภาพเกี่ยวกับผลลัพธ์ของผู้เรียนที่กว้างและสมบูรณ์ขึ้น

จากการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผลการเรียน ระบบการวัดและประเมินผลที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่การวัด

และการประเมินผล ที่จะนำไปสู่การซึ่งให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งซึ่งให้เห็นวิธีการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่า ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีเพียงครุภัณฑ์สอนเป็นบุคคลหลายคนกลุ่มได้แก่ ครุภัณฑ์สอน ผู้เรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเองและประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประเมินด้วย

ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การสอน และการประเมิน

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนและสถานศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อได้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ของแต่ละรายวิชา ดังนั้นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจึงต้องเน้นวิธีการและเครื่องมือวัดที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสม กับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การวัดภาคปฏิบัติ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน

การบันทึกพฤติกรรม แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ทั้งนี้วิธีการและเครื่องมือวัดที่เลือกใช้ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาภาษาหรือทักษะที่ต้องการวัดด้วย สรุปลักษณะของการประเมินผลทางภาษาเป็นแผนภูมิที่ปรับจากของ Heartland AEA ได้ดังนี้

ผลการประเมินในระดับชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนได้ทราบระดับความก้าวหน้าและความสำเร็จของตน สามารถนำผลไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้และควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ทำให้ผู้สอนได้รู้ถึงความสามารถและเข้าใจความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตลอดจนมองเห็นภาพความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องสามารถช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องได้ทันท่วงที และนำมาจัดกลุ่มผู้เรียนได้ รวมทั้งใช้ประเมินผลการจัดกิจกรรมของตนเอง ทำให้ผู้ปกครองได้ทราบระดับความสำเร็จของผู้เรียน สามารถให้การสนับสนุนส่งเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้

การประเมินผลกระทบสถานศึกษา

เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนรู้และตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้รายชั้นปีและช่วงชั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ และคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนชั้นของผู้เรียน

การประเมินผลนี้จะช่วยให้ข้อมูลอย่างดีสำหรับผู้สอนในการพิจารณาว่าการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน มีประสิทธิภาพหรือมีคุณภาพเพียงใด โดยดูจากผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับ哪่ำพอใจหรือไม่ ข้อมูลผลการเรียนรู้นี้จะเป็นข้อมูลย้อนกลับด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และปัจจัยอื่นที่สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการหรือไม่ ผลจากการประเมินจะช่วยให้ผู้สอนและสถานศึกษานำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจปรับปรุงระบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ผลการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่พึงประสงค์

นอกจากนี้ผลการประเมินระดับสถานศึกษาสามารถช่วยผู้เรียนในการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียน การวางแผน การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ ผู้สอนสามารถวางแผนช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ฝ่ายแนะนำสามารถจัดบริการแนะแนวได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารได้ทราบถึงมาตรฐานด้านวิชาการของโรงเรียน และสามารถปรับสภาพการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้ปกครองรู้ความก้าวหน้าของผู้เรียนด้านต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนพัฒนาการของผู้เรียน

ในการประเมินผลกระทบสถานศึกษา สามารถทำได้ด้วยการใช้กราฟทดสอบแบบต่าง ๆ รวมกับบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน โดยลักษณะภาษาที่นำมาทดสอบและจุดประสงค์ในการประเมินควรสอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmark) และองค์ความรู้ (Body of Language) ที่กำหนด ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเรียนการสอนซ่อมเสริมและการประเมินผลการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วย

การประเมินคุณภาพระดับชาติ

สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นเข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศจะมุ่งเป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารที่จำเป็นและมีความสำคัญตามระดับชั้น ผลจากการประเมินที่ได้from ออกจะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ของสถานศึกษาแต่ละแห่ง และของประเทศไทยรวมแล้ว ยังใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายระดับชาติ เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในระดับประเทศ และในระดับสถานศึกษาต่อไป

ตอนที่ 4

ภาคผนวก

บรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง

กาญจนा ปราบพາล. 2530. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา.

กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกษม วัฒนชัย. 2543. ทฤษฎี 9 ช่องในการสร้างคนรุ่นใหม่. เอกสารประกอบการบรรยาย
ในการประชุมอบรมจัดทำคู่มือกลุ่มวิชา วันที่ 29 พฤษภาคม 2543 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ
กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา).

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
โครงการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. 2542. พระราชนูญดิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทพิริภานภวนการภาพพิค จำกัด.

จิราภรณ์ ศิริทวี. 2540. มิติใหม่ของการวัดและประเมินผล. สารพัฒนาหลักสูตร. 16 (128) :
65-128.

_____. 2540. เอกสารประกอบคำบรรยาย เรื่อง เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้าง
ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism). (ม.ป.ท.).

ชลี, แอมมี อ. 2540. การสอนแบบหน่วยเนื้อหาบูรณาการ (Integrated Thematic Units).
แปลโดย เนิดศักดิ์ ชุมนุ่ม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

นงเยาว์ เพ็ญแข. 2540. การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคืออย่างไร. สารพัฒนาหลักสูตร.
16 (129) : 35-42.

บรรเทา กิตติศักดิ์. 2539. การสอนภาษาแบบองค์รวม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. (อัดสำเนา).

พิมพันธ์ เดชะคุปต์. 2540. การเรียนแบบร่วมมือ. (ม.ป.ท.).

เพราพรรณ โภมมาลย์. 2541. หลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. วารสารวิชาการ. 1 (11).
ละเอียด จุฑานันท์. 2540. การเรียนแบบร่วมมือ. พิชณุโลก : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ
ศึกษา เขตการศึกษา 7. (อัดสำเนา).

_____. 2536. คู่มือครุภัณฑ์สอนวิชาภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ-ฝรั่งเศส). พิชณุโลก :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. (อัดสำเนา).

_____. 2541. การสอนแบบสาขาวิชาการ (Interdisciplinary Teaching). พิชณุโลก :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. (อัดสำเนา).

- _____ . 2542. เทคนิคการตั้งคำถาม (Questioning Skill). พิชณุโลก : หน่วยศึกษาฯ เทศก์ กรรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. (อัดสำเนา).
- _____ . 2541. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2539. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรรณพิพา อดดเรงค์. 2540. Constructivism. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- วัฒนาพร วงศ์พุทธ์. (ม.ป.ป.). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร : มินพร.
- วิชาการ, กรม. 2531. การประเมินผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____ . 2537. การประเมินผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ. (อัดสำเนา).
- _____ . 2539. การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง : คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่ มาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . 2540. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . 2541. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา เล่ม 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . 2541. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____ . 2542. การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- _____ . 2542. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา เล่ม 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ กรมการศาสนา.
- _____ . 2542. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 2 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- สมลักษณ์ สุเมธ. 2539. การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชณ์. 2542. การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนา หลักสูตร กรมวิชาการ. (อัดสำเนา).
- _____ . 2542. มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- _____ . 2542. ยุทธศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ. (อัดสำเนา).
- สมสุดา ผู้พัฒนา. 2543. มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน : เอกสาร ประกอบการบรรยาย วันที่ 19 มิถุนายน 2543 ณ โรงแรมโกลเด้นท์ แชนด์ จำเจอจะ吒 จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ. (อัดสำเนา).
- สามัญศึกษา, กรม. 2541. เทคนิควิธีการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เชียงใหม่ : ฝ่ายนิเทศงาน วิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8.
- _____ . 2542. ทิศทางและความก้าวหน้าของการจัดทำหลักสูตรการศึกษา : เอกสาร ประกอบการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหน่วยงาน และข้าราชการสังกัด กรมสามัญศึกษา วันที่ 18-22 เมษายน 2542 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ชิตี้ จอมเทียน.
- _____ . 2543. แนวทางการพัฒนาระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
- _____ . (ม.ป.บ.) สาขาวิชาการคืออะไร. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายนิเทศงานวิชาการ หน่วยศึกษา นิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. (อัดสำเนา).
- สุชาดา นิมนานนิตย์. 2523. แนวการสอนภาษาตามทฤษฎีการเรียนรู้. วารสารภาษาปริทัศน์.

- สุนทร สุนันท์ชัย. 2540. **รากฐานและวิธีการของนิรมิตนิยม.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เนติกุล การพิมพ์.
- สุพล วงศินธ์. 2539. แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. **สารพัฒนาหลักสูตร.** 16 (127) : 38-41.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. 2535. **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ฯพัฒน์มหा�วิทยาลัย.
- สร้างค์ โค้วตระกุล. 2537. **จิตวิทยาการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ฯพัฒน์มหा�วิทยาลัย.
- สรศักดิ์ หลาบมาลา. 2535. การสังเกตห้องเรียนที่ใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือ. **สารพัฒนาหลักสูตร.** 112 : 96-99.
- อรทัย มูลคำ และคณะ. 2542. **Child Centered : Story Line Method : การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** กรุงเทพมหานคร : ดวงกมลสมัย.
- อราพรรณ พรสีมา. 2539. รายงานการวิจัย เรื่อง ผลการเรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- อุทุมพร จำรมาน. 2535. **ข้อสอบ : การสร้างและพัฒนา.** กรุงเทพมหานคร : พื้นนี่พับบลิชชิ่ง.
- Adams, D.M., and Hamm, M.E.. 1990. **Cooperative Learning.** U.S.A. : Charles C. Thomas Publisher.
- Alkin, M.C. [ed.]. 1992. **Encyclopedia of Educational Research.** New York : Macmillian Publishing Company.
- American Federation of Teachers. 1997. **Making Standards Matter 1997 : An Annual Fifty-State Report on Efforts to Raise Academic Standards.** U.S.A. : AFT Educational Issues Department.
- Beauchamp, G.A.. 1981. **Curriculum Theory.** IL : F.E. Peacock.
- Bennett, B., Rolheiser, C., and Stevahn. L.. 1991. **Cooperative Learning : Where Heart Meets Mind.** Toronto : Educational Connections.
- Berryman, S.E.. 1993. Learning for the workplace. **Review of Research in Education.**
- Bertocchini, Paola et Costanzo Edvige. 1989. **Manuel d' Autoformation.** Paris : Hachette,
- Bolton, Sibylle. 1987. **Evaluation de la Competence Communicative en Langue Etrangere.** Paris : Hatier.

- Breen, M., and Candlin, C. 1980. The Essentials of a Communicative Curriculum in Language Teaching. **Applied Linguistics**. 1[1] : 89-112.
- Brendan, Carroll J., and Hall, Partrick J.. 1985. **Make Your Own Language Tests**. Exter : Pergamon Press Ltd.
- Brinton, D.M., Snow, M.A., and Wesche, M.B., 1989. **Content-Based Second Language Instruction**. Boston : Heinle & Heinle.
- Brown, Douglas H.. 1994. **Principle of Language Learning and Teaching**. New Jersey : Prentice Hall, Inc..
- Brumfit, C.. 1984. **Communicative Methodology in Language Teaching : The Roles of Fluency and Accuracy**. Cambridge : Cambridge University Press.
- California Department of Education. 1995. **Draft Interim Content and Performance Standards : Superintendent's Challenge Initiative**.
- Campbell, Colin, and Kryszewska, Hanna. 1992. **Learner-Based Teaching**. Oxford : Oxford University Press.
- Cantoni-Harvey, G.. 1987. **Content-Area Language Instruction : Approaches and Strategies**. Reading, MA : Addison-Wesley.
- CESDP-New Mexico Standards-Modern, Classic, and Native Languages-Performance Standards.** <http://www.cesdp.nmhu.edu/Standards/content/modern/performa/index.htm>.
- Clarke, J.H., and Agnes, R.M.. 1997. **Interdisciplinary High School Teaching Strategies for Integrated Learning**. Boston : Allyn and Bacon.
- Clevenger, Bev. 1995. **Learn Together**. Illinois : Teaching & Learning Company.
- Crookes, G., and Chaudron, C.. 1991. **Guidelines for Classroom Language Teaching**. Boston : Heinle & Heinle.
- Cummins, J.. 1984. **Bilingualism and Special Education : Issues in Assessment and pedagogy**. Clevedon, Avon : Multilingual Matters.
- _____. 1989. **Empowering Minority Students**. Sacramento : California Association for Bilingual Education.
- _____. 1993. **English Language Syllabus : Primary 5 and 6 [E M 3 Stream]**. Singapore : Ministry of Education.
- Curriculum Planning Division. 1993. **English Language Syllabus : Secondary**. Singapore : Ministry of Education.

- Curtain, Helena. 2000. **Developing Literacy in a Second Language : EARCOS Institute Ruamrudee International School, Bangkok, Thailand. February 26-27, 2000.** Bangkok : Ruamrudee International School.
- Glatthorn, Allan A., Bragaw, Don, Dawkins, Karen, and Parker, John. 1998. **Performance Assessment and Standards-Based Curricula : The Achievement Cycle.** New York : Eye on Education.
- Grade, W. and Stoller, F.L.. 1997. Content-Based instruction : Research Foundations. In M.A. Show & D.M. Brinton [eds.], **The Content-Based Classroom : Perspectives on Integrating Language and Content.** pp.5 -21. White Plains, New York : Longman.
- Hutchinson, T., and Waters, A.. 1987. **English for Specific Purposes : A Learning Centred Approach.** Cambridge : Cambridge University Press.
- Johnson, D.W., and Johnson, R. T.. 1987. **Learning Together and Alone.** 2nd ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Johnson, D.W., and Johnson, R. T.. 1987. Research Shows the Benefits off Adult Cooperation. **Education Leadership.**
- Johnson, D.W., and Johnson, R. T., and Holubec, E. J.. 1987. **Structuring Cooperative Learning : Lesson Plans for Teachers Interaction.** Minnesota.
- Johnson, D.W., and Johnson, R. T., and Holubec, E. J.. **Cooperative in the Classroom.** Minnesota : Interaction Book Company.
- Johnson, R.K. [ed.]. 1989. **The Second Language Curriculum.** Cambridge : Cambridge University Press.
- Kagan, Spencer. 1994. **Cooperative Learning.** San Juan Capistrano : Kagan Cooperative Learning.
- Kinsella, K.. 1997. Moving from Comprehensible Input to “Learning to Learn” in Content - Based Instruction. In M.A. Snow & D.M. Brinton [eds.], **The Content-Based Classroom : Perspectives on Integrating Language and Content.** pp.46-68. White Plains, New York : Longman.
- Kolb, David A.. 1985. **Learning Style Inventory.** Boston : McBer & Company.
- Krahnke, K.. 1987. **Approaches to Syllabus Design for Foreign Language Teaching.** Cambridge : Cambridge University Press.

- Larsen-Freeman, D.. 1986. **Techniques and Principles in Language Teaching**. Oxford : Oxford University Press.
- Learner - Centered Classrooms, Problem-Based Learning, and the Construction of Understanding and Meaning by Students.** <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/content/cetareas/science/sc3team.htm>.
- Lindgren, Henry C. 1973. **An Introduction to Social Psychology**. 2nd ed. New York : John Wiley and Sons, inc..
- Lillian G, Katz, and Chard, Sylvia C.. 1989. **Engaging Children's Minds : The Project Approach**. Ablex Publishing Corporation.
- Littlewood, W.. 1981. **Communicative Language Teaching : An Introduction**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Littlewood, W.. 1987. **Communicative Teaching**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Littlewood, W.. 1990. **Communicative Language Teaching : An Introduction**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Long, M., and Richards, J. [eds.]. 1987. **Methodology in TESOL : A Book of Readings**. New York : Harper Collins.
- Lussier, Denise. 1992. **Evaluer les Apprentissage**. Paris : Hachette.
- Madsen, Harold. S.. 1983. **Techniques in Testing**. Hong Kong : Oxford University Press.
- Mager, R.F. 1962. **Preparing Instructional Objectives**. CA : Fearon.
- McCarthy, B.. 1997. **A Tale of Four Learners : 4 MAT'S Learning Styles**. Educational Leadership 54 [March] : 46-51.
- McMillan, Diana. 1996. **Time for Assessment**. Illinois : Teaching & Learning Company.
- Mcneli, J.D.. 1981. **Curriculum : A Comprehensive Instruction**. Boston : Little Brow and Company.
- Melrose, R. 1991. **The Communicative Syllabus : A Systemic-Functional Approach to Language Teaching**. London : Pinter Publisher.
- Miller, John P., Cassie, J. R. Bruce, and Drake, Susan M.. 1990. **Holistic Learning : A Teacher's Guide to Integrated Studies**. Ontario : The Ontario Institute for Studies in Education.
- Minneapolis Public Schools. 1997. **Curriculum Content Standards Overview : Work-in-Progress 1996-1997**. [n.p.]

- Moffet, J.. 1992. **Harmonic Learning : Keynoting School Reform Portsmouth.** NH : Boynton/Cokk.
- Mohan, B.A.. 1986. **Language and Content.** Reading, MA : Addison-Wesley.
- Morris, S. and McCarthy, B.. 1990. **4 MAT in Action.** Barrington : Excel Inc.
- Morrow, K.E..1981. **Introduction : Principles of Communicative Methodology in Communication in the Classroom.** London : Longman Group.
- Munby, J.. 1978. **Communicative Syllabus Design.** Cambridge : Cambridge University Press.
- New Jersey Department of Education. 1999. **Core Curriculum Content Standards.**
http://www.state.nj.us/njded/cccs/12_wlangintro.html.
- New Jersey World Language Curriculum Framework, Table of Contents. 2000.
<http://www.state.nj.us/njded/frameworks/worldlanguages>.
- Nom Ranok. 1997. **Theme Development : Strengthening Foreign Language Instruction.** Nakorn Ratchaseema : Supervisory Unit, General Education Department, Educational Region 11.
- Nunan, D.. 1988. **Syllabus Design.** Oxford : Oxford University Press.
- _____. 1988. **The Learner-Centred Curriculum.** Cambridge : Cambridge University Press.
- Nunan, D.. 1989. **Designing Tasks for the Communicative Classroom.** Cambridge : Cambridge University Press.
- _____. 1991. **Communicative Tasks and the Language Curriculum.** TESOL Quarterly 25 [2] : 279-295.
- _____. 1991. **Language Teaching Methodology.** New York : Prentice Hall International.
- _____. 1993. **The Learner-Centred Curriculum.** Cambridge : Cambridge University Press.
- _____. 1999. **The Second Language Curriculum in The New Millennium.** In ELT Collaboration : Towards Excellence in The New Millennium-Selected Papers at the 4th CULI International Conference, Chulalongkorn University, Thailand, 1-3 December 1999.
- Oller, John W.. 1979. **Language Tests At School : A Pragmatic Approach.** London : Longman Group Ltd..
- O’ Malley, J. Michael, and Pierce, Lorraine Valdez. 1996. **Authentic Assessment for English Language Learners : Practical Approaches for Teachers.** U.S.A : Addison-Wesley Publishing Company, Inc..

- Ornstein, A.C., and Hunkins, F.P.. 1993. **Curriculum : Foundations, Principles and Issues.** Boston : Allyn and Bacon.
- Peter, Hubbard, and others. 1987. **A Training Course for TEEL.** Hong Kong : Oxford University Press.
- Pelpel, Patrice. 1993. **Se Former pour Enseigner.** Paris : DUNOD.
- Phillips, Sarah. 1993. **Young Learners : Resource Books for Teachers.** Oxford : Oxford University Press.
- Prabhu, N.. 1987. **Second Language Pedagogy : A Perspective.** Oxford : Oxford University Press.
- Project Work with Advances Classes. **ELT Journal.** [n.d.] 36/2 : 98-103.
- Richards, J.C., and Rodgers, T.S.. 1984. **Approaches and Methods in Language Teaching.** Cambridge : Camgridge University Press.
- Savignon, S.. 1991. Communicative Language Teaching : State of the Art. **TESOL Quarterly.** 25 [2] : 261-277.
- Saylor, J.G., Alexander, W., and Lewis, A.J., 1981. **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning.** New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Slavin, R.E. 1977 [b]. **Student Learning Team Techniques : Narrowing the Achievement Gap between the Race.** The John Hopkins University.
- Slavin, R.E. 1980. Cooperative Learning. **Review of Educational Research.** 50 : 315-342.
- Solomon, Pearl G.. 1998. **The Curriculum Bridge : From Standards to Actual Classroom Practice.** California : Corwin Press.
- Sowell, Evelyn J.. 2000. [2nd.ed.]. **Curriculum : An Integrative Introduction.** New Jersey : Prentice-Hall.
- Stern, H. H.. 1992. **Issues and Options in Language Teaching.** Oxford : Oxford University Press.
- Stoller F.L. and Grade, W.. 1997. Six-T's Approach to Content-Based Instruction. In M.A. Snow & D.m. Brinton [eds.]. **The Content-Based Classroom : Perspectives on Integrating Language and Content.** pp.78-94. White Plains, New York : Longman.
- Stufflebeam, D.L.. 1997. **Educational Evaluation and Decision Making.** Bloomington.
- Swales, J. [ed]. 1985. **Episodes in ESP.** Oxford : Pergamon Press.

- _____. 1998. Communicative Language Teaching in ESP Contexts. **Annual Review of Applied Linguistics**. 8 : 48-57.
- Taba, H.. 1962. **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace & World.
- Tagliante, Christine. 1991. **L'Evaluation**. Paris : CLE International.
- The Key Question in Education Debate : Should Schooling Be Learner-Centred or Learning-Centred? <http://www.policyalternatives.ca/publications/edumon/article35.html>.
- Tudor, Lan. 1966. **Learner-Centredness as Language Education**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Tyler, R.W.. 1949. **Basic Principles of Curriculum and Instruction**. Chicago : University of Chicago Press.
- Valette, Rebecca M.. 1975. **Le Test en Langues Etrangeres : Guide Pratque**. Paris : Hachette.
- Weir, Cyril J.. 1990. **Communicative Language Testing**. Hempstead : Prentice Hall International.
- Widdowson, H.G.. 1978. **Teaching Language as Communication**. Oxford : Oxford University Press.
- Widdowson, H.G.. 1979. **Explorations in Applied Linguistics**. 2 Vols. Oxford : Oxford University Press.
- Wilking, D.A.. 1976. **National Syllabuses**. Oxford University Press.
- Wright, A., Betteridge, D., and Bucky, M.. 1991. **Games for Language Learning**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Wulf, K. M., and Schave B.. 1984. **Curriculum Design : A Handbook for Educations**. Illinois : Scott, Foresman and Company.
- Yalden, J.. 1987. **The Communicative Syllabus : Evaluation, Design and Implementation**. Hertfordshire : Prentice Hall.
- Yalden, J.. 1987. **Principles of Course Design for Language Teaching**. Cambridge : Cambridge University Press.

Communication Functions

Agreeing	Expressing Past Intention
Apologizing	Expressing Past Possibility
Appreciating	Expressing Personal Information
Asking for Clarification	Expressing Personal State of Being
Asking for Information	Forgiving
Asking for Information (on the telephone)	Giving Emergency Information
Asking for, Understanding and Giving Directions	Giving Personal Information
Asking for, Understanding and Giving Instructions	Giving/Getting Advice or Suggestions
Asking Permission	Interrupting
Complaining	Inviting
Complaining/Criticizing Politely Stating Opinions	Offering
Complimenting	Polite Requests (For Information)
Congratulating	Reporting Information
Describing Past or Future Actions	Requesting Politely (For Action)
Disagreeing	Requesting Politely Using Can and Could
Exchanging Items	Requesting Politely Using May and Can
Expressing Anger	Requesting Repetition
Expressing Approval	Resolving Conflict
Expressing Deduction	Returning Items
Expressing Disapproval	Showing Regret
Expressing Familiarity and Unfamiliarity	Social Interaction/Social Communication
Expressing Obligation	Sympathizing
	Thanking
	Writing

รายละเอียดตามแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Themes)

แก่นสาระ/เรื่องหลัก (Themes) ที่สภायุโรปได้กำหนดไว้ใน The Threshold Level ทั้ง 14 เรื่องนั้น มีรายละเอียดดังนี้

1. Personal identification
2. House and home
3. Life at home
4. Education and future
5. Free time, entertainment
6. Travel
7. Relation with other people
8. Health and welfare
9. Shopping
10. Food and drink
11. Service
12. Place
13. Foreign language
14. Weather

ในแต่ละแก่นสาระมีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

1. Personal identification ผู้เรียนจะต้องสามารถให้ข้อมูลตนเองและค้นหาข้อมูลของคนอื่นได้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1.1 name	- บอกและถามพร้อมสะกดชื่อ นามสกุล คำนำหน้า
1.2 address	- บอกและถามบ้านเลขที่ ชื่อถนน ชื่อประเทศ
1.3 telephone number	- บอกและถามหมายเลขโทรศัพท์
1.4 date and place of birth	- บอกและถามวัน เดือน ปี เกิด สถานที่เกิด วันเกิด
1.5 age	- บอกและถามจำนวนปี (อายุ)
1.6 sex	- บอกและถามชื่อเพศหญิง ชาย
1.7 marital status	- บอกและถามสถานภาพ เช่น โสด แต่งงาน ม่าย เกี่ยวกับ บุตร สามี ภรรยา
1.8 nationality	- บอกและถามเชื้อชาติ
1.9 origin	- บอกและถามแหล่งกำเนิด สถานที่เกิด

- 1.10 profession, occupation - บวกและถามอาชีพ ตำแหน่งงาน หน้าที่ที่ทำ สถานที่ทำงาน
- 1.11 employer - บวกและถามชื่อบริษัท ห้างหุ้นส่วน องค์กร
- 1.12 family - บวกและถามชื่อความสัมพันธ์ในครอบครัว ญาติพี่น้อง
- 1.13 religion - บวกและถามชื่อศาสนา โบสถ์ สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
- 1.14 likes and dislikes - บวกและถามการชอบและไม่ชอบที่จะทำ ไม่ทำ
- 1.15 character, temperament, disposition - บวกและถามบุคลิกักษณะ ความสุข ทุกข์
2. House and home ผู้เรียนจะต้องสามารถบรรยายในเรื่องเหล่านี้
- 2.1 types of accommodation - บวกและถามประเภทของที่พักอาศัย ขนาด เครื่องตกแต่ง การเช่า การซื้อ เช่น บ้าน แฟลต ทาวเน็ท
- 2.2 accommodation room - บวกและถามเกี่ยวกับห้องต่างๆ ในบ้าน เช่น ตำแหน่งที่ตั้ง ส่วนไหนของบ้าน
- 2.3 furniture, bedclothes - บวกและถามชื่อเกี่ยวกับเครื่องนอน
- 2.4 rent - บวกและถามราคา ค่าเช่าห้อง ค่าเช่าบ้าน ราคาราชีวิตราย ในอัตราตามจำนวน วัน เดือน ปี
- 2.5 service - บวกและถามเรื่องการให้การบริการ เช่น เครื่องโทรศัพท์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องทำน้ำอุ่น-เย็น
- 2.6 amenities - บวกและถามเรื่องการอำนวยความสะดวก เช่น โทรศัพท์ อ่างอาบน้ำ ฝักบัว ตู้เย็น โรงเก็บรถ สนาม สวนหย่อม เครื่องทำความสะอาด
- 2.7 region - บวกและถามชื่อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม เขตภูเขา ป่าไม้ ลำธาร แม่น้ำ ทุ่งนา ชายฝั่งทะเล เกาะ เป็นต้น
- 2.8 flora and fauna - บวกและถามชื่อพืชหรือสัตว์ ตามธรรมชาตินั้น ๆ เช่น ชื่อต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ แมลง เป็นต้น
3. Life at home ผู้เรียนต้องมีความสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว
- 3.1 family - เล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว
- 3.2 occupation of parents - บวกอาชีพผู้ปกครอง
- 3.3 daily routine - เล่าเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้บอกความเหมือนความต่าง กับผู้อื่นได้

- 3.4 money
 - บอกรวีธิการใช้เงินได้ การหารายได้พิเศษ บอกรความเห็นชอบ ความต่างเรื่องการหาเงินกับผู้อื่นได้
- 3.5 pets
 - เล่าถึงสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงไว้ บอกรความเห็นชอบ ความต่างเรื่องสัตว์เลี้ยงกับผู้อื่นได้
- 4. Education and future career ผู้เรียนสามารถอภิปรายในเรื่องเหล่านี้
 - 4.1 schooling
 - บอกรั้นปีที่เรียน/ระดับที่เรียน
 - 4.2 subjects
 - บอกรหัสที่เรียน
 - 4.3 qualification
 - บอกรหัสบัตร การศึกษา
- 5. Free time, entertainment ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 5.1 hobbies
 - บอกรถยานชื่องานอดิเรกต่าง ๆ
 - 5.2 interests
 - บอกรถยานความสนใจในเรื่องต่าง ๆ
 - 5.3 radio, TV.
 - บอกรถยานการซழรายการต่าง ๆ ทางวิทยุ โทรทัศน์ ในเรื่องของแสง สี เสียง พิธีการ นักแสดง
 - 5.4 cinema, theatre, opera, concert, etc.
 - บอกรวีธิ เวลา การจองบัตร การซื้อบัตร การเดินทาง ชื่อนักแสดง ทางเข้า-ออก หมายเลขอั่งชั่ง
 - 5.5 sport
 - บอกรหัสการแข่งขัน การจองบัตร การซื้อบัตร เหตุการณ์ต่าง ๆ ในการแข่งขัน
 - 5.6 intellectual pursuits
 - บอกรถยอกับหนังสือที่อ่าน ชื่อหนังสือ
 - 5.7 artist pursuits
 - เล่าเรื่องศิลปะต่าง ๆ ตามพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ และอื่น ๆ เช่น การเขียน ภาพวาด
 - 5.8 museum, galleries, exhibitions
 - หาข้อมูลเวลาปิด-เปิด การซื้อบัตรตามพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ งานนิทรรศการ
 - 5.9 press
 - เล่าถึงความบันเทิงต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสารทั้งในและต่างประเทศ
- 6. Travel ผู้เรียนจะต้องสามารถจัดการ ติดต่อ ทราบเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้
 - 6.1 travel to work, evening-class etc.
 - บอกรถยานเรื่องวิธีการไปทำงาน ชื่อยานพาหนะ เวลาไป-กลับ ราคากลูก-แพง
 - 6.2 holidays
 - บอกรถยานเรื่องการใช้เวลาว่างในวันหยุด จำนวนวันที่ไป-กลับไป ไปอย่างไร ไปตามลำพังหรือ หมู่คณะ ครอบครัว เพื่อน ญาติ การวางแผน ความประทับใจ การค้นหาข้อมูล ก่อนไป ชื่อเทศกาลต่าง ๆ

- 6.3 countries and places - บอกรถและสถานที่ต่างๆ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ขนาด ที่ตั้ง ลิงแวดล้อมต่างๆ
- 6.4 public transports - บอกรถและสถานที่เกี่ยวกับชื่อสถานที่จอด รถ ต่างๆ สถานที่จอด รถ ต่างๆ
- 6.5 private transports - บอกรถและสถานที่เกี่ยวกับสถานที่จอด รถ ต่างๆ สถานที่จอด รถ ต่างๆ
- 6.6 entering and leaving a country - บอกรถและสถานที่เกี่ยวกับเรื่องด่านศุลกากร การแลกเปลี่ยนเงิน น้ำหนักของกระเบื้อง สินค้าที่สามารถนำเข้า
- 6.7 nationalities - บอกรถและสถานที่เชื้อชาติ
- 6.8 languages - บอกรถและสถานที่ภาษาต่างประเทศที่ใช้
- 6.9 hotel, camping-site etc. - บอกรถและสถานที่โรงแรมพักผ่อนรายละเอียดของ สถานที่พักนั้นๆ
- 6.10 travel document - บอกรถและสถานการทำวีซ่า การทำประวัติเดต
- 6.11 fares - บอกรถและสถานที่โดยสาร เด็ก ผู้ใหญ่ เที่ยวเดียวหรือไป-กลับ
- 6.12 tickets - บอกรถและสถานที่จ่ายค่ามัดจำหรือการจ่ายทั้งหมด
- 6.13 luggage - บอกรถและสถานที่จ่ายค่าบริการยกกระเป๋า
- 6.14 traffic - บอกรถและสถานที่เกี่ยวกับกฎหมายจราจร การใช้ถนน การจอดรถ อัตราความเร็วในการขับรถ สัญญาณไฟจราจรและอื่นๆ
7. Relation with other people ผู้เรียนต้องสามารถอธิบายกับผู้คนในสังคมอย่างมีความสุข
- 7.1 friendship/aversion - สร้างมิตรสัมพันธ์ต่อกัน บอกความชอบ/ไม่ชอบ
- 7.2 invitation - มีการเยี่ยมเยียนชี้แจงกันและกันและนัดหมายรับประทานอาหาร
- 7.3 correspondence - เขียนบัตร约เพื่อส่งกัน เขียนโน๊ต เขียนจดหมาย
- 7.4 club membership - การเป็นสมาชิกในกิจกรรมต่างๆ
- 7.5 political and social views - สนทนากันเกี่ยวกับเรื่องการเมือง เหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม การดูแลคนซรา การรักษาพยาบาล
8. Health and welfare ผู้เรียนต้องรู้จักดูแลสุขภาพของตนเอง
- 8.1 parts of the body - บอกรถและสถานที่อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- 8.2 positions of the body - บอกรถและสถานที่เคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การนอน การยืน เป็นต้น
- 8.3 ailments/accident - บอกรถและสถานที่เจ็บป่วย การบาดเจ็บ การเกิดอุบัติเหตุ การรับประทานยา

- 8.4 personal comfortable - บอกและถามเรื่องความพึง การพักผ่อนหรืออำนวยความสะดวก
สะดวกสบาย
- 8.5 sensory/perception - บอกและถามในสิ่งที่เห็น ได้ยิน กтин รสชาติ ว่าเป็นอย่างไร
- 8.6 hygiene - บอกและถามชื่อเครื่องใช้ในห้องน้ำ เช่น สนู๊ฟ ยาสระผม
- 8.7 insurance - บอกและถามประโภคการประกันชีวิต การประกันภัยต่างๆ
- 8.8 medical services - บอกและถามการนัดหมายกับหมอตา พัน หู คอ จมูก
- 8.9 emergency services - บอกและถามโทรศัพท์ฉุกเฉินเกี่ยวกับไฟไหม้ เรียกรถพยาบาล
9. Shopping ผู้เรียนต้องสามารถวัดชื่อสินค้า แหล่งสินค้า ราคา ขนาด และน้ำหนัก
- 9.1 shopping facilities - ถามและบอกให้ข้อมูลเกี่ยวกับร้านค้าต่างๆ ห้างสรรพสินค้า ราคาสินค้า (ถูก/แพง) อันไหนดีกว่า ถูกกว่า ปริมาณ น้ำหนัก เงินตราต่างประเทศ การบริการ
- 9.2 foodstuffs - ถามชื่ออาหารกินเล่น
- 9.3 clothes, fashion - ถามและบอกเกี่ยวกับชื่อ สีเสื้อผ้า สิ่งที่ประดิษฐ์ แฟชั่น
- 9.4 smoking - ถามและบอกชื่อชนิดของยาสูบ
- 9.5 household articles - ถามและบอกชื่อชนิดเครื่องใช้ในครัว
- 9.6 medicine - ถามและบอกเรื่องยา
- 9.7 prices - ถามและบอกเรื่องราคา การต่อรองราคา การใช้ส่วนลดราคา
- 9.8 weigh and measure - ถามและบอกขนาด น้ำหนัก มาตรการวัด เช่น ใบปู เล็ก เปากิโลเมตร
10. Food and drink ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการสังเคราะห์และเครื่องดื่ม
- 10.1 type of food and drink - บอกและถามชื่อชนิดของอาหาร เช่น แบบบิ้ง อบ ทอด และรายการเครื่องดื่มในภัตตาคาร
- 10.2 Place where you eat and drink - ถามและบอกเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่รับประทาน เครื่องดื่ม ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการสังเคราะห์และเครื่องดื่ม การเลือก การจ่ายพิเศษแก่พนักงาน
11. Services ผู้เรียนต้องสามารถบอกและให้ข้อมูลในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้
- 11.1 post - บอกและถามข้อมูลสถานที่ของที่ทำการไปรษณีย์ ตู้ส่ง จดหมาย ค่าแสตมป์ในการส่งจดหมาย ค่าแสตมป์ในการส่งพัสดุ
- 11.2 telephone - บอกและถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่โทรศัพท์ การหมุนหมายเลขโทรศัพท์ การแลกหรือญี่ปุ่นสำหรับโทรศัพท์

- 11.3 telegraph - บอกรถและสถานการส่งโทรเลข ตามจำนวนวันที่ผู้รับจะได้รับ อัตราค่าส่งโทรเลข
- 11.4 bank - บอกรถและสถานข้อมูลเกี่ยวกับธนาคารที่ใกล้ที่สุด สถานที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การแลกซื้อ cheque การให้เช็ม ภูเงิน
- 11.5 police - บอกรถและสถานข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจน้ำที่ใกล้ที่สุด การแจ้งความ การจ่ายค่าปรับ
- 11.6 hospital, surgery - บอกรถและสถานพัสดุแพทย์กับหมอตัว พื้น หู คอ จมูก
- 11.7 repair - บอกรถและสถานข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำหรับซ่อมสิ่งของที่ใกล้ที่สุด เช่น ซ่อมรองเท้า กระเพา เสื้อผ้า
- 11.8 garage - บอกรถและสถานข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ซ่อมรถที่ใกล้ที่สุด
- 11.9 petrol-station - บอกรถและสถานข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่เติมน้ำมันที่ใกล้ที่สุด การเติมน้ำมัน การตรวจสอบน้ำมันเครื่อง ราคนาน้ำมัน
12. Places ผู้เรียนต้องสามารถบอกแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ
- 12.1 direction - บอกรถและสถานข้อมูลเกี่ยวกับทิศทาง ตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่
 - 12.2 distance - บอกรถและให้ข้อมูลเกี่ยวกับระยะทาง
 - 12.3 map - ใช้แผนที่สำหรับการเดินทาง
13. Foreign language ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร
- 13.1 ability - มีความสามารถในการฟัง ภาษาพูด การอ่านและการเขียน บอกรความยาก-ง่าย
 - 13.2 understanding - ถ้า การให้ข้อมูล การให้ทวนซ้ำในสิ่งที่ไม่เข้าใจ เข้าใจคำว่า ประโยชน์ ความหมายต่าง ๆ
 - 13.3 correctness - ถ้าอย่างถูกต้อง แก้คำผิดได้ การสะกดคำ การตั้งคำถ้า การออกเสียง
14. Weather ผู้เรียนสามารถบรรยายเกี่ยวกับลักษณะภูมิอากาศ
- 14.1 climate - บอกรถและสถานลักษณะอากาศในประเทศไทยของตนเอง และต่างประเทศ
 - 14.2 weather - conditions - ทำนายลักษณะอากาศ

ตัวอย่างขอบข่ายแก่นสาระ/เรื่องหลัก (Themes) หัวเรื่อง (Topics) และหัวเรื่องย่อย (Sub Topics) สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

Themes	Topics	Sub-Topics
1. Personal Identification	<ul style="list-style-type: none"> ● Self Image ● Family ● Character ● Professional occupation ● Social Relation 	<ul style="list-style-type: none"> ● Name, address, date and place of birth, age, sex, nationality, religion ● Family members, kins, cousins ● Appearances (Personal characters), tastes, personalities, likes and dislikes, etc. ● - ● Friends (close, ideal) ● Neighbours ● Invitation ● Correspondence ● Parties ● Social views ● Appointments
2. House & Home	<ul style="list-style-type: none"> ● Work ● Types of house 	<ul style="list-style-type: none"> ● - ● Types of rooms ● Parts of a house ● Interior decoration ● Household articles
3. Consumption	<ul style="list-style-type: none"> ● Shopping 	<ul style="list-style-type: none"> ● Shopping facilities ● Souvenirs ● Foodstuffs ● Clothes/Clothing ● Fashion

Themes	Topics	Sub-Topics
	<ul style="list-style-type: none"> ● Energy ● Services ● Food and Beverages 	<ul style="list-style-type: none"> ● Household Articles ● Prices/Payments ● Weights and Measurements ● Advertisements etc. ● Sources of Energy ● Electricity ● Solar System etc. ● Post ● Telephone ● Telecommunication ● Bank ● Police ● Hotel and Restaurant ● Hospital ● Garage ● Petrol Station etc. ● Meals ● Types of food, drinks ● Eating and eating-out ● Transportation (Bus, car, train, plane, motorcycle, boat, bicycle) ● Travel documents ● Tickets/Fares ● Directions ● Schedule

Themes	Topics	Sub-Topics
4. Entertainment	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="542 428 668 458">● Hobbies <li data-bbox="542 729 682 758">● Going-out <li data-bbox="542 984 640 1014">● Travel <li data-bbox="542 1089 752 1118">● Famous People 	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="905 320 993 349">● Time <li data-bbox="905 369 1119 399">● Accommodation <li data-bbox="905 418 1012 448">● Sports <li data-bbox="905 467 1235 497">● Indoor games, VDO game <li data-bbox="905 517 1147 546">● Radio/TV Programmes <li data-bbox="905 566 1012 595">● Music <li data-bbox="905 615 1021 644">● Leisure <li data-bbox="905 664 984 693">● Arts <li data-bbox="905 713 993 743">● Pubs <li data-bbox="905 762 1026 792">● Cinema <li data-bbox="905 811 1042 841">● Museums <li data-bbox="905 861 1049 890">● Exhibitions <li data-bbox="905 910 1035 939">● Concerts <li data-bbox="905 959 1026 988">● Holidays <li data-bbox="905 1008 1028 1038">● Festivals <li data-bbox="905 1057 1021 1087">● Singers <li data-bbox="905 1106 1049 1136">● Film stars <li data-bbox="905 1156 1012 1185">● Actors <li data-bbox="905 1205 1084 1234">● Sport players <li data-bbox="938 1254 979 1283">etc.
5. Health and Welfare	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="542 1348 770 1368">● Parts of the body <li data-bbox="542 1502 774 1521">● Ailment/Accidents 	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="905 1348 1035 1368">● Sickness <li data-bbox="905 1387 1026 1407">● Hygiene <li data-bbox="905 1427 1105 1446">● Medical service <li data-bbox="905 1466 1068 1486">● Car accident <li data-bbox="905 1505 1063 1525">● Plane crash <li data-bbox="905 1545 1054 1564">● Shipwreck <li data-bbox="905 1584 1021 1604">● Insurance <li data-bbox="905 1623 1026 1643">● Welfare

Themes	Topics	Sub-Topics
6. Environment	<ul style="list-style-type: none"> ● Pollution ● Conservation ● Geography 	<ul style="list-style-type: none"> ● Air, water, land ● Extinction of animals, soil erosion, deforestation, wildlife organization ● Countries, weather conditions, seasons, location, climate, population
7. Nature	<ul style="list-style-type: none"> ● Plants ● Animals ● Sea ● Land ● The natural environment ● Man and Nature ● Environmental concerns 	<ul style="list-style-type: none"> ● Trees, flowers, herbs ● Domestic animals, wild animals, insects ● Tides, floods, typhoons, seashore, sea life ● Landslides, earthquakes, droughts. ● Prehistoric life (caveman, dinosaurs) ● The plant and animal kingdom ● The sea, forests ● Appreciating Nature (nature worship; nature poetry; nature study; nature rambles) ● Enlisting nature's help (hydroelectricity; solar power) ● Pollution (littering; poisoning of air, sea, water; greenhouse effect)

Themes	Topics	Sub-Topics
8. Nation	<ul style="list-style-type: none"> ● Natural disasters ● The Wonders of Nature ● People ● Geography ● Community 	<ul style="list-style-type: none"> ● Conservation (extinction of animals; soil erosion; depletion of forests; . . . wildlife organizations) ● Weather element (typhoons, floods, heatwaves, forest fires) ● Flood, tidal waves ● Hurricanes, typhoons ● Droughts, famines ● Volcanic eruptions, landslides, earthquakes ● Forest fires ● The tides ● The rainbow ● Day and night ● Insects ● Plant life ● The seasons ● Fish ● history, races, way of life, occupations, national characteristics, religions, racial composition ● Land reclamation, the harbour, the resort island, mountains ● Neighbourhood, community sharing,

Themes	Topics	Sub-Topics
	<ul style="list-style-type: none"> ● Politics ● Education ● Values ● National Issues 	<p>community services and activities</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Government, Royal Family ● School life, levels, courses, certification, disciplines, ethics, civic, exposure to the mass media, campaigns, civil defence ● Work ethics, attitudes to the elderly and the disadvantaged, self-reliance, national ideology ● Drug abuse, corruption, honesty, public mind, child abuse, prostitution, greying population, bilingualism ● History and culture (migrant population; changes in institutions; lifestyles) ● Transport and communication systems ● Tourism (national landmarks; tourist haunts) ● Work ● Leisures ● Communication ● Health

Themes	Topics	Sub-Topics
9. Other People	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="538 678 789 717">● Neighbour countries <li data-bbox="538 933 803 973">● People of the world <li data-bbox="538 1189 747 1228">● Current Affairs <li data-bbox="538 1445 845 1484">● Stories from other lands <li data-bbox="538 1543 803 1582">● Discoveries-Science 	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="901 324 1055 363">● Population <li data-bbox="901 383 1083 422">● Government <li data-bbox="901 442 1111 481">● Current issues <li data-bbox="901 501 1013 540">● Foods <li data-bbox="901 560 1041 599">● Product <li data-bbox="901 619 1055 658">● Language <li data-bbox="901 678 1055 717">● Religions <li data-bbox="901 737 1251 815">● Name of countries, people, culture, way of life <li data-bbox="901 835 1251 914">● Co-operating with our neighbours (cultural, trade exchanges, emergency aid) <li data-bbox="901 933 1251 1012">● International understanding and co-operation <li data-bbox="901 1032 1251 1071">● Impact of other countries <li data-bbox="901 1091 1209 1169">● Famous people (Politicians, artists, etc.) <li data-bbox="901 1189 1251 1425">(What's happening in other places on the globe; what other people are thinking; how other people are behaving) <li data-bbox="901 1445 1195 1523">(Legends; myths; folk tales; science fiction) <li data-bbox="901 1543 1237 1779">● Everyday appliances (telephone, rice cooker, energy sources, substances, microwave, camera, washing machine, etc.)
10. Science and Technology		

Themes	Topics	Sub-Topics
	<ul style="list-style-type: none"> ● Machines ● Occupations ● Famous People ● Current and Future Developments and Their Impact on People 	<ul style="list-style-type: none"> ● Medicine (prevention of, or cure for, some diseases) ● Food (spices for seasoning food) ● Explaining phenomena, natural phenomena, biographies ● Inventions <ul style="list-style-type: none"> -Computers, electric car, solar car, solar equipment, multimedia, stethoscope, etc. ● How machines work ● Usefulness of machines ● Manual ● Professional ● Business ● Services (sales personnel, waiters, electricians) ● In medical science ● In industry ● In technology ● In medical science (artificial heart, testtube babies, organ transplants) ● In industries (robots and computers) ● Technology (pollution, replacing human labour, organ transplants)

Themes	Topics	Sub-Topics
11. The Imagination	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="538 473 692 507">● Mysteries <li data-bbox="538 876 761 910">● The Supernatural <li data-bbox="538 1034 678 1067">● Fantasies 	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="901 320 1209 448">● Future trends (working far from home, colonizing other planets) <li data-bbox="901 473 1209 601">● Outer space, extraterrestrials (spaceships, flying saucers, aliens) <li data-bbox="901 627 1055 660">● Monsters <li data-bbox="901 686 1209 758">● Strange disappearances (objects, animals) <li data-bbox="901 784 1209 876">● Miracles (unexpected events, cures, successes) <li data-bbox="901 902 1013 935">● Magic <li data-bbox="901 961 1027 994">● Ghosts <li data-bbox="901 1020 1167 1053">● Superstitions/taboos <li data-bbox="901 1079 1223 1187">● Fiction (fairy tales, folktales, legends, science fiction, myths) <li data-bbox="901 1213 1181 1340">● The subconscious (dreams, nightmares, hallucinations) <li data-bbox="901 1366 1167 1474">● Imaginary trips and experiences (life on another planet) <li data-bbox="901 1500 1153 1592">● Wishful thinking (aspirations, utopias) <li data-bbox="901 1618 1209 1686">● Projections (predictions, horoscopes) <li data-bbox="901 1712 1209 1785">● Neighbourhood features and facilities
12. The Community and the Nation	● Neighbourhood/Community	

Themes	Topics	Sub-Topics
		<ul style="list-style-type: none"> ● Neighbourhood history (origins of street/estate name; past occupations of residents) ● Neighbourhood developments (a new landmark; new projects) ● Community sharing (community service and activities; solving common problems, home for the aged) ● Neighbourliness (civic-mindedness; dealing with difficult neighbours) ● Neighbourhood personalities (past and present; outstanding in different ways) ● Values of the community (tolerance and mutual respect, harmonious living, civic responsibility)

นิยามศัพท์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการใช้คำหด略有คำที่แตกต่างไปจากหลักสูตรฉบับปรับปูง พ.ศ. 2533 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับคำที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และสื่อความหมายได้ชัดเจน ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำต่าง ๆ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนดังนี้

1. ช่วงชั้น

ช่วงชั้นตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่จัดต่อเนื่อง 12 ปี แบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ

ช่วงชั้นที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. มาตรฐาน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการกำหนดมาตรฐานไว้หด略有ระดับดังนี้

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนกลางกำหนดให้เป็นผลการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังกล่าวครบ 12 ปี

2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ส่วนกลางกำหนดให้เป็นเครื่องบ่งชี้ผลการเรียนรู้ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้น (ป.3 ป.6 ม.3 และ ม.6)

2.3 มาตรฐานการเรียนรู้รายปี/รายภาค สถานศึกษากำหนดเองเป็นผลการเรียนรู้ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามรายวิชาที่กำหนดให้ ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งจัดเป็นรายปี ในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และรายภาคในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

3. วิสัยทัศน์ (Vision) แนวคิดที่มองไปในอนาคตว่าโลกและสังคมรอบ ๆ จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรและสถานศึกษาต้องปรับตัว ปรับหลักสูตรอย่างไรจึงจะพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับกาลสมัย

4. คุณภาพของผู้เรียน ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่คาดหวังเมื่อจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้น
5. องค์ความรู้ เนื้อหาความรู้ที่ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ และนำมาสร้างเป็นมวลความรู้ของตนเอง
6. สาระ องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม
7. สาระการเรียนรู้พื้นฐาน เนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ตามที่กำหนดไว้ในจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
8. สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม เป็นเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถทั้งทางวิชาการ วิชาชีพ หรือเฉพาะทางสำหรับการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพโดยกำหนดให้มีตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไป
9. คำอธิบายรายวิชา เป็นขอบข่ายของรายสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายในเวลาที่กำหนด มีองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน ได้แก่ สาระการเรียนรู้ ซึ่งวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชานั้นๆ

ຄណະຜູ້ຈັດທຳ

ຄນະທີປຶກຂາ

1. นายສຸວິທຍົ່ງ ຄຸນກິຕິຕິ
 2. ນางສົງລົງ ມະນີວິນທີ
 3. ຮອງສາສດວາຈາຈາຍບຸນຸ້ມຳ ທານສັມຄູທີ
 4. ນາຍກມລ ສຸດປະເສົງ
 5. ຮອງສາສດວາຈາຈາຍວິວິ້ຫຍ່ ວົງເຊື້ອໂຄງ່ງ
 6. ຮອງສາສດວາຈາຈາຍບົດລອງ ບຸນຸ້ມູນານັ້ນຕີ
 7. ນາຍປະພັນຍົງພົງຕີ ເສັນຖາທີ
 8. ນางອາວິຮັດນີ້ ວິດນະສິນ
 9. ນາຍປະສາກ ສອ້ານວິກີ
 10. ນາງສຸກຣະນີ ສກພັກຕີ
 11. ນางສຸ່ພະພາບ ວິໄລ
 12. ນางສາວຄວີສມາ ພຸ່ມສະອາດ
 13. ຄນະຜູ້ປະທາບຍາຂອງກຽມວິຊາການ
- ຮູ້ມີນຕີວິ່ງວ່າກາງກະທຽວສຶກຂາທີການ
ຮູ້ມີນຕີວິ່ງວ່າກາງກະທຽວສຶກຂາທີການ
ທີປຶກຂາຮູ້ມີນຕີວິ່ງວ່າກະທຽວສຶກຂາທີການ
ໜ້າຮ້າກການບຳນານຸ້ມ
ໜ້າຮ້າກການບຳນານຸ້ມ
ໜ້າຮ້າກການບຳນານຸ້ມ
ອົບດີກຽມວິຊາການ
ຮອງອົບດີກຽມວິຊາການ
ຮອງອົບດີກຽມວິຊາການ
ຜູ້ເໝີວິຊານຸ້ມເນັພະດ້ານພັດນາສື່ອກາເຮີຍກາຮັດນັກ
ກຽມວິຊາການ
ຜູ້ເໝີວິຊານຸ້ມເນັພະດ້ານພັດນາຫລັກສູງຕະ
ກຽມວິຊາການ
ຜູ້ອໍານວຍກາຮັດນັກສູງພັດນາຫລັກສູງຕະ ກຽມວິຊາການ

ຫຼຸດທີ 1

1. ຮ.ສ.ສມຄວິລ ອະນະໂສກຄນ
2. ຜ.ສ.ສຸດາພຣ ລັກຂະນີຍິນກວິນ
3. ຮ.ສ.ສຳອາງ ໄກສູນບຸຮະນະ
4. ຮ.ສ.ສຸ່ພະພາບ ນິມມານນິຕີ
5. ຮ.ສ.ນ.ນະພຣ ຈັນທີໂອໜາ
6. ຜ.ສ.ເນລື່ອຍວິກີ ພິບຸລົລ
7. ນາງກໍລຍາ ສຸວຽຄນກາຍີ
8. ນາງຈິດກາ ຂັນທານນິ
9. ນາງຕົກລົງທີ່ ໂຮງນິສຸວິທຸກລູກໜີ
10. ນາງວິດນະພຣ ວະຈັບຖຸກໜີ

- ຄນະສຶກຂາສາສຕົງ ມາດວິທາລັບເກະຊວກສາສຕົງ
ຄນະອັກຂະວາສາສຕົງ ຈຸ່າລັດກວດນົມມາດວິທາລັບ
ຄນະມນຸ່ຍສາສຕົງ ມສ.ປະສານມິຕຣ
ສຕາບັນກາຫາ ຈຸ່າລັດກວດນົມມາດວິທາລັບ
ສຕາບັນກາຫາ ຈຸ່າລັດກວດນົມມາດວິທາລັບ
ຄນະມນຸ່ຍສາສຕົງ ມສ.ປະສານມິຕຣ
ຄນະມນຸ່ຍສາສຕົງ ສຕາບັນກາຫາກັບເທັກສຕົງ ຈ.ລພບວິ
ໜ່າຍສຶກຂານິເທັກ ກຽມສາມັກສຶກຂາ
ໜ່າຍສຶກຂານິເທັກ ກຽມສາມັກສຶກຂາ
ໜ່າຍສຶກຂານິເທັກ ກຽມສາມັກສຶກຂາ

11. นายน้อม วนอก
12. นางสาวลดา เอียด จุฑานันท์
13. นายประพนธ์ จุนทวิเทศ
14. นางพิพุน เกตุแก้ว
15. นางสาวสุดา ชาตรีนันท์
16. นางสาวคณภาพ คงสัน

17. นางสาวจินตนา ดิษฐ์ແย়়ম
18. นางอัจฉรา سبحانนันท์
19. นางชัดเจน ไทยแท้
20. นางยุรีรัตน์ กิตติภูมิชัย
21. นางสาวอาริวรรณ เอี่ยมสะอาด
22. นางสาวสุทธาทิพย์ งามนิล
23. นางกุศยา แสงเดช
24. นางสาวสาลี ศิลปสมรรถ

- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา โรงเรียนบุพราชวิทยาลัย จ.เชียงใหม่
- โรงเรียนครีบุญยานนท์ จ.นนทบุรี
- โรงเรียนราชวินิตบางแก้วในพระบรมราชูปถัมภ์ จ.สมุทรปราการ
- โรงเรียนเทพศิรินทร์ กทม.
- โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำจุง กทม.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สปช.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สป. กทม.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สช.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สปอ.บางมูวนาก จ.พิจิตร
- โรงเรียนสายนำ้ทิพย์ กทม.
- โรงเรียนบ้านดอนขุนหัวย อ.ชะอํา จ.เพชรบุรี

ชุดที่ 2 ผู้เข้าร่วมประชุม 23 คน

คณะกรรมการเรียบเรียง 20 คน

- รองศาสตราจารย์ สมฤติ ชนะสิงห์
- นางสาวลดา เอียด จุฑานันท์

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมศรี พิบูลชล
- นายประพนธ์ จุนทวิเทศ
- นางสาวกิงแก้ว อารีรักษ์

- นางสาวสุดา ชาตรีนันท์
- นางสาวคณภาพ คงสัน

- รองศาสตราจารย์พิตรวัลย์ ไกวิทวที

- คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
- คณะกรรมการศาสตร์ มศว.ประสานมิตร
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
- โรงเรียนครีบุญยานนท์ จ.นนทบุรี
- โรงเรียนราชวินิตบางแก้วในพระบรมราชูปถัมภ์ จ.สมุทรปราการ
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปัจจุบันศึกษา)

9. นางอัจฉรา สภานนท์	โรงเรียนดอนเมืองทหารากาศบ่ำชุง
กรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ
10. นางสุดา ใบแย้ม	หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
11. นางสาวปិยนุช คล้ายอ่อน	โรงเรียนสตรีวิทยา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ
12. นางเตือนใจ อัครวิเชียร	โรงเรียนมัธยมวัดลิงห์ กรมสามัญศึกษา กรุงเทพฯ
13. นางสาวสุจิตรา อารยพันธ์	โรงเรียนเมืองตลาด จ.ภูเก็ต
14. นางสาววีณา วัฒโนภาณ	โรงเรียนชุมชนวัดราชภูร์บ่ำชุง จ.สมุทรปราการ
15. นางสาวสุทธาทิพย์ งามนิล	หน่วยศึกษานิเทศก์ สปอ.บางมูลนาก จ.พิจิตร
16. นางพุทธส้อน ไชยเดชะ	โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส สป.กทม.
17. นางยุรีรัตน์ กิตติภูมิชัย	หน่วยศึกษานิเทศก์ สป.กทม.
18. นางทัตยา ยาซมภู	หน่วยศึกษานิเทศก์ จ.สระบุรี
19. นางครองทวัพย์ กัลยาณกุล	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี จ.ชลบุรี
20. นางสาวอารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

ฝ่ายเลขานุการ

1. นางสาวจันทร์ ตันติพงศานุรักษ์	ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
2. นายยิ่งเดช มุ่งเกชุม	ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
3. นางสาวพัชนี มาลาวักษ์	ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
4. นางสาวเสาวภา วงศ์นพรัตน์เลิศ	ศูนย์พัฒนาหลักสูตร

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.) 313/1 ถนนเพชรเกษม แขวงท่าพระ
เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600 โทร. 0-2466-6052, 0-2466-6053 นายณัฐ บริณวัฒน์
ผู้พิมพ์ไทย ณ พ.ศ. 2545

